

2012, November 16 - 30

எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ் பேப்பர்ஸ் வெளியீடு

சுற்றுலா

Registered in the Department of Posts of Sri Lanka under No: QD/165/News/2012

குற்றம்பிரேதனை
அரசியல்

இரு வல்லரசுகளின் தலைவர் தெரிவுகள்

INDIA.....IN₹ 50.00
SRI LANKA....SLR 100.00
SINGAPORE...SG\$ 14.00

CANADA.....CAN\$ 10.00
AUSTRALIA...AUS\$ 10.00
SWISS.....CHF 10.00

USA.....US\$ 10.00
UK.....GB£ 5.00
EUROPE.EU€ 5.00

சார்வதேச தாத்தில்
எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ்பேயர்ஸ்
வெளியீடாக மாதாந்தம் வெளிவருகிறது...

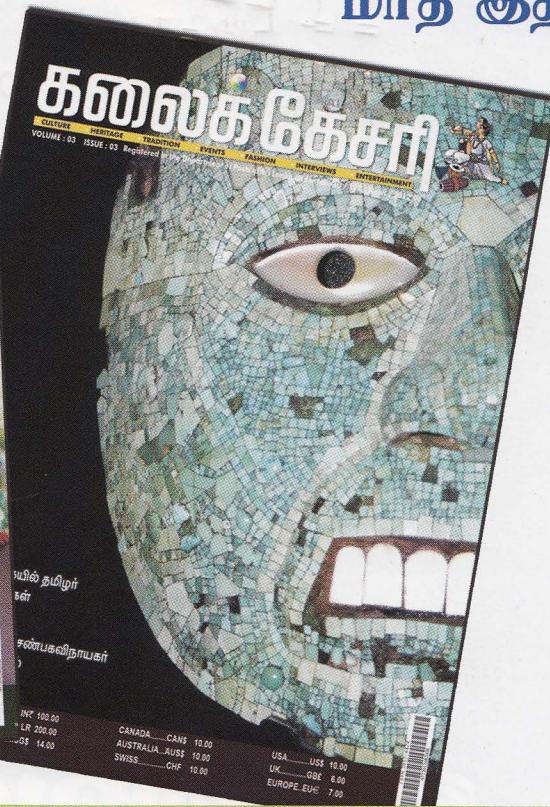
கலைக் கோசரி

KALAIKESARI

CULTURE HERITAGE TRADITION EVENTS FASHION INTERVIEWS ENTERTAINMENT

மாத தூதம்

உங்கள் பிரதிகளுக்கு அழையுங்கள்
0117 322731 / 0117 322741

Purchase your digital copy at

<http://www.magzter.com/LK/Express-Newspapers/Kalaikesari/Lifestyle/>

நமது பாரம்பரிய பண்பாட்டு கலாசாரங்களை
தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகிற்கு எடுத்துச் செல்லும் மாத சுஞ்சிகை

வாழ்வின் அழகிய தருணங்களை மேலும் அழகாக்கிடும்

பத்தே நாட்களில்
வித்தியாசத்தை உணருங்கள்

100%
NATURAL

Fadna
வித்தியாசத்தை உணருங்கள்

X-Tea
யெட்னரா X ரூ

நாடு முழுவதிலுமுள்ள பாமசிகள் மற்றும் கீல்ஸ், ஆர்ப்பிகோ, லாப்ஸ் உட்பட அனைத்து சூப்பர் மார்க்கட்டுகளிலும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்
மேலதிக விபரங்களுக்கு அழையுங்கள் Dr.சலீம்-077-6562777 www.fadna.com
Rs.285/-

உள்ளடக்கம்

எமது விருந்தினர் கீழாலி பின்றோ ஜெயவர்தன	09
குற்றப்பிரேரணைக்குப்பின்னால் இருக்கும் அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரல் குசல் பெரேரா	12
குற்றப்பிரேரணை நெறிமுறையும் வரன்முறையும் என்.சத்தியமூர்த்தி	18
அதிகாரப்பரவலாக்கலுக்கு இரு யதார்த்தபூர்வ அனுகுமுறை குமார் டேவிட்	21
அடுக்கடி சிறைகளில் கலகம் மூலக்காரணம் என்ன? பேராசிரியர் சி.சிவசேகரம்	27
பட்ஜெட்டில் எந்தப்புதுமையும் இல்லை எரான் விக்கிரமரத்ன எம்.பி.	30
இரு வல்லரசுகளின் தலைவர் தெரிவுகள்	32
மனித உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச மீளாய்வு கிரா.ரமேஷ்	39
டில்லி டயறி எம்.பி.வித்தியாதரன்	44
சென்னை மையில் முத்தையா காசிநாதன்	53
அறிவியல் களை பாக்டர் எம்.கே.முருகானந்தன்	60
கடைசி பக்கம் பேராசிரியர் வல்லிபுரம் மகேஸ்வரன்	64

சுதாலூர்

2012, ரூபம்பர் 16-30

18

09

21

27

39

53

64

ஆசிரியரிடமிருந்து...

நல்லினாக்கத்தீன் ஞெட்சணம்

இலங்கையில் உள்நாட்டுப் போர் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு மூன்றாறை வருடங்களுக்கும் கூடுதலான காலம் கடந்துவிட்ட நிலையில் சமுகாங்களுக்கிடையில் நல்லினாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதை நோக்கிய செயற்பாடுகளின் இலட்ச ணத்தைப் பார்க்கும் போது பெரும் வேதனையாக இருக்கிறது. இனப்பிளவின் இடைவெளியைக் குறைப்பதற்குப் பதிலாக அந்த வெளியை மேலும் விசாலமாக்குவதற்கான சகலவிதமான முயற்சி களும் ஆட்சியதிகாரத்தில் உள்ளவர்களினாலும் அவர்களின் நேச சக்திகளினாலும் இடையறாது முன்னடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது.

போளின் இறுதிக் கட்டத்தில் இடம்பெற்றிருக்கக் கூடிய மனித உரிமை மீறல்களுடன் தொடர்புடைய அரசாங்கத்தீன் பொறுப்புடைமை குறித்து சர்வதேச சமுகத்தினால் கிளப்பெடுகின்ற அக்கறைகளுக்கான பிரத்பலிப்பை வெளிக்காலத்தில் கொண்டிருந்த மனோநிலையிலேயே செயற்படுகிறார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரை போர் இன்னமும் முடிந்துவிடவில்லை. அது வேறொரு வடிவில் முன்னடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

தமிழ் மக்களின் நம்பிக்கையை வென்றெற்றுப்பதில் அரசாங்கத்துக்கு கிண்சித்தேனும் அக்கறை கிடையாது. தேசிய இனப்பிரச்சினை என்ற ஒன்று இருப்பதாக தென்னிலங்கை அரசியல் சமுதாயம் நினைப்பதாகவே இல்லை. அதிகாரப் பரவலாக்கல் என்பது நாசகாரத்தனமானது என்று கூட குரல்கள் ஒவிக்கின்றன. அரசியலமைப்புக்கான 13ஆவது திருத்தத்துடன் இலங்கையர்கள் கால் நாற்றாண்டு காலமாக வாழ்ந்துவிட்ட நிலையில் இன்று அத்திருத்தத்துக்கு எதிராக தென்னிலங்கையில் போர்க்கொடி தூக்கப்படுகிறது.

தமிழ் மக்களுக்கு இதுவரை எந்தப் பயனையுமே தந்திராத ஒரு திருத்தத்துக்கு எதிராக வெறித்தனமாகக் கிளம்பியிருக்கும் அரசியல் சக்திகளுக்கு ஆட்சியதிகார பீத்தினால் வழங்கப்படுகின்ற அனுசரணை அரசியல் கூழ்நிலையை மேலும் நச்சாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இலங்கைத்தமிழ் மக்களின் எத்தனை சந்ததிகள் தொடர்ந்தும் அவற் வாழ்க்கை யைத் தரிசிக்கப் போகின்றனவோ? ■

குடும்பங்கள்

ஆயர் டிலிப் சீக்ரோவின் அருமையான கருத்துகள்

நவம்பர் முதல் சமகாலம் இடமில் விருந்தினர் பக்கத்தில் ஆயர் டிலிப் டி.சீக்ரோ இடம்பெற்றிருப்பது மிகவும் பெறுமதியானது. கொழும்பு ஆயராகவிருந்த டிலிப் டி.சீக்ரோ மிகவும் நடுநிலையானவர். தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதில் அவர் என்றுமே தவறிய தீல்லை. இதனால் அவருக்கு சில நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டதாகக் கூட அறியமுடிந்தது.

விருந்தினர் பக்கத்தில் இடம்பெற்ற தனது கட்டுரையில் கூட ஆயர் டிலிப் டி.சீக்ரோ நீதி, நியாயத்தை துணிச்சலுடன் எடுத்துக் கூறியுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. போன்றால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டியது என்ன. ஆனால் செய்யப்பட்டிருப்பது என்னவென்பதை அவர் அருமையாக எடுத்துக்கூறியுள்ளார்.

அத்துடன் மத்திய அரசின் கூழ்ச்சித்தனமான அனுகுமுறைகளின் காரணமாகவே தற்போதைய மாகாண சபைகளினால் தீர்மையாகச் செயற்பட முடியாதிருப்பதாக குற்றம்சாட்டும் அவர், அபிவிருத்தி மாத்திரம் ஜனநாயக ஆட்சிமுறைக்கான ஒரு விருப்பத்தை வாக ஒரு போதுமே இருக்க முடியாது என்றும் அடித்துக் கூறியுள்ளமை நூற்றுக்கு நூறு வீதிம் உண்மையான விடயம்.

அரசியல் அதிகாரங்கள் இன்று மதங்களையும் மதத் தலைவர்களையும் அடக்கியான்டு வரும் நிலையில், ஆயர் டிலிப் டி.

சீக்ரோ கண்ணியமானவராக சத்தியத்துக்கு கட்டுப்பட்டவராகச் செயற்பட்டு வருகின்றார். இதனாலேயே அவர் தமிழ் மக்களால் நேசிக்கப்படும், மரியாதை செலுத்தப்படும் ஒரு மதத்தலைவராக விளங்குகிறார்.

சமகாலத்தின் விருந்தினர் பக்கத்தில் ஆயர் டிலிப் டி.சீக்ரோ போன்றவர்களே தொடர்ந்தும் இடம்பெறவேண்டும். அதுவே சமகாலத்துக்கும் எமக்கும் பெருமை தரும் விடயமாகவிருக்கும். நடுநிலையானவர்களை விருந்தினர் பக்கத்துக்காக தேடிப்பிடிக்கும் ஆசிரியருக்கு எனது பாராட்டுகள்.

எஸ்.பாலச்சந்திரன், ஸ்ராண்வி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

இந்திய பொன்சேகா

சமகாலத்தின் டிலிபி டயறியில் வெளிவந்த “இந்தியாவின் பொன்சேகா” என்ற கட்டுரை அருமை. எமது பொன்சேகாவுக்கு ஏற்பட்ட அதே நிலை தான் இந்தியப் பொன்சேகாவுக்கும் ஏற்பட்போகிறது என்பதும் எமது பொன்சேகா பயணிக்கும் அதே வழியில் தான் இந்திய பொன்சேகாவும் பயணிக்கின்றார் என்பதும் கட்டுரையைப் படிக்கும் போது புரிந்து கொள்கூடியதாகவிருந்தது.

இலங்கைப் பொன்சேகாவை அரசியலுக்குள் இழுத்து விட்டு இறுதியில் அனைவரும் கைவிட்டு விட்டதைப் போன்ற நிலை இந்திய பொன்சேகாவுக்கு வராமலிருந்தால் சரி.

பிரபாகரன் ஷர்மிளா, வியாபாரி முகை, பருத்தித்துறை

அரசியல் அறிவு

சமகாலம் தமிழ் மக்கள் போரின் முடிவுக்கு பின்னரான காலக்ட்டத்தில் புதிய அரசியல் சிந்தனைகளையும் அனுகுமுறைகளையும் வகுத்துக்கொள்வதற்கு வழிகாட்டக்கூடிய கட்டுரைகள் வெளியிட்டு வருவது பெரிதும் வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் இலங்கை சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற பக்கங்களை விடவும் கூடுதல் பக்கங்களை இந்திய விவகாரங்கள் பிடித்து விடுகின்றன. இதை குறைபாடு என்று கூறுவதற்கில்லை என்றாலும் உள்நாட்டு விவகாரங்களுக்கு கூடுதல் பக்கங்களை ஒதுக்குவதே உகந்தது.

கே.சச்சிதானந்தன், கொடிகாமம்

வரலாற்று நிகழ்வுகள்

சமகால சந்ததியினருக்குத் தெரியாத பல வரலாற்று நிகழ்வுகளை சமகாலம் சஞ்சி கையின் ஊடாக தீரும்பிப் பார்க்க முடிவது பாராட்டுக்குரியது. இன்றைய இளம் சந்ததியினரிடையே வரலாற்றைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வம் மங்கி வரும் நிலையில், சமகாலம் செய்யும் இந்த மக்துதான் பணி பாராட்டுக்குரியது. நவம்பர் முதல் இதழில் வெளிவந்த வரலாற்று நிகழ்வுகளைப் போன்ற இன்னும் பலவற்றை எதிர்பார்க்கின்றோம்.

வெற்றிவேலு மழுரவி, தெஹிவளை.

பொறுப்புக் கூறலுடன் தொடர்புடைய விடயங்கள்

தற்கால சூழலுக்கு ஏற்ற ஆயவு ரீதியான ஆக்கங்களுடன் தொடர்ந்தும் சமகாலம் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் நவம்பர் முதல் இதழில் வெளியான இலங்கை எதிர்நோக்கும் பொறுப்புக் கூறலுடன் தொடர்புடைய பிரச்சினைகள் எனும் ஆய்வுக் கட்டுரையில் கொண்டிருக்கின்றன. அமைந்திருந்தது.

கிரா.ரமேஷ் என்பவரால் எழுதப்பட்டிருந்த இந்தக் கட்டுரையில், பொறுப்புக் கூறல் தொடர்பாக இலங்கை அரசாங்கம் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைக்கு உதந்த வழி வகைகள் பற்றி சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. பொறுப்புக் கூறல் விடயத்தில் இருந்து விடுபட கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லினைக்க ஆணைக்கும் என்ற பொறிமுறைக்கு அப்பால் அன்றாட நிலைமைகளில் சட்ட ஒழுங்குகள், நீதி நெறிமுறைகள் கிரமமாக பின்பற்றப்பட வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி எடுத்துரைக்கப்பட்டிருப்பது இதற்கு சிறந்து உதாரணமாகும்.

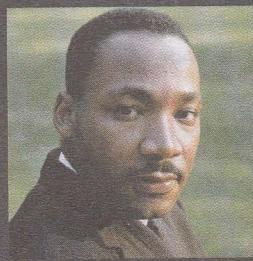
அது மட்டுமல்லாது, பொறுப்புக் கூறல் விடயத்தில் இலங்கை அரசாங்கம் தந்திரோபாய் நகர்வுகள் என்ற பெயரில் கைவிட்ட நம்பகத்தன்மை பற்றியும் இக் கட்டுரையில் சிறப்பாக ஆராயப்பட்டிருக்கிறது.

அய்யாக்கண்ணு, கொழும்பு- 15.

அறிவியல் தகவல்கள்

சமகாலத்தில் வெளிவருகின்ற அனைத்துக் கட்டுரைகளும் பயனுடையவை. இருந்த போதிலும் தனியாக அரசியல், இலக்கியத் தகவல்களை மாத்திரம் வெளியிடாமல், இளம் பராயத்தினரும் பார்த்து பயனடையக்கூடியவாறு கண்டுபிடிப்பு, அறிவியல் தகவல்களை இனிவரும் சமகாலத்தில் வெளியிடுவதன் மூலம் சமகாலத்துக்கு அவை இன்னும் மெருகூட்டவேண்டும். பெரும்பாலான கட்டுரைகள் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டு தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன. ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் அரசியல் கட்டுரைகளை எழுதுகின்ற அறிஞர்கள், அவதானிகளின் கருத்துகளை தமிழை மாத்திரம் வாசிக்கத் தெரிந்த அரசியல் ஆர்வலர்களும் வாசிக்கக் கூடிய வாய்ப்பை கொடுக்கும் சமகாலத்தின் பணி பெரும் மகிழ்ச்சி தருகிறது.

எப்.ரீமா, பேருவளை.

இறுதியிலே நாம் எமது எதிர்களின் வார்த்தைகளை அல்ல, எமது நன்பார்களின் மொனத்தையே நீகளையில் வைத்துக்கொள்கிறோம்.

- மார்ட்டின் லாதர் கிங் ஜுனீயர்

இருவாரங்களுக்கு ஒருமுறை

ISSN : 2279 - 2031

மலர் 01 இதழ் 10

2012, நவம்பர் 16 - 30

A Fortnightly Tamil News Magazine

எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ் பேப்பர்ஸ்
(சிலோன்) (பிரைவேட்) லிமிடெட்
185, கிராண்ட்பாஸ் ரோட்,
சிகாரூப்பு-14,
இலங்கை.

தொலைபேசி : +94 11 7322700
ச-மெயில்: samakalam@expressnewspapers.lk

ஆசிரியர்
வீரகத்தி தனபாலிஸ்கால்

உதவி ஆசிரியர்கள்
தெசணாலர்த்தி தாழுதன்
நுஷியந்தினி கனகபாதி பிளிளை

ஒப்ப நோக்கல்
என்.லெப்ரின் ராஜ்

வாசகர் கடிதங்களை அனுப்ப

வேண்டிய முகவரி:

ஆசிரியர்,

சமகாலம்

185, கிராண்ட்பாஸ் ரோட்.

கொழும்பு - 14.

இலங்கை.

மின்னஞ்சல் : samakalam@expressnewspapers.lk

விருதுமூலம்....

சிவில் நிருவாகங்களின் கீழ் இருக்கும் நிறுவனங்களை பாதுகாப்புப்பலைகளிடம் கையளிக்கும் அரசாங்கத்தின் கொள்கையே வெவிக்கட்டச் சிறையில் இடம் பெற்றதைப் போன்ற அனர்த்தங்களுக்குப் பிரதான காரணமாகும்.

அனுராதா விமுக்தி பெரமுனை எம்.பி.

சிறுபான்மைச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த கலாநிதி மன்மோகன் சிவ்வைப் பிரதமராக்கிய இந்தியாவை இலங்கை பின்பற்றவேண்டும்.

இரா.சுப்பிரமணி எம்.பி.

ஜனநாயக தேசிய முன்னணியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் டிரான் அலஸ் 2010 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இதுவரை பாராளுமன்றத்தில் ஒரு வார்த்தைக்கூட பேசியதில்லை. அவரது சாதனைக்கு நாம் ஒரு பரிசு கொடுக்கலாம். இருவருடங்களாக பாராளுமன்றத்தில் பேசாமல் இருந்து டிரான் ஒரு உலக சாதனையை நிகழ்த்தியிருக்கிறார்.

ரணில் விரும்பிக்க
எதிர்க்கட்சித் தலைவர்

நாங்கள் மூன்று எம்.பி.க்கள் அரசாங்கத்துடன் இணையப் போவதாக ஊக்கங்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. நிச்சயமாக அது உண்மையில்லை. எவருக்காவது சந்தேகம் இருந்தால் நாம் அரசாங்கத்தில் இணையப் போவதில்லை என்பதை இரத்தத்தால் எழுதித்தருகிறோம்.

பாலிது ரஷ்மி பண்டூர்

லண்டனில் இலங்கைத் தமிழ் நண்பர் கள் சிலர் விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சி தீராவிட முன்னேற்றத்தின் கூட்டணியில் அங்கம் வகிப்பது பற்றி என்னிடம் கேட்டார்கள். அதிகாரத்தில் இருந்த வேளையில் தி.மு.க. இலங்கைத் தமிழர்களுக்காக எதையும் செய்யவில்லை என்றும் அவர்கள் குற்றஞ்சாட்டினார்கள். இலங்கைத் தமிழர்களின் போராட்டங்களை ஆதரித்தமைக்காக பெரியவிலையை தி.மு.க. செலுத்திவிட்டது என்று நான் அவர்களிடம் விளக்கினேன். தி.மு.க. கூட்டணியில் நான் இருப்பது பொருட்படுத்த வேண்டிய விடயமில்லை. ஏனென்றால், தி.மு.க.வி.நால் தான் தமிழர்களின் இலட்சியத்தின் மீதான எனது பற்றாடுதி வலுப்பெற்றிருக்கிறது.

தெர்ல்.திருமாவளவுன் எம்.பி.

தமிழக விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சித் தலைவர்

வள்ளுவர் கூறியதைப் போன்று ஒரு தந்தையின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு ஏற்ப ஒரு மகன் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டுமோ அவ்வாறு ஸ்ராவின் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். கழகத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு எனக்கு இருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்புக்கு ஒரு வரைத் தெரிவு செய்ய வேண்டிய தேவை எழும் போது எனதும் பேராசிரியர் அன்பழகனினதும் தெரிவு யாராக இருக்கும் என்பது உங்கள் எல்லோருக்கும் ஏற்கனவே தெரியும்.

கலைஞர் கருணாநிதி
தி.மு.க.தலைவர்

எனது கட்சி வெற்றி பெறவேண்டுமென்றே நான் விரும்புகின்றேன். ஏனென்றால் கட்சியின்பின்னாலேயே மக்கள் அணித்திரண்டு நிற்கிறார்கள். ஜனாதிபதிப் பதவி யைப் பாருப்பேற்க நான் தயாராயிருக்கிறேன். ஒரு நாட்டின் ஜனாதிபதியாக வரவேண்டுமென்பதற்காக நான் அவ்வாறு விரும்பவில்லை. மக்களின் விருப்பத் தீர்மானாகவே ஜனாதிபதி தொவாக வேண்டுமென பதற்காகவே அவ்வாறு நான் ஜனாதிபதி பதவியை ஏற்கத்தயாரன்று கூறுகிறேன்.

ஆங்காங்கி

மியன்மார் ஜனநாயக இயக்கத்தலைவி

சிறைக்குள் இருக்கும் போதைப் பொருள் கடத்தல்காரர்களும் பாதாள உலகக் கும்பல்களைச் சேர்ந்தவர்களும் வெளியில் இருக்கும் தங்கள் உதவியாளர்களுக்குத் தொலைபேசி மூலம் உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்து குற்றச்செயல்களில் ஈடுபடுமாறு கேட்கிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. தொலைத்தொடர்பு ஒழுங்கமைப்பு ஆணைக்கும் யாரின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறது? ஜனாதிபதியின் கையில்தானே. சிறைக்குள் இருந்து வெளியே செல்லும் தொலைபேசி அமைப்புகளையும் வெளியில் இருந்து சிறைக்கு வருகிற தொலைபேசி அழைப்புகளையும் ஏன் அவரால் துண்டிக்க முடியாது?

சேஷவண்ண் அமர்கிப்பு

ஜனதா விமுக்தி பெரமுனை தலைவர்

▶▶ செய்திச்சரம் ◀◀

இறுதி ஊர்வலம் செல்வாக்கின் அளவுகோல்?

இருவரின் மக்கள் செல்வாக்கிற கான் நிருபணச் சான்றாக அவரின் மரணச் சடங்கில் கலந்து கொள்பவர்களின் எண்ணிக்கையைக் கருதுவதாக இருந்தால், இந்தியாவில் அத்தகையவர்களின் எண்ணிக்கை மகாத்மாகாந்தி, ஜவஹர்லால் நேரு, சி.என்.அண்ணாத்துரை, வல்லபாபு பட்டேல், பாபாசாஹிப் அம்பேத்கார் என்று ஒரு சிறிய குழுவாகக் குறுகி விடும். இப்போது பால் தாக்கரேயையும் அக்குழுவில் சேர்க்கலாம்.

மேற்குலகைப் பொறுத்தவரை, இந்த மில்லியன் பேர் பங்கேற்கும் இறுதி ஊர்வலப் பெருமைக்குரிய வர்கள் கழகத்தில் பரிசுத்த பாப்பரசர் இரண்டாவது அருளப்பர் சின்னப்பர், மைக்கேல் ஜாக்சன், விக்டர் ஹியூகோ போன்றவர்கள் இருந்தார்கள். மேற்காசியாவில் அயத்தொல்லா கொமெய்னியைக் கூறலாம்.

மரணச்சடங்கில் கலந்து கொண்ட வர்களின் எண்ணிக்கை பற்றிய உத்தியோக பூர்வமான விபரம் எங்குமே கிடையாது. ஆனால், அன்மைய வருடங்களில், இடம்பெற்றி ருக்கக்ஷமிய மிகப்பெருந்தொகையான மக்கள் பங்கேற்ற இறுதி ஊர்வலம் என்றால் இவர்களை டயனாவின்

பூதவுடல் தாங்கிய ஊர்தி லண்டன் வீதிகளில் சென்ற நிகழ்வாகவே இருக்கும். மக்கள் இளவரசிக்கு பிரியாவிடை கொடுக்க சுமார் 30 இலட்சம் மக்கள் கூடியதாக மதிப் பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தியாவின் வர்த்தக தலைநகர் என்று வர்ணிக்கப்படும் மும்பையில் நவம்பர் 17 ஆம் திங்டி காலமான சிவசேனைத் தலைவர் பால் தாக்கரேயின் இறுதி ஊர்வலம் மறுநாள் நடைபெற்றது. இந்த ஊர்வலம் இருகிலோமீற்றர்கள் நீளமானதாக இருந்தது. கலாநகரிலிருந்து (பூதவுடல் தகனம் செய்யப்பட்ட) சிவாஜி பூங்கா வரை சுமார் 10 இலட்சம் மக்கள் நின்றதாக நம்பப்படுகிறது. ஆனால், மும்பை நகரின் தற்போதைய குடிப்பரம்பலை அடிப்படையாகக் கொண்டே பால்தாக்கரேயின் இறுதி ஊர்வலத்தில் கலந்துகொண்ட மக்களின் எண்ணிக்கையை நோக்க வேண்டிய தேவையும் இருக்கிறது.

மும்பையில் வேறு முக்கிய பிரமுகர்களின் இறுதி ஊர்வலங்களிலும் கடந்த காலத்தில் மக்கள் வெள்ளத்தைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. அம்பேத்காரின் இறுதி ஊர்வலம் 2மைல் (3.2 கிலோ மீற்றர்) நீண்டதாக இருந்தது. அவரின் பூதவுடல்

தகனம் செய்யப்பட்ட மைதானத்தில் சுமார் 5 இலட்சம் மக்கள் குழுமியிருந்ததாகக் கணிப்பிடப்பட்டது. அதே வேளை, பட்டேலின் மரணச் சடங்கில் 10 இலட்சம் வரையிலான மக்கள் பங்கேற்றதாகக் கூறப்படுகிறது.

சிவாஜி பூங்காவில் பால் தாக்கரேயின் இறுதிச் சடங்கின் போது கலந்து கொண்டவர்களின் தொகையை ஒப்பிடும்போது, மும்பையின் இன்றைய சனத்தொகையை கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும். 1950 இல் பட்டேல் இறந்த போது மும்பையின் சனத்தொகை சுமார் 30இலட்சமாகும். அவரின் இறுதிச் சடங்கில் 10 இலட்சம் பேர் கலந்து கொண்டார்கள் என்றால், அது மும்பையின் அன்றைய சனத்தொகையின் மூன்றில் ஒருபங்காகும்.

1956ஆம் ஆண்டு அம்பேத்கார் இறந்தபோது மும்பையின் சனத்தொகை ஏற்ததாழ் 35 இலட்சமாக இருந்தது. அவரின் இறுதிச் சடங்கில் 5 இலட்சம் பேர் பங்கேற்றார்கள் என்றால் அது நகரின் அன்றைய சனத்தொகையின் ஏழில் ஒரு பங்காகும்.

ரைம்ஸ் ஒஃப் இந்தியா

► செய்திச்சரம் ◀

‘முன்று வருடங்களில் எங்களது ஆட்சி’

“நான் இராணுவத் தளபதி போது எனக்குப் பிறகு வருகிற அடுத்த தளபதிக்கு போரை விட்டுச் செல்லமாட்டேன் என்று உறுதியளித்தேன். அதேபோன்றே இப்போது கூறுகிறேன். இன்னும் மூன்று வருடங்களத்தில் நாம் இந்த நாட்டை ஆட்சி செய்வதைக் காண்பிர்கள். குடும்ப ஆட்சி இல்லாமற போகும். எமது சொந்த அரசாங்கம் அதிகாரத்தில் இருக்கும்.”

முன்னாள் இராணுவத் தளபதியும் ஜனநாயக தேசிய முன்னணியின் தலைவருமான சரத் பொன்சோ கொழும்பு ஆங்கிலத் தினசரி ஒன்று க்கு அளித்திருந்த பேட்டியொன்றில் இவ்வாறு கூறியிருக்கிறார்.

அந்த அரசாங்கத்துக்குத் தலைவராக நீங்களா இருப்பீர்கள் என்று பொன்சோவிடம் கேட்கப்பட்ட

தற்கு “ஆம்” என்று அவர் பதிலளித் திருக்கிறார்.

நீங்கள் பிரதான எதிர்க்கட்சியான ஐக்கியதேசியக் கட்சியில் இணைந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பே இல்லையா என்று கேட்டதற்கு “அக்கட்சிக்குப் போதுமான பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. நானும் இணைந்து கொண்டால் மேலும் பிரச்சினைகள் அதிகரித்துவிடும்.

ஐ.தே.க.விற்குள் தலைமைத்துவப் பிரச்சினை இருக்கிறது. பலர் தலைவர்களாக ஆசைப்படுகிறார்கள். வேறுபட்ட அனுகு முறைகளும் காணப்படுகின்றன. நான் இப்போது செல்கின்ற பாதையிலேயே போய்க்கொண்டிருப்பேன்.

அரசாங்கத்துக்கு 45 இலட்சம் வாக்குவங்கி இருக்கிறது. ஐ.தே.க.வுக்கு 23 இலட்சம் வாக்குவங்கி, அவையிரண்டையும் விடவாக்களிக்காத 70 இலட்சம் வாக்கா

எர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த வாக்காளர்கள் மாற்றத்தை விரும்புகிறார்கள். தற்போதைய அரசியல் கலாசாரத்தை அவர்கள் விரும்பவில்லை. அதனால், நான் அறிமுகப்படுத்த விரும்புவதை, செய்ய விரும்புவதை இந்த 70 இலட்ச வாக்காளர்கள் விரும்பி ஏற்பார்கள் என்று உணருகிறேன்” என்று பதிலளித்தார் முன்னாள் இராணுவத்தளபதி. ●

‘கல்விக்கான நிதி ஒதுக்கீடு பட்ஜெட்டில் குறைப்பு’

20 13 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கல்விக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டை அரசாங்கம் மேலும் குறைத்திருக்கிறது. தற்போது கல்விக்கு தேசிய வருமானத்தில் 1.8 சதவீதம் ஒதுக்கப்படுகிறது. இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மூலமாக இது 1.5 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பல்கலைக்கழக கல்விமான்கள் கவலை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

2013 வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் ஊடாக கல்வித்துறைக்கு 4.1 வீதம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக அரசாங்கம் கூறுகிறது. இந்த விபரம் உண்மையில் திரிவுபடுத்தப்பட்ட தொன்றாகும். கல்வியுடன் நேரடியாகத் தொடர்புபடாத துறைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதியையும் சேர்த்தே 4.1 சதவீதம் என்ற

புள்ளிவிபரத்தை அரசாங்கம் கூறுகிறது என்று பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் சங்கங்களின் சம்மேளனத்தின் பேச்சாளர் கலாநிதி மாஹிம மெண்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

எமது கோரிக்கைகளுக்கு அரசாங்கம் காட்டிய பிரதிபலிப்பு எமக்கு முற்றிலும் ஏமாற்றத்தையே தந்திருக்கிறது. அரசாங்கத்துடன் குறிப்பிட்ட சில புரிந்துணர்வுக்கு வந்த பின்னரே நாம் எமது வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டோம். ஆனால் அரசாங்கமோ எமது சம்பளக் கோரிக்கையை மாத்திரமல்ல, இனக்கப்பாட்டில் உள்ள வேறுபல விடயங்களையும் அலட்சியம் செய்துவிட்டது. நல்லாட்சி தொடர்பில் எந்தவிதமான நம்பகத்தன்மையும் இந்த அரசாங்கத்திடமில்லை என்றும் மாஹிம மெண்டில் குற்றஞ்சாட்டினார். ●

விருந்தினர் பக்கம்

கிஷாலி பின்றோ ஜெயவர்தன்

**நீதித்துறையின்
சுதந்திரத்தீர்க்கு
எதிரான
அச்சுறுத்தல்கள்**

இலங்கையில் தற்போது பிரதம நீதியரசருக்கு எதிராக முன் வெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குற்றப்பிரேரணை விசாரணை உட்பட நீதித் துறையின் சுதந்திரத்தைச் சூழுகின்ற பிரச்சினைகளும், படுமோசமான சட்டம், ஒழுங்குப் பிரச்சினைகளும் மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பில் பொறுப்புடைமை இல்லாமையின் விளை வான் நெருக் கடிகளும் ஒரு சிக்கலான வரலாற்றைக் கொண்டிருக்கின்றன.

உச்ச நீதிமன்றத்தை மலினப்படுத்துகின்ற செயற்பாடுகளும் நீதிமன்றங்களை கீழ்ப்படியச் செய்கின்ற காரியங்களும் பல வருடங்களாக இடம் பெற்றுவருவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. சுதந்திர இலங்கையின் அரசியலமைப்பு (1947) வெஸ்ற் மினிஸ்டர் பாணி அரசாங்கத்துக்கு ஒரு அசல் உதாரணமாகும். அதில் ஜனாதிபதிப்பதவி என்பது சம்பிரதாயபூர்வமான ஒன்றாகவே இருந்தது. பாராளுமன்றத்துக்கு கூட்டுப்பொறுப்புடைமை கொண்ட தொரு அமைச்சரவைக்குத் தலைமை தாங்குகின்ற பிரதமரினாலேயே மெய்யான நிறைவேற்று அதிகாரம்

நிறைவேற்றப்பட்டது. பல்வேறு ஏற்பாடுகளினால் நீதித்துறையின் சுதந்திரம் பேணப்பட்டது. பிரதம நீதியரசரும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகளும் மகாதேசாதிபதியினால் (Governor General) நியமிக்கப்பட்டனர். சென்ட் சபைக்கும் ஜனப்பிரதிநிதிகள் சபைக்கும் உரையாற்றி அறிவித்து மாத்திரமே அவர்களை மகாதேசாதிபதியினால் பதவி விலக்கமுடியும். பிரதம நீதியரசர், உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஒரு நீதிபதி, உச்சநீதிமன்றத்தின் நீதிபதியாக இருந்திருக்கக்கூடிய அல்லது நீதிபதியாக வரக்கூடிய ஒருவர் ஆகியோரை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட ஒரு நீதிச்சேவை ஆணைக்கு முழு அமைக்கப்பட்டது. சிறுபான் மையினித்தவர்களின் உரிமைகளைப் பிரகடனம் செய்வதில் உச்ச நீதிமன்றம் ஒருவகையில் அஞ்சகிற தன்மை யுடன் தீர்ப்புகளை அளித்திருந்த போதிலும், குடியியல் சுதந்திரங்களைப் போற்றிப் பேணுதல் மற்றும் நீதிமன்றத்தின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாத்தலுடன் தொடர்புடைய விடயங்களில் சிறப்பான தீர்ப்புகள் அளிக்கப்பட்ட காலகட்டமாக அது அமைந்திருந்தது.

இந்த அரசியலமைப்பு பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளில் பல 1972 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட முதலாவது குடியரசு அரசியலமைப்பில் இல்லாதொழிக்கப்பட்டன. அந்த அரசியலமைப்பு அதன் சரத்து 5 (சி) மூலமாக, நீதிமன்றங்கள் மற்றும் சட்டத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட நிறுவனங்கள் ஊடான மக்களின் நீதித்துறை அதிகாரம் தேசிய சட்டசபையினாலேயே நேரடியாக நடைமுறைப் படுத்தும் என்று பிரகடனம் செய்தது. நீதிச்சேவை ஆணைக்குமுவானது பலவீனமான ஒரு நீதிச்சேவைகள் ஆலோசனைச் சபையினாலும் நீதிச்சேவைகள் ஒழுக்காற்றுச் சபையினாலும் பதில்லீடுசெய்யப்பட்டது. நீதித்துறையினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்திருக்கக்கூடிய மீளாய்வை இல்லாதொழித்த 1972 அரசியலமைப்புச் சட்டமூலங்களைப் பரிசீலனைக் குட்படுத்துவதற்காக ஒரு மட்டுப் படுத்தப்பட்ட அதிகாரங்களைக் கொண்ட அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்தை நிறுவியது. இதுகூட, “தேசிய நலன்களுக்காக” அவசரமானதென்று கூறப்படக்கூடிய எந்தவொரு சட்டமூலத்தையும் 24 மணித்தியாலங்களு

க்குள் உறுதிப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயத்தைக் கொண்டதாகவே இருந்தது அவசரகாலநிலைப்பிரகடனத்தை பாராளுமன்றத்தில் விவாதமின்றி நிறைவேற்றுவதற்கும் 1972 அரசியலமைப்பு அனுமதித்தது. அடிப்படை உரிமைகள் அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்ததினால், எந்த வித மட்டுப்பாடுகளும் இன்றிய கட்டுப்பாடுகளின் விளைவாகவும் அவற்றின் நடைமுறைப் படுத்தலை மதிக்க வலியுறுத்தும் விசேடமான ஏற்பாடுகளுமின்றிய நிலையிலும் அந்த உரிமைகள் வலுவற்றவையாகவே இருந்தன.

ஆனால், 1972 அரசியலமைப்பை பதில் செய்து தற்போது நாட்டின் அரசியலமைப்பாகத் தொடருகின்ற 1978 அரசியலமைப்பு பழைய பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை மீண்டும் கொண்டு வந்தது. குறிப்பாக, உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளை பதவிநீக்குவது தொடர்பில் கடுமையான செயன் முறைகளை அது உள்ளடக்கியிருந்தது. நீதிச்சேவை ஆணைக்குமுறை

பங்கீடுகளில் இருந்திருக்கக்கூடிய “சமனிலை பேணல் ஏற்பாடுகளை” அகற்றிவிட்டது. இந்தப் புதிய அரசியலமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்த உடனடியாகவே, பதவியில் இருந்த புத்தொன்பது நீதிபதிகளில் எழவர் (திட்டமிட்டே வரையப்பட்ட இடைமாற்றுக்கால ஏற்பாடுகளைப் பயன்படுத்தி) ஒட்டுமொத்தமாக ஓய்வு பெறச் செய்யப்பட்டனர். இந்த ஏற்பாடு புதிய அரசியலமைப்பின் ஆரம்பத்துடன் சுகல உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளையும் பதவியில் இல்லாமற் செய்தது. இந்த ஏற்பாட்டின் மூலமாக பதவியில் இருந்து ஓய்வுபெறச் செய்யப்பட்ட சுகல நீதிபதிகளும் ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனவை ஜனாதிபதி யாகை கொண்டு வரவிருந்து புதிய அரசாங்கத்துடன் நேசபூர்வமான உறவைக் கொண்டிருக்க இயலாதவர்கள் என்று கருதப்பட்டவர்களேயாவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மீண்டும் நியமிக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்பைப் பெறும் அதிர்ஷ்டத்தைக் கொண்டிருந்த நீதிபதிகளுக்கு ஒரு சமிக்ஞாகாப்பட்டப்பட்டது. அதாவது அரசாங்கத்துடன் மோதுவது புத்திசாலித் தனமானது அல்ல என்பதே அதுவாகும்.

மேற்கு நிபாட்டுக்காலகட்டத்தில் இருந்து இலங்கையின் நீதித்துறை அமைச்சர் சுதந்திரத்தின் வரலாற்றை மூன்று கட்டங்களாகப் பிரிக்கலாம். 1978

தொடக்கம் 1992 வரை நீதித்துறை நிறைவேற்று அதிகார பீடத்தின் விவகாரங்களில் தலையீடு செய்வதற்கு தயக்கம் காட்டியதுடன், மிகவும் எச்சரிக்கையுடன் நடந்து கொண்டது. அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ் குடியியல் சுதந்திரங்களுக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்புகளின் போதுகூடு நீதித்துறை தலையிடத் தயங்கியது. 1992 தொடக்கம் 1999 வரை மிகவும் துணிச்சலாகச் செயற்பட்ட உச்ச நீதிமன்றம் குடியியல் சுதந்திரங்களின் பாதுகாப்பு தொடர்பில் தெளிவான பிரகடனங்களைச் செய்ததுடன், நிறைவேற்று அதிகாரம் பயன்படுத்தப்பட்ட முறைகளிலும் பல கட்டுப்பாடுகளையும் விதித்தது. இந்தப் போக்கு முன்னாள் சட்டமா அதிபர் சுரத் என். சில்வாவை ஜனாதிபதி திருமதி குமாரதங்க பிரதம நீதியரசராக நியமித்ததை அடுத்து ஒரு முடிவிற்கு வந்தது. பல நியாயபூர்வமான தீர்ப்புகளை வழங்கிய உச்ச நீதிமன்றத்தின் மிகவும் சிரேஷ்ட நீதிபதியை புறக்கணித்தே ஜனாதிபதி தனது தனிப்பட்ட நண்பரான சில்வாவை அந்த உயர் பதவிக்குக் கொண்டுவந்தார்.

சட்டமா அதிபராக இருந்த சுரத் என். சில்வாவை பதவி நீக்கக் கோரி உச்ச நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட ஒரு மனுக்கள் விசாரணைக்காக காத்திருந்த ஒரு நேரத்திலேயே இந்த நியமனம் இடம்பெற்றது. சில்வா பிரதம நீதியரசராக பதவி வகித்த 10 வருட காலத்தில் இலங்கையின் நீதித்துறை அரசியல் நீதியில் உள்ளாகவும் புறமாகவும் பாழாக்கப்பட்டது. இந்தச் சீரழிவு சர்வதேச நீதியாகவும் உள்ளாட்டிலும் ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது காலகட்டம் அதாவது 1999 இல் இருந்து தற்போதைய நிலைமை வரை இலங்கையின் நீதித்துறை பெரும் குழப்ப நிலைக்குள்ளாகி இருக்கிறது. சுதந்திரத்தின் எந்தச் சாயலுமே இல்லாத அளவுக்கு நீதித்துறை நெருக்குதலுக்குள்ளாகக் கட்டியப்பட்டிருந்தது. நீதித்துறைக்கான இந்த ஆபத்தை 2009இல் சுரத் என். சில்வாவின் ஓய்வுடன் முடிவிற்கு வரவில்லை.

இந்தச் சரித்திரம் பூராவும் இலங்கையின் நீதித்துறை சிறுபான்மையினருக்கு மாத்திரம் குந்தகமாக மாத்திரம் செயற்படவில்லை. பதிலாக பெரும் பான்மைச் சமூகத்திற்குள் இருக்கக் கூடிய வறியவர்களினாலும் விளிம்பு நிலை மக்களினாலும் கோரிக்கைகளுக்கோ தேவைகளுக்கோ கூட பதிலிறுக்க இயலாதென்பதை நீதித்துறை நிருபித்தது. சம்பவங்களுக்கான நோக்கங்கள் தொடர்புபட்டிருந்தாலும் கூட சிறுபான்மைச் சமூகங்களுக்கு எதிராகச் செயற்பட்ட அதே பாணியில் பொலிஸாரும் இராணு

மீள் நிறுவியதன் மூலமும் அவசரகாலச் சட்டத்தை நீடிப்பதற்கு பாராளுமன்றத்தின் அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதை வலியுறுத்தும் ஏற்பாட்டின் மூலமும் இந்த பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை இறைவனும் நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதிப் பதவியை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்ததன் மூலமாக, நிறைவேற்று அதிகார பீடத்திற்கும் சட்டவாக்க சபைக்கும் நீதித்துறைக்கும் இடையிலான அதிகாரப்

எவ்வாறெனினும் நடைமுறையில், இதே அரசியலமைப்பு சுகல வல்லமையும் கொண்ட நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதிப் பதவியை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்ததன் மூலமாக, நிறைவேற்று அதிகார பீடத்திற்கும் சட்டவாக்க சபைக்கும் நீதித்துறைக்கும் இடையிலான அதிகாரப்

வத்தினரும் சிறை அதிகாரிகளும் சாதாரண சிங்கள மக்களையும் நடத்தினார்கள். துன்புறுத்தல்கள் மனிதாபிமானமுறையில் நடத்துதல் போன்ற என்னற்ற சம்பவங்களைக் கூற முடியும். குற்றச்செயல் அதிக ரிப்பைக் கட்டுப்புத்துமாறு பொலி ஸாருக்கு பொது மக்கள் கொடுக் கின்ற நெருக்குதல்களின் விளை வாக சிங்களச் சமூகத்தில் இருக்கக் கூடிய பல தனிநபர்கள் ஆபத்தை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஆவணப்படுத்தப்பட்டி ருக்கும் ஆய்வுகள் மூலம் தெரியக் கூடியதாக இருக்கிறது. 2009 மே இல் விடுதலைப் புலிகளைப் படையினர் இராணுவ ரீதியாக ஒழித்துக் கட்டியதை அடுத்து பயங்கரவாத கட்டமைப்புகளுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்ததாக கூறப்படுகின்ற தமிழர்கள் மத்தியில் உள்ள தனி நபர்கள் பொலிஸாரிடமிருந்தும் இராணுவத்திடமிருந்தும் இதே ஆபத்துகளை எதிர்நோக்குகிறார்கள்.

இலங்கையில் அவசரகாலச் சட்டம் நடைபெறவிருந்த வேறுபட்ட காலகட்டங்களை ஒப்பிடும்போது சட்டத்தினால் அழிக்கப்பட்ட பாதுகாப்புகளும் அரசியலமைப்பு ரீதியாக வழங்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய உரிமைகள் நிராகரிப்பும் (அடிப்படை உரிமை மீறல்களுக்கு எதிராக உச்ச நீதிமன்றத்தில் மனுத்தாக்கல் செய்வதற்கான உரிமை, மேன்முறை யீட்டு நீதிமன்றத்தில் ஆட்கொணர்வு மனுவைத் தாக்கல் செய்வதற்கான உரிமை போன்ற அரசியலமைப்பு ரீதியான பரிகாரங்கள் நிராகரிப்பு) ஒரே மாதிரியானவையாக அமைந்திருந்ததைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

1980களிலும் 1990களின் ஆரம்பத்திலும் இடம்பெற்ற சிங்கள இளைஞர்களின் இரண்டாவது கிளர்க்கியின் போது காணப்பட்ட நீதி விசாரணைக்குப் புறம்பான மரண தண்டனைகள், சித்திரவதைகள், ஆட்கள் காணாமல் போதல், விசாரணை ஏதுமின்றி பெருமளவு சடலங்களை அடக்கம் செய்தல்,

ஊடகத்துறையை கட்டுப்படுத்துதல், பத்திரிகையாளர்கள், சமூக ஆர்வலர்கள் மற்றும் தொழிற்சங்கவாதிகளைக் கொலை செய்தல் போன்ற கொடுமைகள் விடுதலைப்புவிகளுக்கும் அரசாங்கப் படைகளுக்கும் இடையே இடம்பெற்ற மோதல்களில் பலவேறு கட்டங்களிலும் இறுதிக்கட்டங்களிலும் இடம்பெற்ற கொடுமைகளிலும் ஒத்தவையாக இருந்தன. அதனால் இலங்கையில் மேற்கூறப்பட்ட கொடுமைகளைால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீதியைத் தேடிக்கொடுக்கும் விவகாரம் இன மோதலின் போது பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மாத்திரமானதாக இருக்க முடியாது.

குற்றவழக்குத் தொடர்பு மற்றும் சட்ட செயன்முறைகள் தொடர்பில் இலங்கையில் இழைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய தவறுகள் அவசரகாலச் சட்டம் நடைமுறையில் இருந்த போது இடம்பெற்ற விசேடமான குற்றங்களுக்கு மாத்திரம் மட்டுப் படுத்தப்பட்டவை ஒன்றல்ல. மாறாக போர்க்காலத்தில் இருந்ததைப் போன்றே சமாதான காலத்திலும் காணப்படக்கூடியதாக இருந்த சட்ட ரீதியான போதாமையின் விளை வாக இந்தத் தவறுகள் வக்கிரத் தனமாக வெளிப்பட்டன.

தகவல்களைப் பெறுவதற்கும் இழப்பீடுகளைப் பெறுவதற்கும் அதே வேளை விசாரணைச் செயன்முறைகளில் பங்கேற்பதற்கும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் வாய்ப்புகளைப் பெற்றுக்கொடுப்பதற்கு பரந்தளவிலான ஒரு நோக்கு தேவைப்படுகிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் விசாரணைகளை முன்னெடுப்பதற்கான உரிமையை வழங்கக்கூடிய மீளாய்வு விசாரணை செயன்முறையொன்றை இலங்கையில் ஏற்படுத்த அவசியமாகும். விசாரணையில் எந்தவொரு கட்டத்திலும் சட்ட ஆவணங்கள் உட்படத் தேவையான தகவல்களையும் பெறக்கூடிய உரிமையைப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள். பகிரங்க நீதி மன்றத்

தில் ஆஜராவதினால் ஏற்படக்கூடிய மனுளைச்சல்களைச் சாத்தி யமானளவிற்கு குறைக்கவேண்டியதும் அவசியமாகும். இலங்கையில் சுயாதீனமான வழக்கு தொடுநர்பதவியொன்று ஏற்படுத்தப்படுவதை உறுதிசெய்ய வேண்டும்.

அவர் தன்கீழ் விசேடமாக பயிற்றப்பட்ட உத்தியோகத்தர்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். பாரதூரமான உரிமை மீறல்களை விசாரித்து வழக்கு தொடுப்பதற்கான ஆணை அவைகளுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.

இந்தப் பதவி நியமனத்தை அரசாங்கமும் நாட்டிலுள்ள சிவில் சமூக அமைப்புகளும் கலந்தாலோசித்து கருத்தொருமிப்பைக் கண்டு செய்ய முடியும். இத்தகைய ஒரு பின்னணியில் பொலிஸ் கட்டமைப்பிலிருந்து சுயாதீனமான முறையில் செயற்படக்கூடிய தகுதி வாய்ந்த அதிகாரிகளைால் கையாளப்படுகின்ற சாட்கிகள் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் அவசியமாகின்றன.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இலங்கை நீதித்துறையில் நேர்மையை மீள நிலையிறுத்த நாம் பாடுபடவேண்டும். குறிப்பாக பாராளுமன்ற செயன்முறைகளினுடாக உச்ச நீதி மன்ற நீதிபதிகள் பதவி நீக்கம் செய்யப்படுகின்ற தற்போதைய ஏற்பாடுகளை இல்லாதொழிக்க வேண்டும். பாராளுமன்ற செயன்முறைகள் பக்கச்சார்பான தீர்மானங்களை அடிப்படையில் அமையக்கூடியவை. அதனால் தெற்காசியாவின் வேறுநாடுகளில் காணப்படுவதைப் போன்று உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகளுக்கெதிரான குற்றச்சாட்டுக்களை விசாரிப்பதற்கு ஓய்வுபெற்ற நீதிபதிகள் கொண்ட குழுவொன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

நீதியையும் நீதித்துறை நிறுவனங்களையும் பேணிப்பாதுகாப்பது சிங்களவர்கள், தமிழர்கள், மூஸ்லிம்கள் மற்றும் ஏனைய பிரிவினர் என்று சகல மக்களுக்குமான தவிர்க்க முடியாத கடமைப்பொறுப்பாகும்.

குசல் பெரோ

குற்றப்பிரேரணைக்கு பின்னால் இருக்கும் அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரல்

சிங்கன மேலாதிக்கத்திற்கான ஒற்றையாட்சி அரசு தொடர்பில் தென்னிலங்கையில் வெறித்தனமான உணர்வு நிலையை தொடர்ந்தும் பேணக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும் என்பதே ராஜபக்ஷ அரசின் அக்கறைக்குரிய விடயம்

நிதியரசர் திருமதி ஷிராணி பன்னாடாயக்காவுக்கு எதிராகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் குற்றப்பிரேரணை நிறைவேற்று அதிகார பீடத்துக்கும் நீதித்துறைக்கும் இடையிலான நெருக்கடியின் அல-

லது முரண்நிலையின் முடிவாகப் பார்க்கக் கூடியதல்ல. 2012 செப்டெம்பர் 18ஆம் திகதி நீதிக்கேவை ஆணைக்குமுவின் அறிவுறுத்தவின் பேரில் அதன் செயலாளர் மஞ்சள் திலகரத்னவினால் வெளியிடப்பட்ட

அறிக்கையை அடுத்து பொதுமக்கள் அரங்கத்துக்குத் தெரியவந்திருக்கும் ஒரு “கதையின்” தொடக்கமேயாகும். திலகரத்ன மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதலையும் பிரதம நீதியரசருக்கு எதிரான குற்றப்பிரேரணை நவம்பர்

முதலாம் திகதி பாராளுமன்றச் சபா நாயகரிடம் கையளிக்கப்பட்டதையும் அடுத்து, பொதுமக்களுக்கு ஒரு உண்மை விளங்கிவிட்டது. ராஜபக்ஷ கோதரர்கள் நடைமுறைப்படுத்த விரும்புகின்ற “திவிநெகும்” சட்ட மூலம் தொடர்பில் உச்சநீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பு குறித்து ராஜபக்ஷ ஆட்சி ஆத்திரமடைந்திருக்கிறது.

உச்சநீதிமன்றம் அளித்திருக்கக் கூடிய தீர்ப்பின் விளைவாகவே நிறைவேற்று அதிகார பீடத்துக்கும் நீதித்துறைக்கும் இடையில் முரண் நிலை ஏற்பட்டதாக வெறுமனே ஒரு

விவகாரத்தை மட்டும் அடிப்படையாக வைத்து தீர்மானத்துக்கும் வரக் கூடாது. செப்டெம்பர் 17ஆம் திகதி பாராளுமன்றத்தில் சபாநாயகரினால் செய்யப்பட்ட அறிவிப்பில் வழ மைக்குமாறான எதுவுமில்லை. பாரா ணமன்றத்தில் விவாதிக்கப்படுவதற்கு முன்னாக “திவிநெகும்” சட்டமூலம் மாகாண சபைகளின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்பட்டு சம்மதம் பெறப்பட வேண்டுமென்று உச்சநீதிமன்றம் தீர்மானித்தது. ஆனால், “திவிநெகும்” சட்ட மூலத்துக்கு எதிராக உச்சநீதிமன்றத்தில் தாக்கல்

செய்யப்பட்ட மனுதொடர்பில் உரிய முறையில் தனக்கு அறியத்தறப்பட வில்லை என்று முதற்தடவை சபா நாயகர் அறிவித்தது இங்கு முக்கிய மாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும். அடுத்தநாள் நீதிச் சேவை ஆணைக்குமுனின் செயலாளர் சரித் தீர “முக்கியத்துவம் வாய்ந்த” அறிக்கை யொன்றை ஊடகங்களுக்கு விடுத்தார்- அதாவது வலிமை மிக்க அரசியல் வட்டாரங்களினால் நீதித் துறைமீது நெருக்குதல்கள் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், நீதித்துறையினதோ, நீதிச்சேவைக் குழுவினதோ

சுதந்திரம் மலினப்படுத்தப்படுவதற்கு எந்த வகையிலும் அனுமதிக்கப்பட்டப் போவதில்லை என்று அவரின் அறிக்கை அமைந்தது.

இதையடுத்து “பந்து” இங்கும் அங்குமாக அடிக்கப்பட்டது. திலைகரத்ன கொழும்பு தேசிய வைத்திய சாலையின் விபத்துச் சேவைப் பிரிவில் அனுமதிக்கப்பட வேண்டிய தாயிற்று. அத்துடன் பிரதம நீதியரசர் திருமதி பண்டாரநாயக்க, பாராளு மன்றத்தில் குற்றப்பிரேரணை விசாரணையை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். இருசம்பவங்களும் -அதாவது உச்சநீதிமன்றத்தின் தீர்மானம் தொடர்பான செப்டெம்பர் 17 பாராளுமன்ற அறிவிப்பும் நீதிச்சேவை ஆணைக்குமுள்ள சார்பில் செப்டெம்பர் 18 அதன் செயலாளரி

யாக இருந்தவேளை அந்த மன்றத்தின் அமர்வுக்குத் தலைமைதாங்கிய திருமதி பண்டாரநாயக்க, அரசியலமைப்புக்கான 18ஆவது திருத்தச்சட்ட மூலம் தொடர்பில் வழங்கிய தீர்மானத்தில் அந்தச் சட்டமூலம் ஒரு (அரசியலமைப்புத்) திருத்தமாக வரவேண்டுமாக இருந்தால் பாராளு மன்றத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மையினால் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

2010 நவம்பரில்தான் ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷ தனது இரண்டாவது பதவிக்காலத்துக்கு பதவிப் பிரமாணம் செய்யவிருந்ததால் அந்த திருத்தச் சட்டமூலத்துக்கு அவசரம் ஏதுமில்லை என்பதையும் திருமதி பண்டாரநாயக்கா தெரிந்திருந்தார்.

தற்போதைய நெருக்கடியை நிறைவேற்று அதிகாரத்திற்கும் நீதித்துறைக்கும் இடையிலான தாகவும் பிரதம நீதியரசருக்கும் எதிரான குற்றப்பிரேரணையுடன் சம்பந்தப்பட்டதாகவும் மாத்திரம் மட்டுப்படுத்திப்பார்த்தால் எல்லோருமே தோற்றுப்போடுவாம்

னால் விடுக்கப்பட்ட அறிக்கையும் வேறுபட்ட ஒரு குழ்நிலை தோன்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை உணர்த்தி நின்றன. தோற்றத்தில் காணப்படக் கூடியதாக இருக்கின்றவற்றை விடவும் வித்தியாசமாக நிலைவரங்கள் மாறிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை அந்த இரு நிகழ்வுகளும் காட்டி நின்றன. இதுதொடர்பில் எழுந்திருக்கிற கேள்விக்கு முரண்நிலையில் சம்பந்தப்பட்ட எந்தத் தரப்பினருமே இதுவரை பதிலளிக்கவில்லை.

“திவிநெருகும்” சட்டமூலம் தொடர்பில் உச்சநீதிமன்றம் செய்திருக்கும் தீர்மானத்தினால் அரசாங்கம் பயப்படுவதற்கோ ஏனாம் செய்யப்பட்டிருப்பதாக நினைப்பதற்கோ எதுவுமே யில்லை. உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதிபதி

என்றாலும், அந்த உச்ச நீதிமன்ற அமர்வு (18ஆவது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்ட மூலமானது 17ஆவது திருத்தச் சட்டத்தை ரத்துச் செய்வதாகவும் இரு பதவிக்காலங்களுக்கும் அப்பால் எந்தவொரு ஜனாதிபதியும் மக்களின் ஆணையைக் கோருவதற்கு வகை செய்வதாகவும் அமைகிறது என்ற போதிலும் கூட) சர்வஜன வாக்கெடுப்பை நடத்துவதற்கான தேவையை அதன் தீர்மானத்தில் வலியுறுத்தாமல் விட்டது. அந்தத் திருத்தச் சட்டமூலத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மைப் பலத்துக்குரிய ஆதரவை ஜக்கியமக்கள் சுதந்திர முன்னணியினால் திரட்டக் கூடியதாக இருந்தது.

அதனால், பிரச்சினை எழவில்லை.

அடுத்து 2012 ஏப்ரலில் நகரமற்றும் நாட்டுப்புற திட்டமிடல் ஒழுங்குவிதிகள் தொடர்பிலும் மாகாண சபைகளின் இணக்கம் பெறப்பட வேண்டுமென்று திருமதி பண்டாரநாயக்க தலைமையிலான உச்ச நீதிமன்ற அமர்வு தீர்மானித்தது. அது அரசாங்கத்துக்கு சாத்தியமாயிருந்தது. வடமாகாண ஆளுநர் தெரி வித்துவந்திருக்கக் கூடிய இணக்கப்பாடுகளின் சட்டபூர்வத்தனமை குறித்து எவருமே ஒருபோதும் கேள்வி யெழுப்பியதில்லை. கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் ஆட்சேபனைகளைக் கிளப்பியிருந்த போதிலும், அரசாங்கம் விரும்பியிருந்தால், அவரைச் சமாளிப்பது ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக இருந்திருக்கவில்லை. ஆனால், பிறகு அந்தத் திருத்தச் சட்டமூலத்தை மேமாதத்தில் அரசாங்கம் வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டது, தங்களுக்கு அக்கறையில்லாத ஒரு அமைச்சக்கு காணி விவகாரம் தொடர்பில் மட்டும் பாடின்றிய அதிகாரங்கள் போகக் கூடாது என்று ராஜபக்ஷ குடும்பம் தீர்மானித்ததே அதற்குக் காரணமாயிருக்க வேண்டும். இவ்வருடம் மேமாதம் வரையில் உச்சநீதிமன்றத்தின் எந்தத் தீர்மானத்திலும் பிரதம நீதியரசர் பண்டாரநாயக்காவுக்கும் நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதிக்கும் இடையிலான உறவுகளில் சிறிதளவேனும் கசப்புநிலை ஏற்படவில்லை.

இவ்வருடம் ஏப்ரலில் உச்ச நீதிமன்றத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட தீர்மானத்தை விடவும் எந்தவிதத்திலும் வேறுபாடு இல்லாத தற்போதைய தீர்மானத்தையடுத்து, 6 மாதங்களுக்கும் குறைவான காலத்திற்குள்ளாக (இதுவரை கவாழ்வு வாழ்ந்த) இருக்கும்பங்களும் பகிரங்கமாக ஒன்றுடன் ஒன்று சண்டை பிடிக்கவேண்டியேற்பட்டதற்கான காரணம் என்ன? அவர்கள் சிறந்த நன்பார்களாக இருந்தார்கள். 2010 ஆகஸ்டில் அரசியலமைப்புக்கான 18ஆவது திருத்தச் சட்டமூலம் தொடர்பில் நீதியரசர் திருமதி பண்டாரநாயக்க தலைமையில் உச்சநீதிமன்றம் தீர்டாக இருந்தது.

மானிதத்தையடுத்து, 2011 மேயில் அவர் ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷவினால் பிரதமநீதியரசராகநியமிக்கப்பட்டார். திறமையற்ற ஒரு நிருவாகியென்று தனியார் தொழில்துறையினர் மத்தி யில் பேசப்படுகிற திருமதி. பண்டார நாயக்கவின் கணவர் பூங்கூகா காப் புறுதிக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். அவருக்கு காப்புறுதித் துறையில் எந்த நிபுணத்துவமுமே கிடையாது. காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபனத்தில் குளுபடிகளைச் செய்ததையடுத்து அவர் தலைவர் பதவியில் இருந்து வெளி யேற்றப்பட்டார். ஆனால், மீண்டும் அவரை ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷ தேசிய சேமிப்பு வங்கியின் தலைவராக நியமனம் செய்தார். 2011 டிசம்பர் 15 நாமல் ராஜபக்ஷ சட்டத்தரணியாக சுத்தியப்பிரமாணம் செய்து கொண்ட போது, சுயாதீஸமான பிரதம நீதியரசர் ஒருவர் பின்பற்ற வேண்டிய சகலவிதமான பாரம்பரியங்கள், தார்மீகத் தராதரங்கள் மற்றும் நெறி முறைகளையெல்லாம் தூக்கியெறி ந்துவிட்டு ராஜபக்ஷ குடும்பத்தவர்களுடன் புன்னகை பூத்தவண்ணம் போட்டோ எடுத்துக் கொண்டார் இந்த பண்டாரநாயக்க.

அதேவேளை, சட்டபூர்வமான தொழில்சங்க நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக பொலிஸார் நீதிமன்றங்களில் மனுக்களைத் தாக்கல் செய்த போது அரசாங்கத்துக்கு அனுகூலமான முறையில் நீதித்துறைத் தீர்ப்புகளை வழங்கிக் கொண்டிருந்தது. தொழிற் சங்கங்களுக்கு எதிராக ஆயுதப் பாணிப் பொலிஸாரைப் பயன்படுத்துவதற்குப் புறம்பாக அரசாங்கம் நீதித் துறையையும் ஒரு ஒடுக்குமுறைக் கருவியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. திருமதி. பண்டார நாயக்க பிரதம நீதியரசராக்கப் பட்டமை ஒரு அரசியல் நியமனமேயாகும். அவர் இந்த அரசாங்கத்தின் ஒரு விசுவாசியாகத் தொடர்ந்து செயற்பட்டுவந்திருக்கிறார் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அதற்குப் பிறகு, திடீரென்று பிரதம நீதியரசருக்கும் நிறைவேற்று அதிகார

பீடத்துக்கும் இடையே என்ன நடந்தது? தகராறு ஏன் மூண்டது? அதை இருதரப்பினருமே பலராறியக் கூறப்போவதில்லை. உலகின் பெரும் பாலான் பகுதிகளில் இத்தகைய இருதரப்புகளுக்கிடையே தகராறு மூண்டு பிளவு ஏற்படும் படச்த்தில் இவ்வாறுதான் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு ஏற்பாடு இருப்பது வழிமை. உண்மையை அடுத்த சந்ததியினாலேயே அறியக் கூடியதாக இருக்கும்!

ஆனால், இங்கு இலங்கையில் நடந்திருப்பதில் மிகவும் முக்கியமானது என்னவென்றால், இவர்கள் இறுதியில் பிரிந்தேவிட்டார்கள். அதாவது பிரதம நீதியரசருக்கு எதிரான குற்றப்பிரேரணையை விசாரிப்பதற்கு பாராளுமன்றத் தெரிவுக் குழுவை நியமிக்கும் வேலை முடிவடைந்துவிட்ட போதிலும் கூட, இருதரப்பினருக்கும் இடையே மீண்டும் இனக்கப்பாடொன்று ஏற்படக் கூடிய சூழ்நிலை தோன்றுவதற்கு முன்னதாக ஒரு இடைப்பட்டகாலத்தில் நாம் இருக்கிறோம். மாபேரளவு அதிகாரங்களைக் கொண்ட நிறைவேற்று அதிகார பீடத்தின் வல்லமையின் கீழ் முழு அமைப்புமே நிலைகுலைந்துபோவதற்கு முன்னதாக ஒரு இனக்கப்பாடு ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புகளை எதிர்பார்க்கலாம். எனவே, அந்த இடைப்பட்டகாலத்தை மக்களுக்குப் பயனுடைய முறையில் பயன்படுத்த முடியுமா? அதுதான் தற்போதைய விவாதம் போலத் தெரிகிறது.

இலங்கையிலே அரசியலில் ஒரு கடும் துருவத்தன்மையைக் காண்கி ரோம். இதற்கு இனப்பிளவின் பிரதி பலிப்பும் போருக்குப் பின்னரான ஆட்சிமுறையில் இருக்கக்கூடிய முரண்பாடுகளும் காரணமாகும். இது நல்லினாக்கத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சிக்கின்ற ஒரு அரசாங்கம் நிச்சயமாகத் தீர்த்து வைக்கவேண்டிய ஒரு பிரச்சினையாகும். ஆனால், ராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை, இது அவர்களுது அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரலை முன்னெடுப்பதற்கு

பயன்படுத்தக்கூடிய “நல்லதோர்” மேலதிக வாய்ப்பாகப் பார்க்கப்படுகிறது.

அதனால், அவர்கள் அரசியலமைப்புக்கான 13ஆவது திருத்தம் தொடர் பிழும் பிரச்சினையைத் தீர்த்தில் ரூக்கிரார்கள். அந்தத் திருத்தத்தை ரத்துக்கொட்டு மாகாண சபை முறையை ஒழிக்க வேண்டும் என்று கோரப் படுகிறது. அத்தகையதொரு பின்புலத்திலே இலங்கையின் அரசியல் சமுதாயம் (குறிப்பாக, சிங்களத் தென்னிலங்கை) நீதித்துறை நிறைவேற்று அதிகார பீடத்தின் காலடியின் கீழ் போகாமல் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று விரும்பினால் அதிகாரப்பகிரவு தொடர்பிலும் நிலைப்பாடொன்றை எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது.

இதற்கான தர்க்கம் மிகவும் எளிமையானதும் ஒளிவுமறைவற்றதுமாகும். நிறைவேற்று அதிகாரத்துக்கும் நீதித்துறைக்கும் இடையிலானது என்று இப்போது கூறப்படுகின்ற இந்த முரண்பாடு முற்றிலும் தனிப்பட்ட விவகாரமொன்றின் விளைவாக ஏற்பட்ட ஒரு விபத்து அல்லது எதிர்பாராத நிகழ்ச்சி மாத்திரமே. மக்களுக்குத் தெரியாத முறையில் தீரைக்குப் பின்னால், இருதரப்பினாலும் தீர்த்துக்கொள்ள முடியாமல் போய்விட்டது. அவர்களின் இந்த இயலாமையே நெருக்கடியை மக்களுக்குத் தெரியக்கூடியதாக பகிரங்கத் தீற்குக் கொண்டுவந்தது. அதனால், நீதித்துறையின் சுதந்திரம் பற்றிய சர்க்கையை அரசியல் அரங்கிற்குக் கொண்டு வருவதற்கு ஜனநாயக சக்திகள் பயன்படுத்தக்கூடிய ஒரு குறுகிய இடைவேளை மாத்திரமே இதுவருகும். இவ்வாறான தனிப்பட்ட மோதல்கள் அடிக்கடி அவர்களுக்கிடையே எழுவதில்லை. அதனால் நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தை பாதுகாத்து உறுதிப்படுத்துவதற்கு அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தங்கள் அவசியமானவையாகும். நீதித்துறைச் சுதந்திரத்துக்கும் ஜனநாயகத்துக்குமாக குரல் கொடுப்பவர்கள் எதிர்காலத்தில் நீதித்துறையின் சுதந்தி

ரத்தை உத்தரவாதப்படுத்தக்கூடிய ஒரு அமைப்பு முறையைக் கோர வேண்டும்.

நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் பாராளு மன்றத் தெரிவுக்குமுனில் பெரும் பான்மையான உறுப்பினர்கள் அரசாங்கத் தரப்பைச் சேர்ந்தவர்களே. அது தெரிவுக்குமு பிரதம நீதியரசருக்கு எதிராக குற்றப்பிரேரணையில் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் குற்றச்சாட்டுக் களை மாத்திரமே ஆராயும். நீதித் துறையின் சுதந்திரம் தொடர்பான பிரச்சினையை அது கிளப்பப்போவ தீவிடலை. எனவே, பிரஜீகள் குழுக்களும் ஜனநாயக அமைப்புகளும் தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் ஏனைய அரசியல் கட்சிகளும் தற்போதைய நெருக்கடியை நீதித்துறையின் சுதந்திரத்துடன் பின்னைக்க வேண்டியது அவசியமாகும். சிங்களத் தென்னில ந்கையில் அத்தகையதொரு பொதுத் தலையிடு ஏற்படுவதைக் குழப்பிய டிப்பதற்காகவே அரசியலமைப்புக்கான 13ஆவது திருத்தத்தை ரத்துச் செய்து மாகாண சபை முறையை இல்லாமல் செய்யவேண்டுமென்ற கோஷத்தை ராஜைப்பக்ஷி அரசு

க்குப் பின்னரான காலகட்டத்திலும் சரி எப்போதுமே இந்த அரசாங்கத் துக்கு விட்டுக்கொடுத்தே செயற் பட்டுவெந்திருக்கின்றன. அதனால், சர்வதேச சமூகத்தின் கரிசனைகள் குறித்து அரசாங்கம் பொருத் படுத்தவில்லை.

ராஜைப்பக்ஷி அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை, அவர்களின் அக்கறைக் குரியவிடயம் சிங்கள மேலாதிக்கத் துக்கான ஒற்றையாட்சி அரசு தொடர்பில் சிங்களத் தென்னிலங்கையில் மக்கள் மத்தியில் வெறித்தன மான உணர்வு நிலையைத் தொடர்ந்தும் பேணக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்பதே. ஜனநாயகத்துக் காக போராடுகின்ற தாகக் கூறி கொள்கின்ற சக்திகளும் கூட இந்த அரசியல் யதார்த்தத்தை கவனத்திலெலுக்கத் தவறுகின்றன. இத்தகைய சூழ்நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டே ராஜைப்பக்ஷி அரசும் அதன் சிங்கள நேசை

பற்ற, பன்முகத்தன்மை கொண்ட அரசியல் மேடையில் நின்று அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தங்களைக் கோருவதன் மூலமாக நீதித்துறைச் சுதந்திரத்துக்காகப் போராடுவார்களா? தற்போதைய நெருக்கடியை நிறைவேற்று அதிகாரத்துக்கும் நீதித்துறைக்கும் இடையேயானதாகவும் பிரதம நீதியரசருக்கும் எதிரான குற்றப்பிரேரணையுடன் சம்பந்தப் பட்டதாகவும் மாத்திரம் அவர்கள் மட்டுப்படுத்திப் பார்ப்பார்களேயானால், போராட்டத்தில் எல்லோருமே தோற்றுப் போவார்கள். முறைகேடுகளைப் பற்றியும் ஊழல் மோசடிகள்,

பிரதம நீதியரசர் திருமதி ஷிராணி பண்டாரநாயக்கா இந்த அரசாங்கத்தின் விசுவாசியாகத் தொடர்ந்து செயற்பட்டு வந்திருக்கிறார். திடீரென்று அவருக்கும் நிறைவேற்று அதிகாரபீட்டத்திற்கும் இடையே ஏன் தகராறு மூண்டது. இதை இரு தரப்பினாரும் பலர் அறியக் கூறப்போவதில்லை

முன்னிலைப்படுத்துகிறது. ஜெனீவா வில் ஐக்கியநாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையில் இலங்கை அரசாங்கத்தின் நடத்தைகள் பரிசீலனைக் கெடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த தையும் அலட்சியம் செய்து ராஜைப்பக்காக்கள் இந்தக் கோஷத்தைக் கிளப்பிப் பிரசாரங்களைத் தீவிரப் படுத்தினார்கள் என்பது முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட்டு வேண்டியதாகும். சர்வதேச சமூகமும் புதுடில்லியும் போரின் போதும் சரி, போரின் முடிவு

சக்திகளும் பிரதம நீதியரசருக்கு எதிரான குற்றப்பிரேரணையை மும்பு அரசியலமைப்புக்கான 13ஆவது திருத்தம் மற்றும் மாகாண சபைகள் ஒழிப்புக் கோரிக்கையையும் பினைத்து தங்கள் அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரலை முன்னெண்டுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அதனால், தற்போதையை நெருக்கடி சிங்கள தென்னிலங்கையில் உள்ள சகலருக்குமே ஒரு அமிலப் பரீட்சையாகும். அவர்கள் மத்சசார்

கர்வத்தன்மை ஆகியவற்றைப் பற்றியெல்லாம் பேசுவதன் மூலம் நீதித்துறைச் சுதந்திரத்துக்காக போராடிவிட்டதாக நாம் நினைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால், ஆட்சியாளர்களைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளைத் தாரை வார்த்து சொத்துகளைக் குவிப்பதற்கான தங்களது உரிமைக்காகவே போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சிங்கள மக்களின் ஜனநாயகமோ, தமிழ் மக்களின் ஜனநாயகமோ, முஸ்லிம் மக்களின் ஜனநாயகமோ அதைப்பற்றியெல்லாம் ஆட்சியாளர்களுக்கு கவலையில்லை, எனவே, சகல சமூகங்களையும் சேர்ந்த மக்களுக்கான (நீதித்துறையின் சுதந்திரத்துடன் கூடிய) ஜனநாயகமே முக்கியமானதே தவிர, சிங்கள சமூகத்துக்கானது மாத்திரமல்ல!

1 978 அரசியலமைப்பை வரை ந்தவர்கள் பிரதம நீதியரசருக்கு எதிரான குற்றப்பிரேரணை குறை ந்த பட்சம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கினர் கைச்சாத்திட வேண்டுமென்றும் அவரைப் பதவி நீக்குவதற்கான பிரேரணை சபையில் பிரசன்னமாகாதவர்கள் உட்பட அரைவாசி க்கும் அதிகமான பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் ஆதரவுடன் நிறை வேற்றப்படவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சகல உறுப்பினர்களிலும் அரைவாசி பேர் குற்றப்பிரேரணையில் கைச்சாத்திட்டு, அவ்வாறு கைச்சாத்திட்டவர்களில் சிலரும் குற்றச்சாட்டு களை விசாரிக்கும் பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குமுவுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்தால் என்ன நேரும்?

ஜூலீர்கள் முன்னால் இடம்பெறு கின்ற விசாரணையிலிருந்து இந்தச் செயன்முறை எவ்வாறு வேறுபடுகிறது என்பதை சாதாரண பொதுமக்களுக்கு கே.என்.சொக்ஷி போன்ற சட்டவல்லுநர்கள் விளங்கப்படுத்த வேண்டும். கங்காரு நீதிமன்றங்களும் இருக்கின்றன என்று சொல்

வது போதுமான விளக்கம் அல்ல. ஏனென்றால் நாட்டில் கங்காருக்கள் இல்லை. அத்துடன் ஓர்வெல் அனிமல்:பாம் நாலை எழுதும்போது மிருகங்களை மனதிற் கொண்டிருக்கவில்லை.

முன்னாள் பிரதம நீதியரசர் நெவில் சமரக்கோனுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிப்பதற்கு அமைக்கப்பட்ட பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குமுவின் உறுப்பினர்களுக்கு நீதிவிசாரணைக்கும் அவர்களின் தெரிவுக்குமுவின் விசாரணைக்கும் இடையிலான வேறு பாட்டை பற்றிப் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு காலஞ்சென்ற எஸ்.நடேசன் கியூ.சி. போன்ற சட்ட மேதை தேவைப்பட்டது.

அந்தத் தெரிவுக்குமுவின் முதல்

கூறினார்.

அத்துலத் முதலியின் அந்தக் கூற்று நீதிவிசாரணைக்கும் பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குமுவின் விசாரணைக்கும் இடையேயான வேறு பாடுகள் குறித்து ஒரு பெரிய விரிவுரையை அவர்கள் முன்னால் திகழ்த்துவதற்கான வாய்ப்பை நடேசனுக்கு வழங்கியது.

தனது கட்சிக்காரர் மீது தீர்ப் பொன்றை தெரிவுக்குமுவின் உறுப்பினர்கள் வழங்கவிருப்பதால், சகல சாட்சியங்களையும் சமர்ப்பணங்களையும் கேட்பதற்கு முழு நேரமும் சகல உறுப்பினர்களும் பிரசன்னமாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் வலியுறுத்துவதாக நடேசன் குறிப்பிட்டார். தான் இழைத்த தவறைப் புரிந்துகொண்ட

பாராளுமன்ற தெரிவுக் குழுவுக்கு நடேசன் கியூ.சி. நடத்திய பாடம்

நாள் அமர்வின் போது தனது கட்சிக்காரருக்காக வாதத்தை முன் வைக்குமாறு நடேசனிடம் கேட்கப்பட்டது. தெரிவுக்குமுவின் சகல உறுப்பினர்களினதும் வருகைக்காக்கத்தான் காத்திருப்பதாக அந்த மேதையிடமிருந்து பதில் வந்தது. தெரிவுக்குமுவின் தலைவரான அமைச்சர் லலித் அத்துலத்முதலி தங்கள் குழுவின் நடவடிக்கை களைத் தொடங்குவதற்குப் போது மான எண்ணிக்கை உறுப்பினர்கள் (quorum) பிரசன்னமாகியிருப்பதால், ஏனையவர்களின் வருகைக்காகக்காத்திருக்க வேண்டிய தில்லை என்று நடேசனிடம்

அத்துலத்முதலி உடனடியாகவே தெரிவுக்குமுவின் முதல்நாள் அமர்வை ஒத்திவைத்தார். இறுதி யில் சமரக்கோனுக்கு எதிரான குற்றப்பிரேரணை எங்குமே போய்ச் சேரவில்லை. இந்த மாதிரியானதாகத்தான் 1984ஆம் ஆண்டுத் தெரிவுக்குமுவின் விசாரணைகளின் இலட்சணம் இருந்தது. நடேசனின் மேதாவிலாச விளக்கம் இப்போது சட்ட நிபுணர்களுக்கும் ஊடகத் துறை மேதாவிகளுக்கும் முன்னால் ஒரு முன்னுதாரணமாக நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ●

ராஜன் பிலிப்ஸ் எழுதிய கட்டுரையொன்றிலிருந்து.

பிரதம நீதியரசர் பதவி நீக்கம்; நெற்முறையும் வரன்முறையும்

சர்வதேச சமூகம் என்று தங்களுக்குக் தாங்களே பட்டம் கூட்டிக்கொண்டுள்ள அமெரிக்காவும் மேற்குலக நாடுகளும் பிரதம நீதியரசர் பதவி நீக்க பிரச்சினையையும் இலங்கை அரசுக்கெதிரான மனித உரிமை மீறல்கள் குறித்த குற்றச்சாட்டுகளில் ஒன்றாகச் சேர்த்து விட்டன.

என்.சத்திய மூர்த்தி

உள்நாட்டு
அரசியல்

துட்டமிட்டுச் செய்யப்பட்டதோ இல்லையோ, ஜெனீவா நகரில் ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமை கவுன்சிலில் இலங்கை குறித்த சூழ்சி முறை விவாதம் நடைபெறும் போது, உள்நாட்டில் பிரதம நீதியரசர் சிராணி பண்டாரநாயக்காவை பதவி நீக்கம் செய்யும் முயற்சி, பத்திரிகைகளில் முதல் பக்க செய்திகளில் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்தது. பாமர மக்களை அது சென்று அடைந்ததோ இல்லையோ, தலைநகர் கொழும்பில் உள்ள படித்த மக்களிடையே, ஐநா விவாதத்தை விட, பிரதம நீதியரசர் விவகாரமே முக்கிய இடத்தைப் பிடித்தது. ஒரு விதத்தில் அதுவே

ஜெனீவா சர்ச்சைகளின் முக்கியத்துவ த்தை உள்நாட்டில் ஓரளவிற்கேனும் குறைத்து விட்டது என்றே கூற வேண்டும்.

ஆனால், பதவி நீக்கம் பிரச்சினை அத்தோடு நின்று விடக்கூடிய விடயம் அல்ல. ஜெனீவா சர்ச்சை நடைபெறும் அதே நாளில், பதவி நீக்கம் குறித்த மனுவை ஆளும் தரப்பு, பாராளுமன்ற சபாநாயகர் சமலராஜபக்ஷிவிடம் சமரப்பித்தது ஒரு புறம். அதன் மூலம், உள்நாட்டு வாசகர்களுக்கும் ஜெனீவாவில் கூடிய வெளிநாட்டு இராஜதந்திரிகளுக்கும் அரசு தரப்பு அனுப்பிய “செய்தி” வேறு விதம். இன்னும் சொல்லப் போனால், இதே பதவிநீக்க பிரச்சி

னையை ஜெனீவா சர்ச்சைக்குப் பின்னர் துவங்கி இருந்தால் கூட அரசு தான் விரும்பிய பாராளுமன்றத் தீர்ப்பை பெற்றிருக்க முடியும். அதற்கான பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எண்ணிக்கையும் ஆளும் கூட்டணிக்கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பும் அரசிற்கு இருக்கிறது என்பதே உண்மை.

பிரதம நீதியரசர் சிராணியின் பதவி இறக்கப் பிரச்சினையோடு “திவி நெகும்” சட்டமும் பின்னிப் பினை ந்து விட்டது. அந்த விதத்தில், அந்தச் சட்டம் குறித்த அரசியல், சமூக மற்றும் சட்ட சர்ச்சைகளைக் கூட அரசு, ஜெனீவா சர்ச்சைக்குப் பின்னர் தொடக்கி இருக்கலாம். அவ்வாறு செய்யாமல், ஒன்றை ஒன்று மோத வைத்தது, அரசின் இராஜதந்திரமா?, அல்லது அறியாமையா? எது எப்படியோ, ஜெனீவாவில், “சர்வதேச சமூகம்” என்ற தங்களுக்குத் தாங்களே பட்டம் கூட்டிக் கொண்டுள்ள அமெரிக்கா உட்பட்ட மேற்குலக நாடுகள், பிரதம நீதியரசர் பதவி நீக்கப் பிரச்சினையையும் இலங்கை அரசிற்கு எதிரான மனித உரிமை மீறல் குறித்த தங்கள் குற்றச்சாட்டுகளில் ஒன்றாகச் சேர்த்து விட்டன.

ஆனால், இலங்கை அரசைப் பொறுத்தவரையில் அது பத்தோடு பதினொன்றாக இன்னும் ஒரு குற்றச்சாட்டே. இன்னும் சொல்லப்

போனால், ஜென்வொ சர்ச்சை, பதவி நீக்கம் மற்றும் “திவி நெகும்” ஆகிய மூன்று பிரச்சினைகளையும் ஒன்றாகக் குழப்பி, அதில் எதற்குமே தேசிய அளவில் எதிர்பார்த்த அரசியல் முக்கியத்துவம் கிடைத்துவிடாமல் அரசு பார்த்துக் கொண்டது. எங்கே, பதவி இறக்கப் பிரச்சினையில் அரசை எதிர்த்தால், எதிர்க்கட்சிகள் அமெரிக்கா போன்ற மேற்குலக நாடுகளுக்கு தங்களது மனக்சாட்சியை மீண்டும் விற்றுவிட்டன என்ற குற்றச்சாட்டிற்கு ஆளாகி விடுவோமோ என்ற கேள்வி எழுந்தது. அதன் காரணமாகவோ என்னவோ, ஜென்வொ சர்ச்சைகளுக்கு இடையில், இலங்கையில் எதிர்க்கட்சிகள் “திவி நெகும்” உட்பட்ட எந்த ஒரு பிரச்சினையையும் பெரிதாக்கவில்லை.

பிரதம நீதியரசர் ஷிராணி பதவி நீக்கம் குறித்த பிரச்சினையை குறிப்பாக அமெரிக்கா, ஜென்வொ சர்ச்சைகளில் முன் வைத்தது. அந்த வகையில் அரசு தரப்பும் அதற்குப் பதில் அளித்தது. இதில் அரசின் இராஜதந்திரமும் வெளிப்பட்டது. கடந்த மார்ச் மாதம் ஜென்வொவில் நடந்த சர்ச்சையின் முடிவில் வாக்களிப்பு நடைபெற்று, அது அரசுக்கு எதிராக இருந்தது.

ஆனால், தற்போதைய சுழற்சி முறை சர்ச்சையின் முடிவில் பிற நாடுகளின் கருத்துகளுக்கும் கவலைகளுக்கும் இலங்கை அரசு பதில் அளிக்க மட்டுமே வேண்டும். அது வும், எந்த ஒரு நாட்டின் கருத்துகளில் ஒன்றையோ பலவற்றையோ தேர்ந்தெடுத்து பதில் அளித்தால் போதும். அனைத்து நாடுகளின் அனைத்துக் கருத்துகளுக்கும் பதில் அளிக்க வேண்டும் என்றில்லை. குறிப்பாக, சுழற்சி முறை விவாதத்தின் முடிவில் வாக்கெடுப்பு நடப்பட்டில்லை.

ஜென்வொ வாக்கெடுப்பில் குறிப்பிடப்பட்ட பிரச்சினைகள் எதிர்வரும் மார்ச் மாதம் விவாதத்திற்கு வரும். தற்போது நடைபெற்ற சுழற்சி முறைப் பிரச்சினைகள், நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், 2016-ஆம் ஆண்டில் மட்டுமே மனித உரிமை கவனிக்கின்

முன்னால் விவாதத்திற்கு வரும். அந்த விதத்தில், ஷிராணி பதவி விலக்கப் பிரச்சினை ஐ.நா. மனித உரிமை கவுன்சில் போன்ற ஈவதேச சமூக அமைப்புகள் முன்னால் விவாதத்திற்கு வரும் வாய்ப்பு இல்லை. கடந்த மார்ச் மாதம் ஜென்வொவில் நடைபெற்ற இராஜதந்திர குழப்பங்களுக்குப் பின்னர் அரசின் தற்போதைய நிலை, ஒரு கல்வில் இரண்டு - அல்ல, மூன்று - மாங்காய்களை வீழ்த்தி இருக்கிறது.

பிரச்சினை என்ன?

பிரதம நீதியரசர் நீதிபதி ஷிராணி விவகாரத்தில், அரசு அரசியலையும் இராஜதந்திரத்தையும் ஒன்றாகக்

பதில் பத்திரிகைகளில் வந்துள்ளது. அதன்படி, வங்கிக் கணக்குகளும் வீடும் அவுஸ்திரேலியாவில் உள்ள அவரது சகோதரிக்குச் சொந்தமானது என்றும், அவரது சட்டப்படியான பிரதிநிதி என்ற வகையில் மட்டுமே பிரதம நீதியரசர் ஷிராணி அவற்றைக் கையாண்டு வந்ததாகவும் தெரிவிக் கப்பட்டுள்ளது. இது உண்மை என்று நிருபணமாகும் படச்சத்தில், அரசின் குற்றச்சாட்டுகள் பெரும்பாலும் உப்புக்கப்பு இல்லாமல் போய்கிடும்.

“திவி நெகும்” சட்ட முன்வரை உட்பட்ட பல்வேறு சட்டப் பிரச்சினைகளில், பிரதம நீதியரசர் ஷிராணி தலைமையிலான உச்ச நீதிமன்றம் அரசிற்கு ஆதரவான நிலையை எடுக்க

கலக்கி, அதில் வெற்றிபெற்று இருந்தாலும், சட்டப் பிரச்சினை என்ற வகையில் சில பல கேள்விகளுக்கு பதில் அளிக்க வேண்டி உள்ளது. பதவி விலக்கல் குறித்து சபாநாயகருக்கு அரசு தரப்பு அளித்த மனுவில் உள்ள விடயங்கள் என்று பத்திரிகைகளில் கூறப்பட்டுள்ளவற்றில் பலவும் அரசியல் தனமாகவே இருக்கிறது.

பிரதம நீதியரசர் மீது முன்வகைக்கப்பட்டுள்ள வங்கிக் கணக்கு விவகாரம் மற்றும் கொழும்பு நகரில் அடுக்கு மாடிக் குடியிருப்பில் அவர் வாங்கியுள்ளதாகக் கூறப்படும் வீடு குறித்து குற்றச்சாட்டுகளுக்கு அவர் சார்பில்

காததே அவரைப் பதவியில் இருந்து இறக்குவதற்கான காரணம் என்று கருதப்படுகிறது. கூட்டிக்கழித்துப் பார்த்தால், மாகாணங்களுக்கு அதி காரப் பகிர்வு வழங்கும் பதின்மூன்றாவது அரசியல் சட்ட திருத்தத்தில் இன்னமும் தொக்கி இருக்கும் மிச்சச் சொச்ச பிரிவுகளின் பயன்பாட்டையும், “திவி நெகும்” சட்டம் இல்லாமலாக்கிவிடும். அதனால் தான் என்னவோ, அரசு தரப்பும் உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்பில் அதிக அக்கறை காட்டியது. அதன் ஒரு பகுதியாகவே பதவிநீதிக் கிரேரணையும் கருதப்படுகிறது.

'திவி நெகும்' நிதி, நிதி, நிர்வாகம்

"திவி நெகும்" சட்டம் குறித்த உச்ச நீதிமன்றத்தின் அறிவுறுத்தல்களை அரசு ஏற்றுக் கொள்வதாக தெரிவிக் கப்பட்டுள்ளது. அதன்படி, அரசிற்கும் அரசின் பல்வேறு துறைகளுக்கும் தற்போது இருக்கும் அதிகாரம் பிரிக்கப்பட்டு புதிதாக நியமிக்கப்பட உள்ள "திவி நெகும்" துறைக்கும் அதன் அமைச்சர் மற்றும் அதிகாரி களுக்கும் மாற்றப்படுவது தடுக்கப் பட்டுள்ளது. அது போன்றே, அரசு நிதி, மத்திய நிதி தொகுப்பின் (Consolidated Fund) மூலம் மட்டுமே செலவு செய்யப்பட வேண்டும் என்றும், "திவி நெகும்" துறையின் மூலம் தன்னிச்சையாக செலவு செய்ய முடியாது என்றும் உச்ச நீதிமன்றம் கூறியுள்ளது. "திவி நெகும்" துறைக்கான உயர் அதிகாரிகளையும் அமைச்சரவை மட்டுமே நியமிக்க முடியும் என்றும் அந்தத் துறை அமைச்சரே நியமிக்க முடியும் என்ற நிலைப் பாட்டையும் நீதிமன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு, ஜனாதிபதி மற்றும் அரசு நிர்வாகத் திற்குதற்போதுள்ள அதிகாரங்களைப் பிற யாருக்கேனும் தன்னிச்சையாகப் பிரித்துக் கொடுத்துவிட முடியாது என்று பொருள்படுகிறது. இதற்கு முன்னர் பதினேழாவது அரசியல் சட்ட திருத்தத்தின் கீழ், நீதிபதிகள் உட்பட்ட உயர் பதவிகளுக்கான நியமனங்களைச் செய்யும் அதிகாரத்தை ஜனாதிபதி தலைமையிலான நிர்வாக இயந்திரத்திடம் இருந்து மாற்றி, சுதந்திரமான அமைப்புகளிடம் கொடுப்பதற்கு வகை செய்தது. பின்னர் வந்த பதினெட்டாம் திருத்தம் இதனை மாற்றி அமைத்து பழைய முறையை நிலை நிறுத்தியது.

'செயலாற்று' ஜனாதிபதியும் செயலற்ற ஜனாதிபதியும்

தற்போது பழக்கத்தில் இருக்கும் "செயலாற்று" ஜனாதிபதி முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்பது ஒரு விடயம். அதேசமயம், அதனை

மாற்றி அமைக்கும் முகமாக, அந்தப் பதவியோடு ஒட்டிய நிர்வாக அதி காரங்களை "திவி நெகும்" என்பது போன்ற தனித் துறைகளுக்கு மாற்றி அளிப்பது வேறொரு விடயம். இரண்டையும் கலப்பது, பிரச்சினைகளைப் பெரிதாக்கி விடுமே தவிர, அவற்றின் தீவிரத்தை குறைத்து விடாது.

இன்னும் சொல்லப் போனால், தற்போதைய நிர்வாகக் கட்டமைப்பி னுள்ளோயே, ஜனாதிபதியின் அதிகாரத்தில் பலவற்றையும் சட்டீதியாக மற்றொரு துறைக்கும் அதற்கு தலைமை வகிக்கும் அமைச்சருக்கும் மாற்றுவதற்கு சமம். "செயலாற்று" ஜனாதிபதி, செயலற்ற ஜனாதிபதியாகி விடுவார் என்பதே உண்மை. அதே சமயம், உச்ச நீதிமன்றத்தின் அறிவுறுத்தலை அரசுக் பாராளுமன்றமும் ஏற்றுக் கொண்டால், இதற்கான முயற்சி தடுக்கப்பட்டுவிடும்.

பிரதம நீதியரசர் ஷிராணி, தனது கணவர் பதவி வகித்த பிரச்சினைக்குரிய "செலிங்கோ" நிறுவனம் தொடர்பான வழக்கை தானே எடுத்து விசாரித்தது தவறான முன்னுதாரணமாக அமைந்து விட்டது. அது பிரச்சினையாக மாறிய பின்னரே அந்த வழக்கினை தான் விசாரிக்கக் கூடாது என்று முடிவு எடுத்துள்ளார். அந்த வகையில் அவர் நெறிமுறை தவறியிருந்தால், அதற்கு பதவி பறிப்பு அதீதமான தண்டனையாக அமைந்துவிடும். இதுவும் தவறான முன்னுதாரணமாகவிடும்.

அதேசமயம், ஷிராணியின் பதவிப் பறிப்பு விடயம் அரசியல் ஆக்கப்பட்டு, பாராளுமன்றமும் அதில் பங்கு பெற்றுள்ள பின்னணியில், பிரச்சினையை சுமுகமாக தீர்த்து வைக்க, நாட்டில் உள்ள மூத்த சமூக ஆர்வலர்களும் தலைவர்களும் முன் வரவேண்டும். முன்னில் உடை விழுந்தாலும், உடையில் முள் குத்தினாலும் பாதிப்பு யாருக்கு என்பதை அனைத்துத் தரப்பினரும் ஆழமாகச் சிந்தித்துக் கொடுத்து வேண்டும். ஆனால் அவ்வாறு செய்ய யாரும் முயற்சி மேற்கொள்வதாகத் தெரிய

வில்லை. மாறாக, அத்தகையோரில் பலரும் அரசியல் பிரச்சினையில் குளிர் காயவே விரும்புகிறார்கள். இது வருந்தத்தக்கது.

"திவி நெகும்" பிரச்சினை மற்றும் அரசு தரப்பில் சில அரசியல் தலைவர்களின் கோரிக்கை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பதின்மூன்றாவது சட்டத்திருத்தம் குறித்த புதிய நிலைப் பாட்டை அரசில் உள்ள சில கட்சிகளே ஏற்கவில்லை. இலங்கைத் தமிழ்மக்களின் பிரதிநிதியாகப் பிரகடனப் படுத்திக் கொண்டு அமைச்சராக இருக்கும் டக்ளஸ் தேவானந்தா போன்றோர் இத்தகைய நிலைப் பாட்டை தொடர்ந்து எடுத்து வந்துள்ளனர்.

அதற்கும் அப்பால் சென்று, பிரதம நீதியரசர் பிரச்சினையிலும் பல்வேறு அரசு கட்சிகளின் நிலைமை குழப்பத்தையே விளைவிக்கிறது. அந்த முயற்சிக்கு முதலில் ஆதரவளித்த சமச்மாஜுக் கட்சி பின்னர் தனது நிலைப்பாட்டை மாற்றிக் கொண்டுள்ளது. தற்போது அமைதி காக்கும் சில அமைச்சர்கள் கூட தங்களது கடந்த கால முடிவுகள் குறித்து நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணத்திற்கு, கடந்த 1984-ஆம் ஆண்டு, அன்றைய பிரதம நீதியரசர் நெவில் சமரக்கோனின் பதவி விலக்கும் முயற்சி நடைபெற்றபோது, அன்றைய நீதியரசர் வரிசையில் இருந்த தினேஷ் குணவர்தன போன்றோர் இன்று அமைச்சர்களாக பதவி வகிக்கின்றனர். அவர் போன்றோர் கூட தங்களது மனச்சாட்சிக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும்!

குமார் டேவிட்

அதிகாரப் பரவலாக்கலுக்கு இரு யதார்த்தபூர்வ அனுகுமுறை

உள்நாட்டு
அரசியல்

உள்நாட்டுப் போரினதும் விடுதலைப்புவிகளினதும் முடிவுக்குப்பிறகு தமிழ் மக்கள் “புதியதொரு பிராந்தியத்தில்” விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். சர்வதேச சூழ்நிலையும் வேறுபட்டதாகவே இருக்கிறது.

நடைமுறைச் சாத்தியமான வழியில் புதிதாகச் சிந்திக்க வேண்டிய நேரமிது. நிலைகுத்திய கோட்பாடுகளினால் நாம் சிறைப்பிடிக்கப்படவோ அல்லது வரலாற்றின் அசைனியக்கத்தை அலட்சியம் செய்யவோ கூடாது

இலங்கை காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களிடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பிறகு 6 தசாப்தங்களுக்கும் கூடுதலான காலமாக தேசிய இனப்பிரச்சினை தீர்வு காணப்படாமல் இழுபட்டுச் செல்கிறது. ஆயிரக்கணக்கானவர்களைப் பலியெடுத்த உள்நாட்டுப் போரான்றின் கொடுரங்களையும் நாடு சுமார் மூன்று தசாப் தங்களாக அனுபவித்தது. தீவைப்புகள், பாலியல் வல்லுறவு, கொலைகள் என்று தமிழ் மக்கள் அனுபவிக்காத அவலங்களேயில்லை. சமூகங்களுக்கு இடையிலான அரசியல் அவநம் பிக்கை ஒருபோதுமே தனிந்த தில்லை. நாட்டைவிட்டு வெளியேறிய ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் திரும்பிவரவேயில்லை. தேசிய இனப்பிரச்சினை திறந்த புண்ணாக புரையோடிப் போயிருக்கிறது.

அரசியலமைப்புக்கான 13ஆவது திருத்தத்துடன் நாடு 25 வருடங்களாக வாழ்ந்துவிட்டது. வடக்குத் தமி

ழுழுநிலையில் தங்களது விவகாரங்களைத் தாங்களே நிருவகித்து சுபிட்சுத்தை நோக்கிச் செல்வதற்கான உரிமை என்பது இன்னமும் கூட வெறும் கனவாகவே இருக்கிறது. தமிழர்களுக்கு குறிப்பிட்டதொரு அளவுக்கு அதிகாரத்தைப் பரவலாக்குவதற்கென்றே 13ஆவது திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது. நல்லபகிடி. வடமாகாணத்தைத் தவிர, ஏனைய கலமாகாணங்களும் தேர்தலின் மூலமாக மக்களினால் தெரிவு செய்யப்பட்ட மாகாணசபை நிருவாகங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. வடமாகாணம் ஒருபோதுமே

அத்தகைய சபையைப் பெறவில்லை. ஏனைய மாகாணங்களுக்கு சில வகை அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட்டிருக்கும் அதேவேளை, வடக்குமாகாணம் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பின் கீழ் அவலப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

எந்த இடத்துக்குமே தமிழர்களைக்

கூட்டிச் செல்லாத இந்த நீண்ட சரித்திரமே, ஒரு சிறிய அடியை எடுத்து வைத்தாவது எவ்வாறு முன் னோக்கிச் செல்ல முடியும் என்று என்னைச் சிந்திக்க வைத்திருக்கிறது. இந்தக் கட்டுரையில் முற்றுமுடிவான யோசனைகளை நான் முன்வைக்க வில்லை. தீவிரமாகச் சிந்தித்து தேசிய இனப்பிரச்சினை தொடர்பில் ஏனைய வர்களை ஒரு கலந்துரையாடலுக்கு அழைப்பதே எனது நோக்கம்.

உள்நாட்டுப் போரினதும் விடுதலைப்புவிகளினதும் முடிவுக்குப் பிறகு தமிழ் மக்கள் “புதியதொரு பிராந்தியத்தில்” விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். சர்வதேச சூழ்நிலையும் வேறுபட்டதாகவே இருக்கிறது.

இந்தியாவைப் பற்றியும் அமெரிக்கா மற்றும் ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமை அமைப்புகளைப் பற்றியும் சிந்தித்துப்பாருங்கள். நடைமுறைச் சாத்தியமான வழியில் ஆக்கபூர்வ மாகப் புதிதாகச் சிந்திக்க வேண்டிய நேரமிது. நிலைகுத்திய கோட்பாடுகளினால் நாம் சிறைப்பிடிக்கப்படவோ

அல்லது வரலாற்றின் அசைவியக் கத்தை அலட்சியம் செய்யவோ கூடாது.

ஆனால், ஒருபுறத்தில் நீண்ட காலமாகக் கடைப்பிடித்த கொள்கை களை வெறுமனே சுந்தரப்பவாத நோக்கங்களுக்காக கைவிடுவதற்கு நான் விரும்பவில்லை. மறுபுறத்தில் நான் நெகிழ்வுத் தன்மை அற்றவனாக இருக்கவோ மட்டுப்படுத்தப்பட்ட முன்னேற்றத்தையேனும் காணப் பற்கு புதிய வாய்ப்புகள் இருந்தால் அவற்றைத் தவற விடவோ விரும்ப வில்லை. திறந்திருக்கக்கூடிய சாளரங்களைத் தவிர்க்கவும் நான் விரும்ப வில்லை. நிலை குத்திய நம்பிக்கை களின்படி திரும்பத்திரும்ப முடிவின் நிச் செயற்படுவதல்ல, சரியான அடுத்த அடியை எடுத்து வைப்பதே விவேகமானதாகும். முன்னையதை ஒரு முட்டாள்தான் செய்வான். மக்தான் சிந்தனைவாதியொருவர் இதைச் சொன்னார். சோக்ரட்டேலோ அல்லது லெனினோ... என்னால் நினைவுபடுத்த முடியவில்லை.

தொடர்ந்து வாசித்துக்கொண்டு போகும் போது உங்களுக்குப் புரியும். அடிப்படை உண்மைகளுக்கும் அரசியலமைப்புக்கான

13ஆவது திருத்தக்குறிஞ் சுன்னாட்க்கத்தைப்பற்றி சாதாரண சிங்களப் பொது மகனுக்கு எதுவும் தெரியாது. இந்தியாவினால் திணிக்கப்பட்ட ஒன்றாகவே அது நோக்கப்படுகிறது.

அதை வெறுப்பதற்கு தன்னியல்பாகவே தூண்டப்படக் கூடியவனா கவும் சாதாரண சிங்கள மகன் இருக்கிறான். அத்தகைய சபாவுத்தை எவ்வாறும் மாற்ற முடியும் என்று எந்த விதமான மந்த்சியையும் கொண்டிருக்காதீர்கள்

சரியான அடுத்த அடியெடுத்து வைப்புக்கும் இடையே பயணம் செய்வது மிகவும் சிக்கலானதாகும். இக்கட்டுரை அறிவுத்திறம் வாய்ந்த, மன்றிறந்த கலந்துரையாடலுக்கான அழைப்பாகும். விலைபோன சுந்தரப்பவாதிகள் (டக்ளஸ், பிள்ளையான் மற்றும் கே.பி.போன்றவர்கள்) எதையுமே சாதிக்கப்போவதில்லை என்பதைத் தெளிவாக எம்மால் தெரிந்துகொள்கூடியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் அனைவரும் சரித்திரத் தின் குப்பை மேட்டிலேயே போய் முடிவார்கள். நெகிழ்வுத்தன்மையான தும் நேசக்குதிகளை அணிதிரட்டி முன்னெடுக்க வேண்டிய அரசியல் போராட்டத்துக்கு மேலாக ஆயுதப் போராட்டத்தை முன்னிலைப்படுத் தியதில் விடுதலைப் புலிகள் வெளிக் காட்டிய பிடிவாதமும் மதிகேடுமே அவர்களின் விதியைத் தீர்மானித்து தோல்வியைத் தழுவ வைத்தன என்பது நிச்சயம். “எப்போது, எந்தத் தவறு விடுதலைப் புலிகளின் விதி யைத் தீர்மானித்தது என்று யாரோ அன்மையில் என்னிடம் கேட்டார்கள். “ஆரம்பத்திலிருந்தே தவறு

தொடங்கிவிட்டது” என்று நான் பதில் கூறினேன். இதுவே விடுதலைப் புலிகள் தொடர்பிலான எனது தயக்கமேதுமற்ற, சுந்தேகத்துக்கிடமின்றிய நிலைப்பாடாக பல தசாப் தங்களாக இருந்துவருகிறது. நெகிழ் ச்சிப் போக்கைப் புறந்தள்ளிவிட்டு விடுதலைப் புலிகள் என்றைக்கு ஆயுதப் போராட்டத்தை அவர்களின் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் உச்சியில் வைத்தார்களோ, அன்றைக்கே தவறு தொடங்கிவிட்டது. அந்தத் தவறில் இருந்து ஏனைய தவறுகள் பிரவாக

மெடுக்கத் தொடங்கியிருந்தன.

அடிப்படைக் கோட்பாடுகள்

எமக்கு வழிகாட்டக்கூடியவையென்று நான் நம்புகின்ற மூன்று நீண்டகால அடிப்படையிலான கோட்பாடுகளைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகின்றேன்.

(அ) தமிழர்கள் ஒரு தேசிய இனம் என்று நான் நம்புகிறேன். அதனால் அவர்களுக்கு “சுயநிர்ணய உரிமை என்று அழைக்கப்படுகின்ற தார்மீக உரிமை இருக்கிறது. இந்த உரிமையில், இறுதியில் அவர்கள் பிரிந்து போவதையே விரும்புவார்களாக இருந்தால், அவ்வாறு பிரிந்து செல்வதற்கான உரிமையும் உள்ளடங்குகிறது. தமிழர்கள் உண்மையில் ஒரு தேசிய இனத்தினரா என்பது குறித்தும் நவீன காலத்தில் அத்தகைய தீர்மானத்திற்கு எவ்வாறு வருவதென்பதற்கான நியாயமான மூலப் பிரமாணம் என்ன என்பது குறித்தும் விரிவாக ஆராய நான் தயாராயிருக்கிறேன். ஸ்கொட்லாந்து மக்களைப் போன்றோ, முன்னாள் யூகோஸ்லாவியாவின் மக்களைப் போன்றோ, காஷ்மீர் மக்களைப் போன்றோ பிரிந்து செல்வதற்கான தெரிவைச் செய்வதற்கான அதே உரிமையை தமிழ் மக்கள் கொண்டிருப்பதற்கான பூர்வாங்கநியாயங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், அதேவேளை ஸ்கொட்லாந்து மக்களைப் போன்று தமிழர்களும் பிரிந்து செல்லாமல் இருப்பதே புத்திசாலித்தனமாக இருக்கும் என்பது எனது அபிப்பிராயம். காஷ்மீர் மக்களின் நிலை அதுவல்ல. அவர்கள் இந்தியாவிடமிருந்தும் பாகிஸ்தானிடமிருந்தும் பிரிந்து சுதந்திரமானவர்களாக இருக்கத் தீர்மானிப்பார்களேயானால், அதுவே சிறந்து என்று நான் நினைக்கிறேன். எனவே, சுயநிர்ணய உரிமையை விவேகமான முறையில் பயன்படுத்துவதென்பது நாட்டுக்கு நாடு குழ்நிலைகளைப் பொறுத்துத் தீர்மானிக்கப்படவேண்டியதாகிறது.

(ஆ) இலங்கையில் உள்ள அரசு வடிவத்தை நான் எதிர்க்கிறேன். அதை நான் சிங்கள-பெளத்த அரசு

என்று வகைப்படுத்துகிறேன். தமிழர்கள் அந்த அரசிலிருந்து அந்தியப் படுத்தப்படுகிறார்கள். நான் இதை கோபத்தில் கூறவில்லை. அரசை மேலாட்சி செய்கிற கோட்பாடு, அரசியலமைப்பின் உள்ளடக்கம், ஆயுதப்படைகளின் ஓரினத்தன்மையான ஆக்க அமைவு, ஆட்சிமுறையின் யதார்த்தங்கள் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்யப் பட்ட அறிவியல் ரீதியான ஒரு மதிப்பீடேஇதுவாகும். இலங்கையின் அரசுவடிவம் ஒரு நவீன, பன்முகத் தன்மையுடைய ஜனநாயக வடிவத் தினால் மாற்றீடு செய்யப்பட வேண்டும். தமிழர்கள் பிரிந்து போகாமல் இருப்பதற்கே சுயநிர்ணய உரிமையைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டவன் என்ற காரணத்தினால் இத்தகைய தொரு நிலைப்பாட்டை என்னால் எடுக்க இயலுமாக இருக்கிறது. பிரிவினையை விரும்புகிறவர்களுக்கு (ஆ) கோட்பாடு பொருத்தமற்றாகும்.

(இ) கோட்பாடு (ஆ) வை மேம்படுத்துவதற்கு, தமிழ் மக்கள் தங்களது பாரம்பரிய தாயகத்தில் தங்களது அலுவல்களை நிருவகிக்க வகை செய்யக்கூடிய உயர்ந்த அளவு அதிகாரப் பரவலாக்கம் பன்முகத் தன்மையான ஜனநாயக அரசொன்றுக்கான அடிப்படையாக அமையக் கூடிய சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும். அரத்தமுள்ள அதிகாரப் பரவலாக்கத்தைச் செய்வதற்கு அரசியலமைப்பை மீளவரைவது எவ்வாறு என்பது தொடர்பிலான கலந்துரையாடலையோ, விவாதத்தையோ தடுத்தாட்கொள்வதற்கு நான் விரும்ப வில்லை. ஆனால், கானி அதிகாரம், பொலிஸ் அதிகாரம் என்று அறியப் பட்டவை நிச்சயமாக தமிழ் அதிகாரப் பரவலாக்கல் அலகிற்கு வழங்கப்பட வேண்டும். தமிழ் அலகின் அங்கமாக விரும்புகின்ற மாவட்டங்கள் அவ்வாறு இணைந்து கொள்வதற்கு சர்வஜனாக்கூப்புகளின் மூலமாக ஒவ்வொன்றாக அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். பலவேறு நாடுகளில்

தமிழ்த் தேசியக்கூட்டு தமைப்பும் தமிழர்களும் டில் லியின் மறுபறுத்தில் ஒரு ஜெருஸலேத்தை காண்கிறார்கள். சோனி யாவும் சிங்கும் அல்லது அவர்களுக்குப் பிறகு டில்லி யில் அதிகாரத்திற்கு வரக்கூடியவர்கள் என்றாவது ஒரு நாள் ராஜபக்ஷாக்கனின் அல்லது அவர்களுக்குப் பிறகு சொழும்பில் அதிகாரத் திற்கு வரக்கூடியவர்களின் கையை முறுக்கி (சிங்கனாவர்கள் வெறுக்கிற ஒன்றை) தமிழர்களுக்கு வழங்கச் செய்வார்கள் என்ற மாடையை தமிழர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள்

விதவிதமான அதிகாரப் பரவலாக்க மாதிரிகள் நடைமுறையில் இருக்கின்றன. அதனால் நான் சமஷ்டி, கன்ரோன், மாகாணங்கள், மாநிலங்கள் என்ற பதங்களைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்க்கிறேன்.

விட்டுக் கொடுப்புகள் பற்றிய எனது கருத்துக்களை இனிமேல் தெரிவிப்பது பொருத்தமானதாக இருக்கும். ஏனென்றால் அதை மனதிற்கொண்டு தான் இக்கட்டுரையை எழுத நான் தலைப்பட்டேன். கோட்பாடு (அ) விலிருந்து கோட்பாடு (இ) வரை, மிகவும் பொதுப்படையானவையும் நீண்ட கால அடிப்படையிலான வையும் என்றும் மிகவும் உடனடியானவையும் நடைமுறைச் சாத்தியமானவையும் என்றும் வகைப் படுத்துகிறேன். இதைவேறு வழியில் சொல்வதானால், சுயநிர்ணய உரிமைக்கு (உண்மையான மார்க்சியவாதி

களைத் தவிர) சிங்கள மக்களின் ஆதரவைப் பெறுவதென்பது மிகவும் சிக்கலான விடயமாகும். அவர்களின் உணர்வு நிலை நவீனத்துவத்துக்கு அல்லது முற்போக்கிறஞ்சு அண்மித்த தாக இல்லை. பிரிட்டனில் இருந்து ஸ்கொட்லாந்து பிரிந்து செல்ல வேண்டுமா, இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கு ஸ்கொட்லாந்தில் சர்வஜனவாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட விருப்பதைப் போன்று இலங்கையில் தமிழர் விவகாரத்தில் சர்வஜன வாக்கெடுப்பொன்று எம்மால் முன்னுணர்க்கூடிய எதிர்காலத்தில் நடைபெறப் போவதில்லை. நான் எனது கோட்பாட்டை மாற்றிக் கொள்ள வில்லை என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன். நான் ஒரு மூடன் அல்ல. சுவரோடு தலையை மோதுவதற்கும் சாத்தியமானதைச் சாதுரிய மாக அடைவதற்கு முயற்சிப்பதற்கும் இடையிலான வேறுபாடு எனக்குத் தெரியும்.

சுயநிர்ணய உரிமைக்கோட்பாட்டு

க்கு ஆக்கழூர்வத் தன்மையைக் கொடுப்பதற்கான ஒரேவழி சர்வஜன வாக்கெடுப்போய்கும். ஆனால், அத்தகைய சர்வஜனவாக்கெடுப்பு யோசனையை வலியுறுத்துவதற்கு நான் விரும்பாததற்கு மேலும் ஒரு காரணம் உண்டு. இலங்கையில் வாழுகின்ற தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை அவர்களுக்கு தனி ஈழம் என்பதில் இப்போது அவ்வளவாக அக்கறை இல்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். (புலம்பெயர் தமிழர்களை மறந்து விடுங்கள். அவர்கள் இலங்கையில் வாழுகின்ற தமிழர்களின் தலைமைத் துவத்தை ஏற்க வேண்டும்) போரின் முடிவிற்கு முன்னர் தனி ஈழத்தில்

அக்கறை இருந்தது. ஆனால், இப்போது தமிழ் மக்கள் பிரிவினையைக் கோரவில்லையென்றால், நான் ஏன் தலையைச் சுவரில் மோதவேண்டும்? இதற்கு மார்க்சியக் கோட்பாட்டுக் காரணங்கள் இருக்கின்றன. எனவே, இக்கட்டுரையில் மேலும் நான் சுய நிர்ணய உரிமை பற்றி தொடப் போவதில்லை.

மேற்குறிப்பிட்ட (ஆ) கோட்பாடு முழுநாட்டின் மீதும் ராஜபக்ஷி ஆட்சி திணிக்கின்ற ஒடுக்குமுறைக்கு மேலாகச் சென்று கவிந்திருக்கிறது. சிங்கள-பெளத்த அரசு தமிழர்களை ஒடுக்குகிறது. ஆனால், பொதுப்படையாக ஏதேச்சாத்கார அரசு சிங்களவர்கள் மற்றும் ஏனைய சமூகத்தவர்கள் உட்பட சகலரினதும் ஜனநாயக உரிமைகளை மலினப்படுத்துகிறது. (ஆ) கோட்பாட்டைப் பொறுத்தவரை ஊழல், ஜனநாயகவிரோதச் செயற்பாடுகள், சட்டம் ஒழுங்கு சீர்குலைவு, இவையெல்லாவற்றுக்கும் காரணமாக இருக்கிற நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி ஆட்சி ஆகியவற்றுக்கு எதிராக தெர்கில் உருவாக்வருகின்ற பரந்தளவிலான பெரிய இயக்கங்களில் இணைந்து கொள்வதன் மூலமாக தமிழர்கள் பயன்பெறக்கூடிய தாக இருக்கும் என்பது எனது உறுதியான அபிப்பிராயம்.

கோட்பாடு (இ) யைப் பொறுத்தவரை உடனடிப் பிரச்சினைகளாக இருப்பவை அரசியலமைப்புக்கான 13ஆவது திருத்தம், ராஜபக்ஷிதமிழ்தேசியக் கூட்டமைப்பு- டில்லி ஆகிய தரப்புகளுக்கிடையிலான பேச்சவார்த்தைகள் சர்வதேச சமூகத்தின் அக்கறைகள் என்பவற்றுடன் தொடர்புடையவையாகும். 13ஆவது திருத்தத்துக்கு எதிராக சிங்களத் தீவிரவாத சக்திகளினால் பிரசார இயக்கமொன்று முடுக்கிவிடப்பட்டிருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

13ஆவது திருத்தத்துக்கு எதிரான சாதாரணச் சிங்களவரின் உணர்ச்சி இருக்கிறான் தொடர்புடையது. வெறுப்புன் நோக்கப்படும் இந்தியாவினால் திணிக்கப்பட்ட

ஒன்றாகவே அத்திருத்தச் சட்டத்தை சாதாரண சிங்களவர் நோக்குகிறார். அது உண்மையே. தமிழர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட ஒரு சலுகையாகவும் இத்திருத்தத்தை சிங்களவர் பார்க்கிறார். ஆனால், நடைமுறையில் அது உண்மையைல்ல.

13ஆவது திருத்தத்தின் உள்ளடக்கத்தைப் பற்றி சாதாரண சிங்களப் பொதுமகனுக்கு எதுவும் தெரியாது. ஆனால், அதை வெறுப்பதற்கு தன் நியல்பாகத் தூண்டப்படக் கூடியவனாக அவன் இருக்கிறான். அத்தகைய சுபாவத்தை எவராலும் மாற்ற முடியுமென்று எந்த விதமான மருட்சியையும் கொண்டிருக்காதீர்கள். அது ஒரு கற்கவர்.

13ஆவது திருத்தத்தில் தமிழர்கள் தங்களுக்கென வாக்களிக்கப்பட்ட நிலமொன்றை தொலைவில் காண்கிறார்கள். தமிழர்களுக்கு ஓரளவு சுயாட்சியை வழங்குவதற்கென அறி முகப்படுத்தப்பட்ட ஒரு அரசியலமைப்பு ஏற்பாடு, தமிழர்களுக்கு அதை வழங்குவதைத் தவிர, மற்றைய சகலதையும் செய்திருக்கிறது.

அதிகாரத்துக்கு வரக்கூடியவர்கள் என்றாலுது ஒருநாள் ராஜபக்ஷாக்களின் அல்லது அவர்களுக்குப் பிறகு கொழும்பில் அதிகாரத்துக்கு வரக்கூடியவர்களின் கையை முறுக்கி (சிங்களவர்கள் வெறுக்கிற ஒன்றை) தமிழர்களுக்கு வழங்கக் கூடியவர்கள் என்ற மாயையையும் கூட்டமைப்பி னரும் தமிழர்களும் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 13ஆவது திருத்தமென்பது நேற்று செத்தது, நாளை பிறவாதது.

ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தன தொடக்கம் மகிந்த ராஜபக்ஷவரை சிங்கள அரசின் காப்பாளர்கள் 13ஆவது திருத்தத்தை ரத்துச் செய்யத் துணிச்சல் கொள்ளவில்லை என்பது ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. கோதாபய, விமல், ஜாதிக ஹெல உறுமயவினர், தினேஷ் மற்றும் இனவெறியர்கள் சந்திரனைப் பார்த்து நாய் குரைத்தைப் போன்ற இத்திருத்தத்துக்கு எதிராகக் கிளம்பி யிருக்கிறார்கள். இது நல்ல பொலிஸ் - கெட்டபொலிஸ் கதை போன்ற தாகும். மகிந்தவும் ஜி.எல்.பிரிஸூம் டில்லியிலும் ஜென்வாவிலும் அக-

சிங்களவர்கள் 13ஆவது திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளப்போவதுமில்லை. தமிழர்கள் பாரம்பரிய தாயகத்தில் தங்களாது அலுவல்களை தாங்களாகவே நிறுவகிப்பதற்கான உரிமையை துறந்துவிட்டு வாழப்போவதுமில்லை

இது இலங்கைக்கேடுரிய பாணி.

13ஆவது திருத்தத்தை நிராகரிப்பதில் சிங்களப் பேரினவாதிகளுடன் விடுதலைப் புலிகள் இணைந்து கொண்டனர். இந்தியாவின் ஆணையின் விளைவாகக் கொண்டுவரப்பட்டது என்ற காரணத்துக்காகவும், இணக்கத்தீர்வையல்ல, ஈழம் காணப்பதைத் துரிதப்படுத்துவதற்காகவும் இவ்வாறு விடுதலைப்புலிகள் நடந்து கொண்டார்கள். தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பும் தமிழர்களும் டில்லியின் மறுபுறத்தில் ஒரு ஜெருசலேத்தைக் காணகிறார்கள். அத்துடன் சோனியாவும் சிங்கும் அல்லது அவர்களுக்குப் பிறகு டில்லியில்

கோர்டியன் வாசிக்கிறார்கள். மற்றையவர்கள் உள்நாட்டில் முன்னேற்பாடுடன் இசைப்பொருத்தமில்லாமல் மேளம் அடிக்கிறார்கள். அரசியலநிலைகுலைவு ஏற்படும் வரை நிலைவரங்கள் இவ்வாறே தொடரும். மணிச்சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், 13ஆவது திருத்தம் (கூட்டலோ, கழித்தலோ, பிரித்தலோ, பெருக்கமோ) நடைமுறைப்படுத்தப்படப்போவதில்லை, ரத்துச் செய்யப்படவும் போவதில்லை. சொற்கிலம்பம் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் என்ற முடிவுக்கே நான் வந்திருக்கிறேன். பொறுத்திருந்து பார்ப்போம். நான் சிலவேளை பிழையாகக் கூறுகி

நேரேனா என்று!

சிங்களவர்கள் 13ஆவது திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை. தமிழர்கள் தங்களது பாரம் பரியத் தாயகத்தில் தங்களது அலுவல்களை தாங்களாகவே நிருவகிப்பதற்கான உரிமையைத் துறந்துவிட்டு வாழப்போவதுமில்லை. தமிழர்கள் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை டில்லியிலும் வாழின்டனிலும் ஸண்டனிலும் ஒருவித சலிப்புத் தோன்றி யிருக்கின்ற போதிலும், தமிழர்களுக்கு சிறிதளவாவது அரசியல் உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டு

மென்று வலியுறுத்துவதை டில்லியோ மேற்குலகமோ கைவிடப்போவதில்லை. இரண்டு ராஜபக்ஷாக்களும் ஒரு பொன்சோவும் வேறு சிலரும் போர்க்குற்றங்களுக்காக விசாரிக்கப்படவேண்டும் என்று கோருவதிலிருந்து புலம்பெயர் தமிழர்கள் பின்வாங்கப்போவதுமில்லை. இந்த அரசியல் சிக்கல் நிலையில் இருந்து விடுபடுவதற்கு வழியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தமிழர் பிரச்சினைக்கோ அல்லது இலங்கை அரசின் பெரிய நெருக்கடிக்கோ எனிதாகத் தீர்வு கிட்டுமென்று நான் நினைக்க வில்லை. அரசின் நெருக்கடியும் அரசியல்-அரசியலமைப்பு ரீதியான ஏதேச்சாதிகாரத்தைத் தினிப்பதற்கான சுகாதாரர்களின் திட்டமும் இந்தத் தீவின் தற்போதைய சூழ்நிலையின் பிரதான முரண்பாடாகும்.

மந்திரவித்தை காட்டுவது போன்று ஒரே சூட்டில் நிலைவரங்களை மாற்றியமைக்கூடிய வெள்ளித் துப்பாக்கிரவை ஏதும் இருக்கமுடியாது.

ஆனால், சரித்திரம் அதனால் எதிர்கொள்ள முடியுமென்றால் மாத்திரம் அத்தகைய பணியைக் கவனிக்கும் பொறுப்பையேற்கிறது. நம்பகத்தன்மையான நிகழ்ச்சித் திட்டமொன்று இருக்கிறது. தீர்வொன்றுக்கு குறைவானதாக இருந்தாலும், அதுவே சிறந்த அடுத்த அடியாக இருக்கமுடியும் என்பது எனது அபிப்பிராயம். ஒரே பொதியில் மூன்று முன்னுரிமைக்குரிய விவகாரங்களை இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டம் கையாள்கிறது. முக்கியமான அம்சங்கள் - நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறையை ஒழிப்

நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி ஆட்சியை இல்லாதொழிக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை தீவிரமடைந்து வருகின்ற நிலைமையே இத்தடவை இந்த மூன்று அம்ச நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை மேசை மீது வைத்திருக்கிறது. ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறையை ஒழிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை சகல தரப்பினராலும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. மதத் தலைவர்கள், எதிர்க்கட்சிகள், சமூகங்கள் மாத்திரமல்ல. (அந்த ரங்கமாகக் கேட்டால்) ஆளும் ஜக்கியமக்கள் சுதந்திர முன்னணியின் கணிசமான பிரிவினரும் கூட ஜனாதிபதி ஆட்சியை ஒழிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். சுகாதாரர்களின் ஆட்சியின் அதிகாரத் துஷபிர யோகம் மட்டுமீநிச் சென்றுவிட்டது. சட்டத்தில் இருந்து விடுபாட்டு உரிமை பெற்றவர்கள் போன்ற போக்குடன் அகங்காரமும் ஊதிப் பெருத்திருக்கிறது. அதனாலேயே, ஜனாதிபதி ஆட்சி முறையை இல்லாமற் செய்ய வேண்டுமென்ற கோரி

தமிழர்களுக்கு சிறிதனவாவது அரசியல் உரிமைகள் வழங்கப்பட்டவேண்டும் என்று வலியுறுத்துவதை டில்லியோ மேற்குலகமோ கைவிடப்போவதில்லை. போர் குற்றங்களுக்காக விசாரணை நடத்தப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையிலிருந்து புலம்பெயர் தமிழர்கள் பின்வாங்கப்போவதுமில்லை

பது, சிறுபான்மையினத்தவர்களுக்கும் பிராந்தியங்களுக்கும் அதிகாரப்பரவலாக்கத்தைச் செய்வதற்கு பொருத்தமான ஏற்பாடுகளை அரசியலமைப்பில் செய்து 13ஆவது திருத்தத்தை மாற்றிட செய்வது, ஒரு மதத்துக்கு விசேட அந்தஸ்தை வழங்குகின்ற அல்லது குருட்டுப் பிடியான மொழியிமைகளைக் கொண்ட ஏற்பாடுகளுக்குப் பதிலாக நல்லீன நாடுகள் சமூகத்தின் மத்தியில் இலங்கை ஒரு சிறப்பான இடத்தைப் பிடிப்பதற்கு வழிசெய்யக்கூடிய மதச்சாரப்பற்ற சாசனமொன்றின் மூலமாக அரசியலமைப்பை நியாயத்தன்மை கொண்டதாக மாற்றுதல். பெருக்கேடாக அமைந்திருக்கும் க்கை சுவாலைவிட்டெரிகிறது. இது தொடர்பில் மக்கள் இயக்கமொன்றை முன்னெண்டுப்பதில் பொன்சோ துணிச்சலை வெளிக்காட்டியிருக்கிறார். அதற்காக அவரைப் பாராட்ட வேண்டும். ஜனாதிபதி ஆட்சியை ஒழிக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கை அடுத்த ஜனாதிபதி தேர்தலுக்கு முன்னதாக அல்லது அத்தேர்தலின் போது வெற்றியைச் சாதிக்கக்கூடிய ஒரு விவகாரமாக மாறி எதிரணியை ஜக்கியப்படுத்தக்கூடியதாகும். செயலிழந்து கிடக்கின்ற இன்றைய எதிரணியின் இலட்சணத்தைப் பார்க்கும் போது, இது விடயத்தில் நீண்டதாரம் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், உட்பூசல்களை

மறந்து பொதுவான செயற்திட்டத்தை முன்னெடுப்பதற்கு ஜக்கியப்படமுடியுமென்றால், இது சாதித்துக்காட்டப்படக் கூடியதேயாகும்.

அண்மைக்காலமாக, தனியொரு பிரச்சினையை முதன்மைப்படுத்தும் கோட்டாட்டுக்காக நான் தீவிரமாகக் குரல் கொடுத்துவருகிறேன். நிறை வேற்று அதிகார ஐனாதிபதி ஆட்சி முறையை ஒழிக்கும் இலக்கிற்காக பலர் தங்களை அர்ப்பணிக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். இதையொரு வானவில் கூட்டணியென்று, அதாவது சிவப்புகள், பச்சைகள் மற்றும் நீலவிளகளின், தமிழர்கள், மூஸ்லிம்கள் மற்றும் சிங்களவர்களின், பல மதங்களின் தலைவர்கள் மற்றும் சமுதாயத் தின் பலவர்க்கங்களின் கூட்டணி யென்று தனியொரு நோக்கத்தைக் கொண்ட கூட்டணியென்று அழைக்கலாம்.

எனவே, அரசியலமைப்பில் மாற்றத்தைச் செய்யும் இலக்குடன் அரசியல்-சமூக- பொருளாதார ரீதியான செயற்திட்டங்களையும் இணைப்பதை நான் எதிர்க்கிறேன். அரசியல் சமூக பொருளாதாரச் செயற்திட்ட மென்றால் என்ன? புதியதொரு ஐனாதிபதி ஒரு அரசியல்-சமூக பொருளாதாரத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காகவே அதிகாரத்தில் இருக்கவேண்டும். ஆனால், சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்கவும் மகிந்த ராஜபக்ஷவும் தேசத்தின் மீது செய்த மோசடியல்லவா இது. மூன்றாவது ஏமாற்றுக்காரர் ஒருவரைக் கொண்டுவருவதற்கான தயாரிப்பு ஏற்பாடுகளாக இந்த அரசியல்-சமூக-பொருளாதாரத்திட்டம் அமைந்து விடக்கூடாது.

எவ்வாறெனினும், நிறைவேற்று அதிகார ஐனாதிபதி ஆட்சிமுறையை நாம் ஒழிப்பதாக இருந்தால், அதே நேரத்தில் புதியதொரு அரசியலமைப்பை அல்லது பரந்த செயல்விளை வடைய அரசியலமைப்புத் திருத்தங்களைக் கொண்டுவருவதாக இருக்கவேண்டும். எனவே, மாற்றீடு தொடர் பில் குறைந்தபட்ச கருத்தொருமிப்பு அவசியமானதாகும். இந்தக் கருத்தையொடு பொதுவான செயற்திட்டத்தை முன்னெடுப்பதற்கு ஜக்கியப்படமுடியுமென்றால், இது சாதித்துக்காட்டப்படக் கூடியதேயாகும்.

தொருமிப்பு தனியொரு பிரச்சினைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் செயற்திட்டத்துக்கு இசைவானதாக இருக்கவேண்டும். தனியொரு பிரச்சினையை அதாவது நிறைவேற்று அதிகார ஐனாதிபதி ஆட்சிமுறையை ஒழிப்பதை முன்னிறுத்தி தேர்தலில் வேட்பாளராக நிற்கப்போகிறவர் தனது இருபக்கங்களைக் கொண்ட விஞ்ஞாபனத்தை வெளியிடவேண்டும். ஒரு பக்கத்தில் கொட்டை எழுத்துகளில் நான் வருவேன், நிறைவேற்று அதிகார ஐனாதிபதி ஆட்சியை ஒழிப்பேன், பிறகு சென்று விடுவேன் என்று பொறிக்க வேண்டும். மறுபக்கத்தில் கெடுதியான ஜே. ஆர்.அரசியலமைப்புக்கு மாற்றிடாக கொண்டுவரப்படவிருக்கும் ஏற்பாடுக்கான கோட்பாடுகளைப் பொறிக்க வேண்டும். இன்றைய அரசியலமைப்பில் காணப்படுகின்ற ஆவது திருத்தம், 18ஆவது திருத்தம் கலை மேற்றந்து போக வேண்டும்.

இங்கு நான் மும்முனை அனுகுமுறையொன்றின் தவிர்க்கமுடியாத தன்மையைக் காணகிறேன். முதலாவது விடயம் வெளிப்படையானது, விளக்கம் தேவையற்றது; நிறைவேற்று அதிகார ஐனாதிபதி ஆட்சி முறையை பார்ம்பரிய பாராஞ்மன்ற முறையினால் மாற்றீடுசெய்வது. இரண்டாவது விடயம், 13ஆவது திருத்தத்துக்கு மாற்றிடாக அரசியலமைப்பில் (அதிகாரப்பரவலாக்கலுக்கான) புதிய ஏற்பாடுகளைப் புகுத்தவேண்டும். 13ஆவது திருத்தத்தை (இந்தியாவின் திணிப்பு என்ற காரணத்துக்காக) எதிர்ப்பவர்களினாலும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இந்த ஏற்பாடுகள் அமைவது அவசியம். வெளிநாட்டின் திணிப்பாக இல்லாத பட்சத்தில், கணிசமான அதிகாரப்பரவலாக்கல் ஏற்பாட்டை ஐனதாவிழுக்கி பெரமுனை (ஜே.வி.பி)யும் முன்னரங்க சோகலிசக் கட்சியும் ஏற்றுக்கொள்ள முன்வரும் சாத்திய மிருக்கிறது. இது நெருக்கடியில் சம்பந்தப்பட்ட தரப்புகளில் எந்தவொரு தரப்புக்குமே தோல்வியில்லாத சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிக்கக்

கூடியதாகும். அதாவது, இந்தியாவின் பண்டம் என்பதால் 13ஆவது திருத்தம் பற்றி கவலைப்படுவார்கள் ஆறுதலைடையக்கூடிய அதேவேளை, தமிழர்களும் மூஸ்லிம்களும் அதி காரப் பரவலாக்கலைப் பெறக்கூடிய தாகவும் இருக்கும்.

மதச்சார்பின்மை என்ற அம்சத்துக்கு வருவோம். இலங்கை பெருமளவுக்கு மாறுவேண்டியிருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு மதத்திற்கு விசேட அந்தஸ்தைக் கொடுக்கின்ற அரசியலமைப்புகள் பிறபோக்குத்தனமானவை. அவை கடந்துசென்று விட்டதொரு காலகட்டத்தின் செக்செசாச்சங்களாகும். இந்தியா, தென்னாபிரிக்கா மற்றும் அமெரிக்கா போன்ற பன்முகத் தன்மை கொண்ட சமூகங்கள் அவற்றின் அரசியலமைப்புகளிலும் சட்டங்களிலும் மதச்சார்பின்மையை பொதியவைத்திருக்கின்றன. மதமொன்றுக்கு உதவிக்காரம் நீட்டுமாறு ஒரு அரசை மக்கள் கோருபவர்களாக இருந்தால் அந்த மதம் போவியானது, பாசாங்குத்தனமானது. அது அழிந்துகொண்டிருக்கிறதென்றால், அரசு முன்னுடைய கொடுக்காவிட்டால் அதனால் நீடித்து நிலைக்கூடியலாவிட்டால், அது இல்லாமல் போகட்டுமே?

மொழியிலை என்பது அரசியலமைப்பு ரீதியாக, நடைமுறைச்சாத்தியமானதாக இருக்கவேண்டுமேயன்றி, உணர்ச்சி கிளப்புவதாக இருக்கக் கூடாது. இலங்கை அரசியலமைப்பில் ஒரு வசனம் இருக்கிறது. சிங்களம் உத்தியோகபூர்வ மொழியாக இருக்கும்- இதுவே அந்தவசனம். அடுத்த வசனம் “தமிழும்” உத்தியோகபூர்வ மொழியாக இருக்கும் என்பது. எதற்காக இந்த தமிழும் என்று பதம்? தமிழை வித்தியாசமாக நடத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிற வர்களின் தப்பபெயிராயங்களுக்கு வடிகால் தேடிக்கொடுக்கவா? ஆங்கிலம், தமிழ், சிங்களம் மூன்று மொழிகளும் இலங்கையின் உத்தியோபூர்வ மொழிகளாக இருக்குமென்று ஒரே நேரான சீரான வசனத்தில் எழுதிவிட வேண்டியதுதானே!

சழகப்
விரச்சினைகள்

பேராசிரியர் சி.சிவசேகரம்

அடிக்கடி சிறைகளில் கலகம் மூளக்காரணம் என்ன?

வெ லிக்கடைச் சிறைக்கவர் களில் மும்மொழிகளிலும் உள்ள பிரகடனம் சிறைக்கைதிகளும் மனிதர்கள் தாம் என நமக்கு நினை ஓட்டுகின்றன. எல்லாரும் மனிதரை மனிதராக நடத்துகிற ஒரு சூழலில் இந்த நினைவூட்டல் தேவைப்படாது. ஒருவேளை, சிறைக்கூடங்களும் தேவைப்படாது போகலாம். இந்த ஆண்டு முற்பகுதியில் நடந்த காலி சிறைக்கூடக் கலவரம் முதலாக, அன்மையில் வெலிக்கடையில் 27 கைதிகள் சுட்டுக்கொல்லப்படவும் கைதிகளிற் பலரும் பொலிஸ் கொமான்டோ அதிகாரி ஒருவரும் படுகாயமடையவும் காரணமான நிகழ்வு வரை நமது நாட்டின் சிறைக்கூடங்களின் நிருவாகத்தைப்பற்றிய பல கவலைகளை எழுப்பியுள்ளன.

சிறைக்கூடப் படுகொலைகள் இந்த நாட்டுக்குப் புதியனவல்ல. வெலிக்கடை சிறைக்கூடத்தில் 1983 ஜூலையில் அடுத்தடுத்து இரண்டு நாட்களில் நடந்த படுகொலைகளும் பின்னர் 2002 ஒக்டோபரில் பிந்தனுவெவ்வதுப்புமாகமில் நடந்தேறிய கொலை வெறியாட்டமும் சில மாதங்களின் முன்னர் வவுனியா சிறைக்கூடத்தில் நடந்த வெறித்தனமான தாக்குதலின் பயணக் கிருவர் இறந்ததையும் நாம் அறிவோம். அவற்றில் எதுவுமே அரசாங்கங்களின் அக்கறைக்குரிய பிரச்சினைகளாகத் தெரியவில்லை. அவை பிரதான சிங்கள், ஆங்கில ஊடகங்களிடம் உரிய கவனிப்பைப் பெறவுமில்லை.

நமது அரசியல்வாதிகளும் ஊடக நிறுவனங்களும் கைதிகளே குற்றவாளிகள் என்ற நிலைப்பாட்டிலிருந்து தான் தொடங்குகின்றனர். கைதிகள் தமக்காக போராட்டக்குரல் ஏழுப்ப உரிமையற்றோர் என்ற கருத்து பலவாறாக நமக்கு கூறப்படுகிறது

முன்னைய சிறைக்கூடப் படுகொலைகளின் போதிற் போலன்றி, இம்முறை வெலிக்கடைச் சிறைக்கூடம் ஒரு போர்க்களமாகிவிட்டதால், பரபரப்புச் செய்திகளுக்குப் பசியுடன் இருக்கும் ஊடகங்கட்டு அதுவொரு விருந்தாகிவிட்டது. முன்னைய உபுகொலை நிகழ்வுகளிலும் கொல்லப்பட்டோர் தமிழ்மூப் போராளிகள் அல்லது விடுதலைப் புலிகள் என்று

சந்தேகிக்கப்பட்டவர் மட்டுமே. 1983க்குப் பின்பான சிறைக்கூட நிகழ்வுகளுக்கு ஒரு பயங்கரவாதப் பரிமாணமும் இருந்தது. எனவே அவர்களுடைய கொலைகளைப் பற்றிய அக்கறைகளில், நீதி -நியாயம் -சட்டம் என்ற எல்லாக்கண்ணாட்டங்களையும் விட, அவற்றினும் முக்கியமாக, மனிதாபிமானத்தையும் விட முக்கியமானதாக கொல்லப்பட்டோரும் தாக்கப்பட்டோரும் பிரிவினை வாதிகள், பயங்கரவாதிகள் என்ற படிமங்களே முக்கியம் பெற்றன. 1983 வெலிக்கடைப் படுகொலை களில் சிறைக்காவலர்களும் சிங்களக் கைதிகளும் இணைந்து சம்பந்தப் பட்டிருந்தனர். யாரும் குற்றவாளிகளாக அடையாளம் காணப்படவில்லை. அத்தாக்குதல்கட்டு அரசியல் நியாயங்கள் கற்பிக்கப்பட்டு அவை பேசப்படாது போயின. பின்தனுவெவ்வ சம்பவத்தின் விசாரணைகள் நடந்தன. மூன்று பொலிஸ் காரர்கள் உட்பட ஜவருக்கு கடுந்தன்டனை விதிக்கப்பட்டது. பின்னர் அவர்கள் உயர் நீதிமன்றத்தால் விடுவிக்கப்பட்டனர். வவுனியாகத்தாக்குதல்கள் பற்றிய எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்துள்ளன. அப்பிரச்சினை

யைப் பொதுப்பட அரசியல் கைதிகள் பற்றிய பிரச்சினைகளுடன் கேர்த்து முன்னெடுக்கும் முயற்சிகள் தொடருகின்றன. எனினும் அக்கொடு மைகட்டு நீதி வழங்கப்படுமென எதிர்பார்க்க நியாயமில்லை.

எவ்வாறாயினும் சிறைகளில் ஆர்ப் பாட்டங்கள் நடக்கும் போது, சிறைக் கைதிகளே குற்றவாளிகள் என்று கருதும் போக்கு சமூகத்திற் பரவலாக உள்ளது. இது இலங்கைக்கு மட்டும் உரியதல்ல. பொதுவாகவே, சமூகம் சிறைக்கைதிகளை பகைமையுடன் நோக்குகின்றது. நீதிமன்றம் ஒருவரை குற்றவாளியாக்கண்டு சிறைக்கு அனுப்புவது, சமூகம் அவரைச் சமூக விரோதி எனக்கருதுவதற்குப் போதுமானது. பல இடங்களில் சந்தேகத்தின் பெயரில் மறியலில் வைக்கப்பட்டோரைச் சமூகமும் அவ்வாறே நோக்க முற்படுகிறது. இதனாலேயே விசாரணையின்றி நீண்டகாலமாக மறியலில் உள்ளோருக்காக பேசுவதற்கு பலரும் தயங்குகின்றனர். காவல்துறையோ பாதுகாப்புத் துறையோ ஒருவரை அரசியற் காரணங்களுக்காகச் சிறையில் வைத்தால் அதற்கு ஏதோ நியாயம் இருக்கும் என்று எண்ணும் நிலையிலேயே சமூகம் உள்ளது. தான் அல்லது தனக்கு நெருக்கமான ஒருவர் குற்றம் செய்யாமலேயே தண்டிக்கப்படும் வரை, எவ்வருடுமே நல்ல காரணமின்றிக் கைதுசெய்ய மாட்டார்கள் என்று ஒவ்வொருவரும் நினைக்கின்றனர். விலக்காக, அரசியல் தலைவர் களும் சமூகப் பெரும் புள்ளிகளும் உள்ளனர். அவர்களின் விடயத்தில், அவர்கள் குற்றவாளிகள் என நிறுவப்படும்வரை, அவர்கள் மீதான சந்தேகத்தைச் சமூகம் பெரிதும் பொருட்படுத்துவதில்லை.

காவல்துறை தனக்கு அறிவிக்கப்பட்ட எல்லாக் குற்றச்செயல்களையும் விசாரித்து உண்மையை அறிவதில்லை எனவும் உண்மையிற் பெரும்பாலான குற்றவாளிகள் தன்டனையில் இருந்து தப்பி விடுகின்றார்கள் எனவும் அறிவோம். எனவே சிறைத்தண்டனைபெறுவதோ பெறா

மல் தப்புவதோ எதையும் நிறுவப்போதாதது. எல்லா நாடுகளிலும் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் சட்டத்தின் பிரயோகத்தின் கடுமையைத் தீர்மானிக்கின்றன. அரசியற் செல்வாக்கும் பொருள் வலிமையும் குற்றவாளிகளைக் காப்பாற்றுகின்றன. எவ்வாறாயினும் சில நாடுகளின் சட்டத்தின் அடாவடித்தனமான பிரயோகம் மிக மோசமாகிக் கொண்டு போகி

ரது. அவற்றுள் இலங்கையும் அடங்கும். இன்னமும் நாட்டின் பாதுகாப்பின் பெயரில் பலர் விசாரணையோ, குற்றச்சாட்டுகளோ இல்லாமல் மறியலில் வாடுகின்றனர்.

வெலிக்கடை நிகழ்வையும் அதற்கு முந்திய சிறைக்கூடத்தைக் கலவரங்களையும் மேற்கூறிய பின்னணியில் நோக்குவோமானால், கைதிகளைக் கிளர்ச்சிக்குத் தூண்டுவது எது என்ற கேள்விக்கு விடைகள் கிடைக்கும். ஆயினும் நமது அரசியல்வாதிகளும் நமது ஊடக நிறுவனங்களும் கைதிகளே குற்றவாளிகள் என்ற நிலைப்பாட்டிலிருந்துதான் தொடங்குகின்றன. கைதிகள் தமக்காகப் போராட்டக்குரலெழுப்ப உரிமையற்றோர் என்ற கருத்துப் பலவாறாக நமக்குத் திரும்பத் திரும்பக் கூறப்படுகிறது. சில மாதங்கள் முன்பு வவுனியாவில் தமிழ் அரசியற் கைதிகள் மீது கட்ட

விழ்த்து விடப்பட்ட வன்முறையைப் பற்றிப் பேசிய முக்கிய தமிழ்த் தலைவர் ஒருவர், அந்தத் தாக்குதலைக் கண்டிக்காதது ஒரு புறமிருக்க, அந்த நிகழ்வுகள் வருந்தத்தக்கனவெனி னும் கைதிகள் சிறைக்காவல்களைப் பிழித்துவைத்திருந்தது கண்டிக்கத்தக்கது என்ற கருத்தைக் கூறியிருந்தார். இது சிறைக் காவலர்களின்றும் அதி ரடிப்படையினரதும் மூர்க்கத்தனத் திற்கு நியாயங்க் கற்பிக்கும் ஒரு கூற்று என்னாம்.

கைதிகளின் கொலைகாரர்களும் பாலியல் வன்முறையாளர்களும் கொள்ளையர்களும் திருடர்களும் போதைப்பொருள் விற்போரும் உள்ளடங்குவர். எல்லாருமே பயங்கரமான குற்றஞ் செய்தோர் அல்ல. அப்படியே ஒரு சிறைக்கூடத்தில் எல்லாருமே கொடிய குற்றங்கட்காக மறியலில் இருப்பதாகக் கொண்டாலும், கைதிகளைக் கலவரத்துக்குத் தூண்டுவது எது? எல்லாக் கைதிகளையும் கிளர்ந்தெழுச் செய்தது எது?

- சிறைகளில் இடவசதி போதாமையும் அதன் பயனாகக் கைதிகளுக்கு ஏற்படும் இடைஞ்சல்களும் மனவேதனைகளும் முக்கியமான காரணங்கள் இல்லையா?
- சிறைக்கைதிகளைச் சிறைக்காவல்கள் நடத்துகின்ற முறைகள் முக்கிய காரணங்கள் இல்லையா?
- சிறைக்கூடங்களில் உள்ள பொதுவான குழல் கைதிகளின் மனஉளைச்சல்களை மேலும் மோசமாக்காதா?

மேற்கூறியவாறான பொதுவான பிரச்சினைகளும் அப்பால், (கைதிகட்கு பழக்கப்பட்டுப்போன) சிறைநிர்வாக அதிகார கெடுபிடிக்கும் அப்பால், கைதிகளுடன் நடந்து கொள்ளும் முறையை அறியாதவர்களும் சிறைக்குழல் பற்றிய அறிவோ அனுபவமோ இல்லாதவர்களுமான அதிரடிப்படையினரைச் சிறை அதிகாரிகள் செய்ய வேண்டிய பணிகளைப் பெற்று விடும்போது எத்தகைய விளைவுகள் ஏற்படும் என்ற நாம் சிந்திக்க வேண்டாமா?

சிறைக்கைதிகளும் மனிதர்களே என்று சொல்லத் தெரிந்த ஆட்சியாளர் கட்கும் சிறைக்கைதிகட்கும் தன் மானம், ரோஷம் போன்ற உணர்வுகள் இருக்கும் என்று தெரியாதா? சீன்டப் பட்டால் அவர்கள் சினமடையக் கூடும் என்று தெரியாதா?

வெவிக்கடைக் கலவரம் பற்றி ஊடகங்கள் மூலம் பேசுவோர் எல்லா ரும் கைதிகளிடம் கையடக்க தொலை பேசிகளும் போதைப்பொருட்களும் இருந்ததைப்பற்றி பேசுகிறார்கள். சிறைக்கூட ஆயுத சாலையிலிருந்து அவர்கள் ஆயுதங்களைப் பெற்று எப்படி என்று கேட்கிறார்கள். இக்கிளர்ச்சிக்குப் பின்னால் ஏதாவது சூழ்சியும் சிறைஅதிகாரிகள் சிலரது ஒத்துழைப்பும் இருக்கலாம் என்று ஜியறுகிறார்கள்.

ஆனால் இந்தச் சம்பவத்தைக் கைதிகள் திட்டமிட்டிருக்க இயலா தென்பதை அவர்கள் கருத்திற் கொள் ளத் தவறுகிறார்கள்.

சிறைக்குள் தொடங்கிய மோதல் அதி ரடிப்படையினர் கைதி களை நடத்திய விதம் கைதிகளை இழிவுபடுத்தும் முறையில் அமைய வாம் என்று யாரும் அறியமாட்டார்களா?

சாதாரணமாகக் காவற்றுறையினர் செய்யும் பணிகளைப் படையினர் செய்யும் போது பலவாறான அசம்பா

விதங்கள் பல நாடுகளிலும் நிகழ்ந்துள்ளன. “நாயின் வேலையைக் கழுதை செய்தது போல” என்ற பழமொழி சிங்களத்தில் பிரசித்த மானது. சிறைக்கூடப் பணிகளை அதற்காகப் பயிற்றப்பட்டவர்கள் செய்வதே பொருத்தமானது. அவர்களுக்கு அது இயலவில்லை என்றால், அப்பணியை எவ்வாறு செய்வது என்பதைச் சிறை நிருவாக அனுபவ முள்ளவர்களுடன் கலந்தாலோசி த்துக் திட்டமிட்ட முறையிற் கவனமாக மேற்கொள்வது பொருத்த மானது. சிறைக்காலை நிருவாக அனுபவமற்றவர்களும் போர்ப்பயிற்சி மட்டுமே பெற்றவர்களுமான அதி ரடிப்படையினர் தேர்தலில் இறங்கியது “பிழையாகிப் போய்விட்டது” என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களை அங்கு அனுப்பியதே பிழை என்பதைக் கூற அவர்கள் ஆயுத மாகவில்லை.

மிகக் கவனமாக படிப்படியாகச் செய்திருக்க வேண்டிய ஒரு காரியம், அதிரடி நடவடிக்கையொன்றால் ஏற்ததாழ ஒரு போராக்கப்பட்டு பாரிய உயிரிழப்புகள் நேர்ந்துள்ளன.

சிறை நிருவாகத்தில் ஊழல் உள்ளது. குற்றச் செயல் புரிவோருக்கும் சிறை அதிகாரிகட்குமிடையே இரகசிய உறவுகள் உள்ளன. இது சிறை நிருவாகத்தைப் பற்றி மட்டுமன்றி காவற்றுறையைப் பற்றியும் கூறக் கூடிய ஒரு குற்றச்சாட்டாகும். நமது அரசியல் வாதிகளிற் பலருக்கும்

குற்றச்செயல் புரிவோருக்கும் நெருக்கமான உறவு உள்ளது என்று கூறுவதை நியாயம் உண்டு. குற்றச்செயல் களின் அடிப்படையிலேயே இயங்குகிற ஒரு சமுதாயத்தின் பாரிய அடிப்படையான மாற்றங்கள் நிகழாமல் சிறைக்கூடங்களில் நடக்கும் ஒழுங்கீனங்களைக் கணிய இயலாது.

சிறை நிருவாகத்தை ஓரளவுக் கேனும் சீர்படுத்த இடமுண்டு. ஆனால், நமது அதிகார நிறுவனங்கள் அதற்கு ஆயுததமாக உள்ளனவா? எத்தனையோ குற்றச்செயல்கள் அரசியற் குறுக்கீட்டின் பயனாகத் தண்டனையிலிருந்து தவறிவிடுகிற ஒரு சூழலில், நாம் சிறைகளில் மட்டும் ஊழலையும் ஒழுங்கீனத்தையும் இல்லாதொழிக்க முடியாது.

இப்போது சிறை நிருவாகத்தைப் பாதுகாப்பு அமைச்சிடம் ஒப்படைப் பதைப் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. அது எங்கே கொண்டுபோய் விடும் என்பதைப் பற்றி இங்கே பேச இடம் போதாது.

எனினும் போரால் இடம் பெயர்க் கப்பட்டோரை ஒரு திறந்த வெளிச்சிறைக் கூடத்தில் ஓரிரு வருடங்கட்டும் மேலாக மறியலில் வைத்திருந்த அனுபவம் நமது படையினருக்குண்டு. அது போதுமானது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

பட்ஜெட்டில் நீதிப்புதுமையும் இல்லை

ராண் விக்ரிமரத்ன எம்.பி.

1 வருடாந்தம் வழமையாக சமர் ப் பி க்கப்படுவது போன்றதொரு வரவு-செலவுத் திட்டமே 2013ஆம் ஆண்டு நிதியாண்டுக்காகவும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் எந்தப் புதுமையும் இல்லை. அதாவது, இத்திட்டத்தில் 90 சதவீதமான மூலதன செலவினம் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளுக்காகவே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

மக்களுக்கான நலன்புரித் திட்டங்களுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்டமாக இது அமைந்திருக்கவில்லை. அப்படியென்றால் கல்வி, சுகாதாரம் உள்ளிட்ட விடயங்களுக்கே அதிகமான முதலீடுகளுக்கு ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்க வேண்டும். எனினும், கல்விக்காக 2012 ஆம் ஆண்டில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 1.8 சதவீதம் ஒதுக்கப்பட்டி ருந்த நிலையில், 2013ஆம் ஆண்டி ற்கு அது 1.58 சதவீதமாக குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொரு தரப்பி னரதும் கருத்துகளை கேட்டறிந்தே இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்ததாக அரசாங்கம் விளம்பரப் படுத்தியது. அப்படியெனில், கல்விக்கான முதலீடு அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே பலதரப்பட்ட தரப்பினரதும் கோரிக்கையாக இருந்தது. எனினும் அந்தக் கோரிக்கையை அரசாங்கம் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மூலம் புறக்கணித்துள்ளது.

இங்கு கவனிக்கவேண்டிய விடயம் என்னவெனில், கல்வி மற்றும் சுகாதார வசதிகளை அதிகளவில் வழங்கும் போது சமூகங்கள் சுய கொரவத் துடன் வாழவும் சுயாதீனமாக

சிந்தித்துச் செயலாற்றவும் கூடிய சூழ்நிலை உருவாகும். எனினும் அதைவிடுத்து எப்போதும் அரசாங்கத்தில் தங்கியிருந்து எப்போதும் அவர்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற வகையில் தான் இங்கு பொருளாதாரம் கட்டி யெழுப்பப்படுகிறது. இந்த வகையில் இதுவும் ஒரு வழமையான வரவு-செலவுத் திட்டம் தான்.

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மக்களுக்கான வருமானத்தை எடுத்துக் கொண்டால், மாதத்துக்கு 750 ரூபா கொடுப்பனவும், மே மாதமும், செப்டெம்பர் மாதம் தலா 2.5 சதவீத சம்பள அதிகரிப்பும் பாகம் பாகமாகப் பிரிந்து அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

பணவீக்கத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அது மிக அதிகமாக இருக்கிறது. பணவீக்கம் தற்போதைய நிலைமையில் 9 சதவீதத்திலும் அதிகமாக ஏற்குறைய 10 சதவீதமாக இருக்கிறது. ஆனால் சம்பளமானது 4-7

சதவீதமாகவே இருக்கிறது. இவற்றை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் போது பொருட்களின் விலை அதிகரிப்பானது வருமான அதிகரிப்பை விடவும் கடுமையாக உயர்வாக இருக்கிறது.

2012ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பற்றாக்குறையானது (துண்டுவிழும் தொகை) 6.2 சதவீதம் என்று அரசாங்கம் குறிப்பிட்டி ருந்தது. அத்துடன் வருமானமானது 18 சதவீத அதிகரிப்பாக அமையும் என்றும் அதில் கணிப்பிடப்பட்டி ருந்தது. ஆனால், 10 சதவீத வருமான அதிகரிப்பு மட்டுமே எட்டப்பட்டி ருந்தது. இதனால் பார்க்கும் போது வரவு-செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறை ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருந்ததிலும் அதிகம். ஆகவே அரசாங்கம் கூறும் வரவு-செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறை மதிப்பீடு தவறானது.

இதில் அரசாங்கம் தந்திரமொன்றைக் கையாண்டுள்ளது. அதாவது 6.2 சதவீத பற்றாக்குறை என்பது இலங்கை மின்சார சபை மற்றும் இலங்கை பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனம் ஆகியவற்றின் செயற்பாடுகளை நீக்கியே கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு நிறுவனங்களிலும் பாரிய நட்டங்கள் நிலவும் நிலையில் அவை உள்வாங்கப்படாமலேயே இந்த வரவு-செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறை கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மின்சாரசபை மற்றும் பெற்றோலியகூட்டுத்தாபனம் ஆகியவற்றின் இழப்புகளைத் தவிர்த்தே 6.2 சதவீதம் என்ற பற்றாக்குறை காண்பிக்கப்பட்டது என்பது சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் இணையத்தளத்தில் இருந்து பெறப்பட்ட தகவலாகும். சர்வ-

தேச நாணய நிதிய கடனுதவியின் நிலுவைத் தொகையைப் பெறுவதற்கு இலங்கை அரசிற்கும் அந்த நிதியத் திற்கும் இடையில் கைச்சாத்திடப் பட்ட ஆவணத்திலேயே இதுபற்றி கடந்த ஜூலை மாதம் தெரிவிக்கப் பட்டிருந்தது.

இவற்றை வைத்துப் பார்க்கும் போது 2012 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை 7.5 சதவீதத்திலும் பார்க்க அதிகமாக இருந்திருக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்லாது மின்சார சபையிலும் பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனத்திலும் நட்டங்கள் தொடர்கின்றன. ஹெட்டிங் விவகாரம், தரக்குறைவான எர்பட்ட நட்டம் போன்ற விடயங்கள் இதில் உள்வாங்கப்பட்டிருக்க வில்லை.

வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை, கடன் சமை ஆகிய காரணிகளால் இந்த நாட்டின் பொருளாதாரம் மிகவும் ஆபத்தான நிலையில் இருக்கிறது.

2012ஆம் ஆண்டில் கடன் சமையானது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 90 சதவீதத்தில் இருந்து 78.5 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளதாக அரசாங்கம் கூறியது. எனினும் அவர்கள் உண்மைகளை உள்வாங்கியிருக்கவில்லை. அதாவது, அரசாங்கம் தாமாகக் கடன் வாங்குவதை விடுத்து அரசு வங்கிகளை கடன் வாங்குமாறு கூறுகிறது. அது மட்டுமல்லாது, சில தனியார் வங்கிகளையும் கடன் வாங்குமாறு கூறி அவர்களுக்கான உத்தரவாதத்தையும் வழங்குகிறது. அப்படியென்றால் இவையும் கணக்கிடப்பட வேண்டும். அரசு வாங்கினாலும் சரி, வங்கி பெற்றாலும் சரி கடன் சமை என்பது ஒன்று தான்.

இந்த

நிலைமை

ஆரோக்கியமானதல்ல. வரவு-செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறையை அடைக் கே வேண்டும். அதற்கு வெளிநாட்டிலோ அல்லது உள்நாட்டிலோ கடன் பெற வேண்டும். இதில் பெரிய பிரச்சினை இருக்கிறது.

இதன்பொருட்டு அரசாங்கம் கடந்த வருடம் ஊழியர் சேமலாப மற்றும் ஊழியர் நம்பிக்கை நிதியங்களின் நிதிகளை பங்குச் சந்தையில் முதலே

செய்தது. எனினும் இதில் குறைவான பெறுமதியே கிடைத்தது. ஆனால் இம்முறையோ அரசாங்கம் மேற்படி நிதியங்களிடம் இருந்து நேரடியாக கடன்களை குறைந்த வட்டி வீதத்தில் பெறப்போகிறது. இதனால் ஏற்படப் போகும் முரண்பாட்டினால் மக்களே பாதிக்கப்படப் போகின்றனர். இது ஆரோக்கியமான நிலைமையில்லை.

சிவப்ரஸ்ன்

உலகின் இரு வஸ்லர்களின் தலைவர் தொவுகள்

நிலாந்தன்

ஒபாமானின் தீவிர ஆதரவாளர்களில் பெரும் பகுதியினர் அவரின் கடந்த நான்கு வருடங்களைய செயற்பாடுகளினால் ஏமாற்றம் அடைந்திருந்தனர். அந்தகைய மன்றங்களின் வகுக்கு மத்தியிலும் கூட அவர்கள் அவருக்கு மீண்டும் வாக்களித்து இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தை வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

உலகின் மிகப்பெரிய அரசியல் கட்சியான சீனக்கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை அதன் தேசிய மகாநாட்டை நடத்திற்று. 10 வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை புதிய பொதுச்செயலாளரை தெரிவு செய்கிறது. நடந்து முடிந்த 18ஆவது தேசிய காங்கிரஸின் கட்சியின் தலைமைப்பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் அரசியற்குழுவின் நிலையியல் குழு உறுப்பினர்கள் ஐந்தாவது தலைமுறைத் தலைவர்களாவர்.

மாட்டைப்பட
கட்டுரை

2 லகின் இருபெரும் வல்லரசுகள் அவற்றின் புதிய தலைவர்களை கடந்த இருவாரங்களில் தெரிவுசெய்திருக்கின்றன. அமெரிக்கர்கள் பராக் ஓபாமாவை இன்னொரு நான்கு வருட பதவிக்காலத்துக்கு தங்கள் ஜனாதிபதியாக மீண்டும் தெரிவுசெய்திருக்கிறார்கள். உலகின் மிகப் பெரிய அரசியல் கட்சியான சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அதன் 18ஆவது மகா நாட்டில் சி ஜின்பிங்கை நாட்டின் ஜனாதிபதியாகத் தெரிவுசெய்திருக்கிறது. ஒரேயோரு வித்தியாசம் என்னவென்றால், அமெரிக்காவில் குடியரசுக் கட்சியின் வேட்பாளர் மிட்ரோம்னியை ஓபாமா நவம்பர் 6 தேர்தலில் தோற்கடிக்கும் வரை அந்த நாட்டின் புதிய தலைவராக யார் வருவார் என்பதை அறிய நாம் காத்

திருக்கவேண்டியிருந்தது. சீனத்தலைநகர் பெய்ஜிங்கில் நவம்பர் 8ஆம் திகதி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மகா நாடு ஆரம்பமாவற்கு முன்னதாகவே அந்த நாட்டின் அடுத்த தலைவராக சி ஜின்பிங் தான் வருவார் என்பது உலகிற்குத் தெரிந்திருந்தது.

அமெரிக்காவில் அண்மைக் காலத்தில் நடைபெற்றிருக்கக்கூடிய தேர்தல்களுடன் ஒப்பிடும்போது இத் தடவை ஜனாதிபதித் தேர்தலை அதிகமுதல் சுதாவீதமான மக்கள் வாக்களிட்டிருக்கிறார்கள். ஓபாமாவுக்கும் ரெநாம்னிக்கும் இடையே மிகவும் கடுமையான போட்டி இருக்குமென்றும் தேர்தல்மன்ற வாக்குகளைப் பொறுத்தவரை இருவருக்குமே சமமான வாக்குகள் கிடைக்கும் பட்சத்தில் அடுத்த ஜனாதிபதி யாரென்

பதைத் தீர்மானிப்பதற்கான வழி வகைகள் குறித்தும் உலகின் பிரபல யமான ஊடகங்களும் அரசியல் ஆய்வாளர்களும் பெருவாரியாக அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால், அவற்றையெல்லாம் கணப்பொழுதில் பொய்யாக்கி, அமெரிக்கர்கள் நான்கு வருடாங்களுக்கு முன்னர் தாங்கள் தெரிவு செய்த முதன் முதலான ஆபிரிக்க - அமெரிக்க ஜனாதிபதியையே மீண்டும் தெரிவுசெய்தார்கள்.

பொதுமக்களின் வாக்குகளில் ஓபாமாவினால் 50சதவீதத்தையே பெறக் கூடியதாக இருந்த போதிலும், 538 தேர்தல் மன்ற வாக்குகளில் 332 வாக்குகள் ஓபாமாவுக்கு கிடைத்தன. அதேவேளை, மக்களின் வாக்குகளில் 48 சதவீதத்தைப் பெற்ற

பொம்னியினால் 206 தேர்தல் மன்ற வாக்குகளையே பெறக்கூடியதாக இருந்தது.

இந்தத் தேர்தல் காலத்தில் அமெரிக்க காங்கிரஸின் சென்ட்சபையின் 100 ஆசனங்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்கும் ஐன்ப்பிரதிநிதிகள் சபையின் முழு ஆசனங்களுக்கும் உறுப்பினர்களைத் தெரிவுசெய்ய வேண்டியிருந்தது. இத்தடவைத் தேர்தலே அமெரிக்கச் சரித்திரத்தில் மிகவும் கூடுதல் செலவு மிக்க தேர்தலாக அமைந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. நியூயோர்க்கிரைமினால் வெளியிடப்பட்ட சமஷ்டி தேர்தல் ஆணைக்குழுவின் ஆய்வுகளின் பிரகாரம் வேட்பாளர்களும் அவர்களின் உயர்மட்ட அரசியல் செயற்பாட்டுக் கமிட்டிகளும் ஆதரவாளர்களும் (இருதாற்பினரும் சேர்ந்து) 100 கோடி தொலர்களுக்கும் அதிகமான பணத்தைச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னாக கூடுதல் செலவுமிக்கதாக இருந்த தேர்தலின் போது செலவு செய்ததையும் விட இத்தொகை சுமார் 70 கோடி தொலர்கள் அதிகமானதாகும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஐனாதி பதித் தேர்தலுக்காக மாத்திரம் 200 கோடி தொலர்கள் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது.

சிற்றிசன் யூனெட்டெட் என்ற தன்னார்வ அமைப்பினால் தொடுக்கப்பட்ட வழக்கொன்றில் அமெரிக்க உச்ச நீதிமன்றம் 2010 ஆம் ஆண்டு வழங்கிய தீர்ப்பையடுத்து அரசியல் கட்சிகளுக்கும் வேட்பாளர்களுக்கும் தனியார் கோர்பரேட் நிறுவனங்களி னாலோ, தொழிற்சங்கங்கள் போன்ற அமைப்புகளினாலோ வழங்கப்படுகின்ற பங்களிப்புகளை அரசாங்கத் தினால் கட்டுப்படுத்த முடியாது. அவ்வாறு நிதி வழங்குபவர்கள் தங்களுக்கு அந்தப்பணம் எங்கிருந்து வந்தது என்று மூல ஆதாரத்தைப் பகிரங்கப்படுத்த வேண்டியதில்லை. பெருமதலாளித்துவ நிறுவனங்கள் அவற்றின் பணத்தை சிற்றிசன் யூனெட்டெட் நிதிக்கு கொடுத்திருக்கின்றன. குடியரசுக் கட்சியின் தேவைகளுக்காக இந்த நிதியிலிருந்து சுமார் 60 கோடி

தொலர்கள் பணம் செலவுசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஒபாமா குழுவினர் அவர்களது எதிரணியை விடவும் 16 கோடியே 60 இலட்சம் தொலர்களை கூடுதலாகத் திரட்சியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறாக அமெரிக்கத் தேர்தல்களுக்கு ஒரு படாடோபாமான முகம் இருக்கிறது.

ஓபாமா பெரியதொரு வெற்றியைப் பெற்றிருக்கிறார். அதேவேளை, அவரைக் காத்திருக்கும் சவால்களும் மத்தியிலும் கூட அவர்கள் அவருக்கு மீண்டும் வாக்களித்து இன்னொரு

'அமெரிக்காநின் கடந்த அரை நூற்றாண்டு காலசலாசார, குடிப் பரம்பல் அசைனியக்கத்தின் தீர்க்க ரீதியான வினைபயனே ஒபாமாவின் வெற்றியாகும். அமெரிக்க சனத்தொகையின் மாறுகின்ற தோற்றம் இத்தடவைத் தேர்தலில் முக்கியமான பாத்திரத்தை வகித்திருக்கிறது'

இருக்கக் கூடிய சிறப்பான அம்சங்கள் இனிமேல்தான் வெளிவரவிருக்கின்றன என்று தேர்தல் வெற்றி உரையில் ஒபாமா அமெரிக்கர்களுக்குக் கூறியிருக்கிறார். உள்நாட்டில் பாரதாரமான பொருளாதார மந்திரிலையை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்த நெருக்கடி மிகுந்த முதலாவது பதவிக் காலத்துக்குப் பிறகு ஒபாமா வுக்கு இந்தத் தேர்தல் வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது. அடுத்தடுத்து இரண்டாவது தடவையாக அமெரிக்கர்கள் முதற்பதவிக் காலத்து ஐனாதிபதிக்கு இரண்டாவது பதவிக் காலத்தை வழங்கியிருக்கிறார்கள்-அதுவும் பாரதாரமான பொருளாதார நெருக்கடி க்கும் கடுமையான வேலையில்லாத திண்டாட்டத்துக்கும் மத்தியில்!

ஓபாமாவின் முதலாவது பதவிக் காலத்தில் காணப்பட்ட தோல்விகள், பலவீணங்களுக்கு எதிராகக் கிளம்பிய கடுமையான விமர்சனங்களுக்கு

முகங்கொடுத்துக்கொண்டே அவர்தேர்தல் பிரசாரங்களை முன்னெடுக்க வேண்டியிருந்தது. ஆபிரிக்க அமெரிக்கர்கள், தொழிலாளர்வர்க்கத்தினர் மற்றும் பெண்கள் உட்பட அவரின் தீவிர ஆதாவாளர்களில் பெரும்பகுதி யினர் ஓபாமாவின் கடந்த நான்கு வருடத்தைய செயற்பாடுகளினால் ஏமாற்றமும் அதிருப்தியும் அடைந்திருந்தனர். அத்தகைய மனவுணர்வுக்கு மத்தியிலும் கூட அவர்கள் அவருக்கு மீண்டும் வாக்களித்து இன்னொரு

சந்தர்ப்பத்தை வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

தற்போதைய சர்வதேச நிலைவரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்குகையில், தங்களுக்கு இப்போது தலைமைதாங்குவதற்கு தகுதியானவர் ஒபாமாவே என்று அமெரிக்கர்கள் நம்புகிறார்கள். மக்களின் வாக்குகளைப் பொறுத்தவரை சொற்ப வித்தியாசத்திலும் தேர்தலமன்ற வாக்குகளைப் பொறுத்தவரை 100க்கும் அதிகமான வித்தியாசத்திலும் வெற்றியைத் தனதாக்கிக் கொண்ட ஒபாமாவுக்கு பொருளாதார நிச்சயமற்ற நிலையில் தங்கள் நாட்டை வழிநடத்துவதற்கான ஆணையை அமெரிக்கர்கள் வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

ஓபாமாவின் வெற்றிக்கான காரணி கள் குறித்து “மாறுகின்ற அமெரிக்க சமூக-அரசியல் நிலக்காட்சியை உணர்த்தும் ஒபாமாவின் வெற்றி”

என்ற தலைப்பில் கட்டுரையொன்றை எழுதியிருக்கும் கெளதம் அதிகாரி என்ற இந்திய அரசியல் ஆய்வாளர் தெரிவித்திருக்கும் கருத்துகள் எமது கவனத்தை வெகுவாக ஈர்த்திருக்கின்றன.

“வெறுப்புணர்வையும் அச்சத்தை யும் பிரிவினை உணர்வுகளையும் சுகிப்புத்தன்மையையும் நேர்மையை யும் கொண்ட நோக்கு வெற்றி கொள்ள வேண்டிய யுகமொன்றிலே தங்களது நாட்டுக்கு தலைமைதாங்கக் கூடியவராக ஒபாமாவை அமெரிக்கர்கள் பார்த்தார்கள். அவர் சகல பருவ காலங்களுக்குமான ஒருமீதிர். மாறுகின்ற காலகட்டத்தை தாங்கள் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என் பதை அமெரிக்கர்களில் பெரும பான்மை யானவர்கள் மீண்டும் ஒரு தடவை வெளிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். தங்க எது நாடு பல்கலாசாரா - பல்லின சமுதாயமாகபடி வளர்ச்சி யடைந்து கொண்டிருக்கிறது என் பதை அவர்கள் தெளிவாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

“அமெரிக்காவின் கடந்த அரை நூற்றாண்டு கால கலாசார மற்றும் குடிப்பற்பல் அசைவியக்கத்தின் தர்க்க ரீதியான விளைபயனே ஒபாமாவின் வெற்றியாகும். படி முறை வளர்ச்சியடைந்துவரும் கலாசார விருப்பத்தெரிவுகளுடன் கூடிய அமெரிக்க சனத்தொகையின் மாறுகின்ற தோற்றும் இந்தத் தேர்தலில் முக்கியமான பாத்திரத்தை வகித்திருக்கிறது போலத் தோன்றுகிறது. 2008 ஜூனாதிபதித் தேர்தலில் புஸ் எதிர்ப்பு அலை, போர் எதிர்ப்பு அலை ஆகியவற்றுக்கு மேலாக ஏறி வெற்றிப்படியை எட்டினார் ஒபாமா. ஆனால், சிறுபான்மையினவாக்காளர்கள், பெண்களில் பெரும்பான்மை யானவர்கள், தாராள சிந்தை கொண்ட வெள்ளையினத்தவர்கள் மற்றும் 30 வயதுக்கு குறைந்த இளைய சமுதாயம் ஆகியேராக கொண்ட வெற்றிக் கூட்டணியை அமைத்துக் கொள்ளும் தந்திரோபாயத்தை ஒபாமா கடைப்பிடித்தார். அந்த கூட்டணி இத்தடவை அவருக்கு உறுதியான

ஆதரவை அளித்திருக்கிறது. அன்மைக்காலத்தில் அமெரிக்கா வந்து குடியேறியவர்கள், ஆபிரிக்க அமெரிக்கர்கள், குறியாக ஹில் பானிக் மக்கள் (ஸ்பானிய அமெரிக்கர்கள்) அதிகப் பெரும்பான்மையாக ஒபாமா வுக்கு வாக்களித்திருக்கிறார்கள். சிறுபான்மையினத்தவர்கள், 30 வயதுக்கும் கீழான வாக்காளர்கள் மற்றும் பெண்களின் ஆதரவைப் பொறுத்த வரை ஒபாமாவுக்கும் நொமினிக்கும் இடையே பாரிய இடைவெளி இருப்பதை தேர்தலுக்கு முன்னரான அபிப்பிராய வாக்கெடுப்புகளும் தேர்தலில் வாக்களித்து விட்டு திரும்பியவர்கள் மத்தியில் எடுக்கப்பட்ட மதிப்பீடுகளும் தெளிவாக வெளிக்காட்டின.

பதியைப் பொறுத்தவரை இரண்டாவது பதவிக்காலம் என்பது தனது பெயரை எதிர்காலம் சொல்வதற்கு ஒருமரபைக்கட்டியெழுப்புவதற்கான நேரம் என்பதை ஒபாமா அறிவார். குறைந்தபட்ச சாதனைக்கே நேரம் இருக்கும். ஏனென்றால் அரசியல் ரீதியில் வலுவற்றவராகிப் போவதற்கு முன்னதாக அவருக்கு 2-3 வருடங்களேயிருக்கின்றன. ஆனால், செய்யப்பட வேண்டிய மாற்றங்கள் பல. அமெரிக்க பொருளாதாரம் சோர்வடைந்துவிட்டது. வளர்ச்சி மட்டமான தாகவே இருக்கிறது. வேலை வாய்ப்பு உருவாக்கம் குறைந்தபட்சமான தாக இருக்கிறது. பாரிய கடன் பிரச்சினையைப் பொருளாதாரம் எதிர்

நடுத்தரவயதுடைய வெள்ளையின் ஆண்கள் மற்றும் 65 வயது அல்லது அதற்கும் கூடுதல் வயதைக் கொண்ட வர்கள் மத்தியிலேயே நொம்னி ஒபாமாவை விடவும் கூடுதல் செல் வாக்கைக் கொண்டிருந்தார். அமெரிக்காவின் எதிர்கால முகத்தை பிரதி நிதித்துவம் செய்துநிற்கும் “ஒபாமா வின் கூட்டணியே” நவம்பர் 6 தேர்தலில் வெற்றியைத் தனதாக்கிக் கொண்டது” என்று கெளதம் அதிகாரி எழுதி பிருக்கிறார்.

ஒபாமா முதலாவது பதவிக் காலத்தில் எதிர்நோக்கியதைப் போன்ற அதே பிரச்சினைகளுக்கு இரண்டாவது பதவிக்காலத்திலும் முகங்கொடுக்க வேண்டிவரும். அவதானிகள் கூறுவதைப் போன்று ஒரு ஜூனாதி

நோக்குகிறது. அந்தப் பிரச்சினைக்கு தீர்வைக் காண்பதை இனிமேலும் தாமதப்படுத்த முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது.

ஆனால், ஒபாமாவின் வெளியுறுக்க கொள்கை அமெரிக்காவுக்கு சேதத்தைக் குறைக்கும் நோக்கத்தைக் கொண்டதாக அமைந்திருந்தது. இருகொடுரோமான போர்களில் இருந்து அமெரிக்காவை விடுவித்துக் கொள்கையிலேயே ஒபாமா நிருவாகம் கவனத்தைச் செலுத்தியிருந்தது.

அமெரிக்க ஜூனாதிபதிப் பதவிக்கான உலகின் வேட்பாளர் ஒபாமா என்று இந்தியாவின் பிரபல தேசிய ஆங்கிலத் தினசரிகளில் ஒன்றான இந்துஸ்தான் ரைம்ஸ் அவரின் தேர்தல் வெற்றிக்கு மறுநாள் ஆசிரிய

தலையங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தது. இதற்கு காரணம் உண்டு. ஏனென் நால், நொம்மியைவிட ஒபாமாவின் வெற்றியையே உலகம் விரும்பியிருந்தது. உலக நாடுகளில் ஆட்சி மாற்றத்துக்காக அவசரப்பட்டு முன்டியடிக்கக் கூடிய ஒருவராக ஒபாமா தற்போது இல்லை. ஆக்கிரமிப்பை முற்றுதெரிவாக அவர் நோக்கக் கூடிய நிலையில் இல்லை. ஒபாமா வின் கீழ் ஸரான் மீது அமெரிக்கா தாக்குதல் நடத்தக் கூடிய சாத்தியில்லை. ஆப்கானிஸ்தானைப் பொறுத்தவரை அங்கிருந்து அமெரிக்கத் துருப்புகளை விலக்கிக் கொள்வதை அவர் துரிதப்படுத்துவார். அமெரிக்கத் தன பதிகள் படைவிலகலை ஆறுதலாக செய்ய வேண்டுமென்றே வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அமெரிக்கர்கள் அளித்திருக்கும் புதிய ஆணை படைவிலகலைத் துரிதப்படுத்துவதற்கு ஒபாமா முன்னுரிமை கொடுக்கக் கூடிய குழநிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

தலைமைத்துவ மாற்றத்துடன் நாடுகளின் வெளியுறவுக் கொள்கைகளில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்படுகிறது என்று கூறுவதற்கில்லை. ஆனால், கடைப்பிடிக்கப்படுகின்ற இராஜதந்திரப் பாணிகளில், நடத்தை முறைகளில் மாறுதல்கள் ஏற்படவே செய்யும். ஒபாமா மாறவில்லையானாலும், அவரின் நிருவாகத்தில் கடந்த 4 வருடங்களாக வெளியுறவு அமைச்சராக இருந்துவந்த ஹிலாரி கிளின்டன் புதிய நிருவாகத்தில் இடம்பெற மாட்டார். அவர் பதவிவிலகத் தீர்மானித்திருக்கிறார். ஒபாமாவின் புதிய வெளியுறவு அமைச்சர் தெரிவை உலகம் உன்னிப்பாக அவதானித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

ஸராக்கிலிருந்து ஒபாமா படைகளை விலக்கிக் கொண்டாலும், அவப்பெயருக்குரிய குவாண்டனாமோ தடுப்பு முகாமை மூடுவதற்கு அவர் தவறிவிட்டார். விபியாவில் ஆட்சி மாற்றத்தைச் செய்வித்ததன் விளைவுகளுக்கு ஒபாமா முகங்கொடுக்க வேண்டியேற்பட்டது. சிரியாவில் ஜக்கிய நாடுகள் தலை

யீடு செய்வதைக் கடுமையாக எதிர்க்கும் ரஷ்யாவினதும் சீனாவினதும் நிலைப்பாடுகளும் ஒபாமா நிருவாகத்துக்கு எரிச்சலைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தன. அந்த விவகாரங்களுடன் காலநிலை மாற்றம், ஆப்கானிஸ்தானிலும் பாகிஸ்தானிலும் உள்ள பயங்கரவாதப்பிரச்சினை, ஸரானுடனான அணுத்தகராறு, பாலஸ்தீனத்தில் சட்டவிரோத ஆக்கிரமிப்பை முடிவுக்குக் கொண்டுவர இஸ்ரேல் காட்டிவரும் அழுங்குப்பிடியான மறுப்பு மற்றும் மேற்காசிய நெருக்கடிகள் ஆகியவை ஒபாமாவின் புதிய நிருவாகத்திலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களைக் காணும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது.

அரசியல் மற்றும் சமூக நெருக்கடிகளினால் கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் உலகில், தேர்தல் வெற்றியை ரூசித்துப் பார்ப்பதற்கு ஒபாமாவுக்கோ அவரது நிருவாகத்துக்கோ நேரமில்லை. அமெரிக்க காங்கிரஸின் செனட் சபையை ஜனநாயகக் கட்சி அதன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க இயலுமாக இருந்திருப்பினும் ஜனப்பிரதிநிதிகள் சபை குடியரசுக் கட்சியினரின் ஆதிக்கத்தில் இருக்கிறது. பினவுபட்டிருக்கும் இத்தகைய காங்கிரஸ் ஒபாமாவின் ஒவ்வொரு முயற்சியையும் குறிப்பாக, பொருளாதாரச் சவால்களைச் சமாளிக்க அவர் முன்னெடுக்கக் கூடிய திட்டங்களை தடுக்கக் கூடியதாக இருக்கும். அதனால் தான் தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற மறுகணமே குடியரசுக் கட்சியினருடன் இணைந்து பணியாற்றத்தயாராயிருப்பதாக அவர் அழைப்பு விடுக்க வேண்டியிருந்தது.

நொம்மிக்கு எதிராக பெரிய வெற்றியைப் பெற்றிருந்தாலும், கட்சி அரசியல் முட்டுக்கட்டைகளை அகற்ற வதற்கு ஒபாமா குடியரசுக் கட்சியினரைப் பெறும்பான்மையாகக் கொண்ட ஜனப்பிரதிநிதிகள் சபையிடன் பேச்கவார்த்தைகளை நடத்தி இணக்கப்போக்கைக் கடைப்பிடிப்பதில் அக்கறை காட்டவேண்டிய நிர்ப்பந்ததைக் கொண்டிருக்கிறார்.

“இரண்டாவது பதவிக் காலத்துக்கு

தெரிவ செய்யப்பட்டமை என்பது ஒரு ஜனாதிபதியின் மக்கள் செலவாக்கினதும் அரசியல் ஆற்றலினதும் தகைமையும் போட்டிவேட்பாளரினால் முன்வைக்கப்பட்ட கொள்கைத் திட்டங்களின் நிராகரிப்புமே தவிர, பேராவலுடைய அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரலை முன்னெடுப்பதற்கான அங்கீராமாகிவிடாது என்று ஹார்வாட்பல்கலைக்கழகத்தின் சட்டத்துறைப் பேராசிரியர் கென்னத் தின்பூர் மக்வாவிங்டன் போஸ்டில் எழுதியிருப்பதை இங்கு கூட்டிக் காட்டுவது பொருத்தமானதாகும்.

சீனாவின் புதிய தலைவர்

சீனாவின் தலைமைத்துவத்தைப் பத்துவருடங்களுக்கு ஒரு தடவை மாற்றும் நடைமுறை சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கடைப்பிடித்துவ வருகிறது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பொதுச் செயலாளராகத் தெரிவாகுபவரே நாட்டின் ஜனாதிபதியாகிறார். கடந்த பத்து வருடங்களாக பொதுச் செயலாளராக இருந்துவந்த ஹாஜின்டாவோ அப்பதவியில் இருந்து நவம்பர் 14 இறங்கியதையுடுத்து அவரின் இடத்துக்கு 59 வயதான சி ஜின் பிங் தெரிவுசெய்யப்பட்டிருக்கிறார்.

சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியே உலகில் உள்ள மிகவும் பெரிய அரசியல் கட்சியாகும். 2011ஆம் ஆண்டு அக்கட்சியில் 8 கோடி 26 இலட்சம் பேர் உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள். ஜந்து வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை கூடும் தேசிய மகாநாடே (National congress) கட்சியின் மிகவும் பலம் பொருந்திய அமைப்பாகும். பெய்ஜிங்கில் நவம்பர் 15இல் முடிவடைந்த ஒரு வாரகால மகாநாடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 18ஆவது மகாநாடாகும். தற்போது கட்சியின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் அரசியற் குழுவின் நிலையியற் குழுவின் உறுப்பினர்கள் கட்சியின் ஜந்தாவது தலைமைறைத் தலைவர்களாவர்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தேசிய மகாநாடு பல்வேறு காரணங்களுக்காக கூடுதல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அமைகிறது. ஜனாதிபதி

ஹாஜின்டா வோவும் பிரதமர் வென் ஜியாபாவோவுக்கும் பதிலாக வேறு தலைவர்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஜனாதிபதியினதும் பிரதமரினதும் இரு ஜந்து வருடப் பதவிக்காலங்கள் பூர்த்தியாகும் போது அத்தகைய மாற்றீடு செய்யப்படுகிறது ஹாஜின்டாவோவும் வென்ஜியா பாவோவும் பத்துவருடங்களைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டார்கள்.

தேசிய மகாநாடு அடுத்த ஜந்து வருடங்களுக்கான கொள்கைத்திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறது. இத்தேசிய மகாநாட்டில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 38 இலட்சத்து 90 ஆயிரம் பிரிவுகளைச் சம்பந்தப்படுத்தி பத்து மாத காலமாக முன்னெடுக்கப்பட்ட செயற்முறைகளின் மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 2270 பேராளர்கள் கலந்துகொண்டனர். பேராளர்களின் சராசரி வயது 52 ஆக இருந்தது. இந்தப் பேராளர்களில் 75 சதவீத மாணவர்கள் மா ஓ சேதுங்கிள் மறைவிற்குப் பிறகு 1976 நவம்பரில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் சேர்ந்து கொண்டவர்களாவர். சீனா தாராள பொருளாதாரக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க ஆரம்பித்த 1979க்குப் பிறகே இவர்கள் கட்சியின் தீவிர செயற்பாடுகளில் இறங்கியவர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இது குறிப்பிடத்தக்கதொரு மாற்றமாகும்.

2007 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற தேசிய மகாநாட்டில் கலந்துகொண்ட பேராளர்களில் 52 சதவீதமானவர்களே தாராளபொருளாதார காலகட்டத்துக்குப் பிறகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இணைந்தவர்களாக இருந்தார்கள். நவீன் சீனாவின் தந்தை என்று வர்ணிக்கப்படும் டெங் லியாவோ பிங்கினால் வகுக்கப்பட்ட சீதிருத் தங்கள் அதே உணர்வுடன் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்படும் என்பதே இதன் அர்த்தமாகும்.

சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அரசாங்கத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளையும் அரசு இயந்திரத்தையும் எவ்வாறு கட்டுப்படுத்துகிறது என்பதை ஒரு கணம் நோக்குவோம்.

கட்சியின் தேசிய மகாநாடு மத்திய

குழுவைத் தெரிவு செய்கிறது. மத்திய குழுவின் உறுப்பினர்களின் தொகை 204 ஆகும். வெற்றிடங்கள் வரும் போது நிரப்பப்படுவதற்கென 167 மாற்று உறுப்பினர்களும் தெரிவு செய்யப்படுவார்கள். இந்த மத்திய குழு கட்சியின் பொதுச் செயலாளரையும் 25 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பலம் பொருந்திய அரசியற் குழுவைத் தெரிவு செய்கிறது. இக் குழுவே நாளாந்து பொறுப்புகளைக் கவனித்துக்கொள்கிறது.

அரசியற்குழுவில் இருந்து ஒன்பது உறுப்பினர்களைக் கொண்ட நிலையியற்குழு (Polit Bureau Standing

Committee) தெரிவுசெய்யப்படுவது வழமையாக இந்துவந்தது. ஆனால், இத்தடவை 18ஆவது தேசிய மகாநாட்டில் இந்த நிலையியற்குழுவுக்கு 7 உறுப்பினர்கள் மாத்திரமே தெரிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். போட்டிக் குழுக்களின் நலன்களுக்கிடையிலான மோதல்களின் விளைவாக பயனுறுதி யடைய செயற்பாடுகளுக்கு குந்தக மேற்படுவதனால் இந்தக் குறைப்புச் செய்யப்பட்டிருப்பதாகக் காரணம் கூறப்படுகிறது.

இந்த நிலையியற்குழுவே உண்மையான அதிகாரமையமாகும். ஜனாதிபதியும் பிரதமரும் இராணுவ

சி ஜின் பிங் என்பவர் யார்? அவர்தான் பெங் லியுவானின் கணவர்

சீன ஜனாதிபதியைவிட பிரபல்யமான மனைவி

சீனர்கள் மத்தியில் பேசப்படுகின்ற ஒரு பகிடி-சி ஜின் பிங் என்பவர் யார்? அவர்தான் பெங் லியுவானின் கணவர்.

புதிய ஜனாதிபதியைவிடவும் அவரது மனைவியான பாடகி பெங் லியுவான் புகழ் பெற்றவராக விளங்குவதனால் தான் அந்தப் பகிடி உருவானது.

1962 ஆம் ஆண்டு பிறந்த பெங் சீன நாட்டுப்புற பாடல்களைப் பாடியே பிரபலமயமடைந்தார். இவர் ஒரு நடிகையும்கூட. இப்போது

பொப்பாடகியாகவும் மாறியிருக்கிறார். இவர் 25 வருடங்களுக்கு முன் னர் சி ஜின்பிங்கை மணந்து கொண்டார். இருவருக்கும் 20 வயதுடைய சி மிங்லி என்ற மகள் இருக்கிறார். 1980களில் சி ஜின் பிங்கும் பெங் கும் நன்பர்களுக்கூடாகவே ஒரு வரையொருவர் அறிந்துகொண்டு பிறகு காலவர்களானார்கள்.

ஒரு தசாப்தத்துக்கும் கூடுதலான காலமாக சீனத் தொலைக்காட்சிகள் மூலமாக மக்களைத் தனது இசையால் கவர்ந்துவந்திருக்கும் பெங்

ஆணைக்குழுவின் தலைவர், ஒழுங்கு கட்டுப்பாடு மேற்பார்வை ஆணைக்குழுவின் தலைவர், தேசிய மக்கள் காங்கிரஸின் (பாராளுமன்றம்) தலைவர் ஆகியோர் இக்குழுவில் அடங்குகின்றனர். இந்த ஆணைக்குழுக்கள் எல்லாமே மத்திய குழுவினால் தெரிவு செய்யப்படுவதையாகும். இராணுவ ஆணைக்குழு 23 இலட்சம் பேரைக் கொண்ட இராணுவத்தை நிருவகிக்கத் தெரிவு செய்யப்படுவதாகும்.

மத்தியகுழு அதன் செயலகத்தின் ஊடாக (அரசியற் குழுவின் வழிகாட்டலுடன்) பல்வேறு திணைக்களாங்களை நிருவகிக்கிறது.

அமைச்சரவைக்குழு சமமானதாகக் கருதப்படுகின்ற அரசாங்க சபை (State Council) நியமனத்தில் கட்சியின் மத்தியகுழுவின் செல்வாக்கு இருக்கிறது. அரசாங்க சபைக்குப் பிரதமர் தலைமை தாங்குகிறார். உச்சமக்கள் நீதிமன்ற நியமனத்திலும் மத்திய குழுவின் செல்வாக்கு இருக்கும்.

அடிப்படையில் இந்த செயற்பாடுகள் எல்லாமே அரசியற் குழுவினால் அல்லது அதன் நிலையியற் குழுவினால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. மத்திய குழு 5 வருடங்களில் 5-6 தடவைகள் மாத்திரமே கூடுகிறது. இதனால் நிலையியற் குழுவினரும் பொதுச் செயலாளருமே உண்மையான அதிகார மையமாகச் செயற்படுகின்றனர்.

18ஆவது தேசிய மகாநாட்டில் புதிதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட 370 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட மத்திய குழு நவம்பர் 14ஆம் திகதி தெரிவு செய்த புதிய அரசியற் குழுவில் முன்னாள்ஜனாதிபதி சியாங் செமினுக்கும் பதவிவிலகும் ஜனாதிபதி ஹாஜின் டாவோவுக்கும் விசுவாசமானவர்களே கூடுதலாக இடம்பெற்றிருக்கிறார்கள்.

பொதுச் செயலாளராக தெரிவாகி யிருக்கும் சி ஜின்பிங் புதிய ஜனாதிபதியாக, அவருக்கு அடுத்ததாக நிலையியற் குழுவில் இருக்கும் 57 வயதான வி கெகியாங் பிரதமராகி றார். சீனப்பாராளுமன்றம் 2013

மார்ச்சில் கூடும்வரை ஹாஜின் டாவோ ஜனாதிபதியாகவும் வெள்பிரதமராகவும் பதவிகளில் தொடருவர். மத்திய இராணுவ ஆணைக்குழுவின் தலைவராக தற்போது ஹாஜின் டாவோவே பதவிவகிக்கிறார். அவர் உடனடியாக அத்தலைவர் பதவியிலிருந்து இறங்குவாரா என்பது தெரியவில்லை.

அவருக்கு முன்னதாக ஜனாதிபதியாக இருந்த ஜியாங் செமின் ஜனாதிபதிப் பதவியில் இருந்து இறங்கிய போதிலும் தொடர்ந்து இருவருடங்களாக இராணுவ

ஆணைக்குழுவின் தலைவர் பதவியை தன்வசமே வைத்திருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. புதிய ஜனாதிபதி சி ஜின் பிங் முன்னாள் உதவிப் பிரதமரும் அரசியற் குழு உறுப்பினருமான சிவஞாங் சுன்னின் புதல்வராவார். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உயர் மட்டங்களில் இருக்கும் (முன்னைய சந்ததித் தலைவர்களின்) பின்னாள் பிரின்ஸ்விங் குழு (Princeling) என்று சீனாவில் வர்ணிக்கப்படுகிறது. ●

தனது 18வயதில் மக்கள் விடுதலை இராணுவத்தில் சேர்ந்து சிவிலியன் தரத்தில் மேஜர் ஜெனராலாக உயர்ந்தார். இப்போதும் அந்தப்பதவியில் அவர் தொடர்கிறார். நியூயோர்க், டோக்கியோ, வியன்னா உட்பட உலகின் பல நகரங்களிலும் பெங் தனது இசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியிருக்கிறார்.

கணவருடன் பொது அரங்குகளில் தோன்றுவதை பெங் பெரும்பாலும் தவிர்த்தே வந்திருக்கிறார். ஏ.ஐ.வி./எபிட்ஸ் மற்றும் காசநோய்க்கான உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் நல்ல வெண்ணத் தாதுவராகவும் பெங் 2011 ஜூனில் நியமனம் செய்யப்பட்டிருந்தார். அன்னமைக்காலம்வரை அவர் சி ஜின் பிங் குடனான தனது உறவு முறை குறித்து பகிரங்கத்தில் பேசியதில்லை. கணவர் சீனாவின் ஜனாதிபதியாக வர்க்கூடிய வாய்ப்புக்கள் தெரியத் தொடங்கிய பிறகே பெங் தனது தனிப்பட்ட வாழ்க்கை குறித்து வெளியில் பேச்த் தொடங்கி னார். இதனால் முன்னைய ஜனாதிபதிகளை மனைவிமாரை விடவும் இவர் கணவரின் பதவிக் காலத்தில் தன்னை முன்னிலைப்படுத்தக் கூடும் (நெய்சா கோர்ப்சேவ் போன்று) என்று ஊகங்கள் அடிப்படைந்றன.

2007 ஆம் ஆண்டு அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள சஞ்சிகையொன்றுக்கு அளித்தபேட்டியில் பெங் “எனது கணவர் வீடுவரும்போது, ஒரு தலைவர் என வீட்டில் இருக்கிறார்கள். சீனப்பாராளுமன்றம் 2013

கிறார் என்று நான் எண்ணிக்கொள்வதில்லை. எனது கண்களுக்கு அவர் வெறுமனே கணவர்தான். நான் வீட்டு வரும்போது அவரும் கூட என்ன ஒரு நட்சத்திரப் பாடகியாகப் பார்ப்பதில்லை. அவரின் கண்களுக்கு நான் வெறும் மனவியே” என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

பெங்கின் முகம் சீனாவில் மிகவும் பிரபல்யமான முகங்களில் ஒன்றாக இருக்கும்போது சி ஜின் பிங் பெருமானவுக்குத் தெரியாதவராகவே இருந்தார்.

சி ஜின் பிங் எவ்வாறு சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உயர்பதவிக்கு வந்தார் என்பது பற்றிய வரலாறு பெரிதாக வெளியில் தெரியாது. காலஞ்சென்ற சீனத் தலைவர் மாஷு சேதுங்கின் ஒரு தோழரான கம்யூனிஸ்ட் ஜெனரால் சி வஞாங்குன்னின் மகன்தான் ஜின்பிங். மகன் சிறுவனாக இருக்கும்போதே தந்தையார் மாஷு சேதுங்குடன் முரண்பட்டுக் கொண்டார். அதனால் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டார். தலைவர் பெய் ஜின்கில் இருந்து சுமார் 100 மைல் கள் தொலைவில் ஷாங்னி மாகாணத்தில் வியாங்பியாஹி என்ற மிகவும் வறுமையான கிராமத்திலேயே ஜின் பிங் கஷ்டமான சூழ்நிலைகளில் வளர்ந்தார். கடுமீயஞ்ச செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட தந்தையுடனும் தாடு டனும் குகைபோன்ற வீடுகளிலேயே சீனாவின் புதிய ஜனாதிபதி அந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்தார். ●

மனித உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச மீளாய்வு

இரா.ரமேஷ்

**கடந்த முறை இடம்
பெற்ற மனித உரிமை
மீளாய்வுக்கு பிறகு
இலங்கையில் மனித
உரிமை பரப்புகளில்
குறிப்பிடத்தக்க
எத்தகைய
முன்னேற்றமும்
ஏற்படனில்லை.
தேசிய மனித
உரிமைகள்
ஆணைக்குழு மற்றும்
சினில் அமைப்புகள்
பெரிதும் செயலிழந்த
நிலையிலேயே
காணப்படுகின்றன**

“உலகின் இருள் படிந்த மூலை முடிக்குகளில் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாத்து பலப்படுத்த பெரியளவிலான சக்தியை சர்வதேச மனித உரிமை மீளாய்வு (Universal Periodic Review) கொண்டுள்ளது”.

பான் கீ மூன் - ஜி.நா. செயலாளர் நாயகம்

தந்த ஒக்டோபர் மாதம் 22ஆம் திங்கி முதல் நவம்பர் மாதம் 5ஆம் திங்கி வரை மனித உரிமை தொடர்பான மீளாய்வுக் கூட்டம் ஜி.நா.வின் மனித உரிமைப் பேரவையில் இடம்பெற்றுடன், இது மனித உரிமை தொடர்பான செயற்பாட்டாளர்களினதும், அமைப்புகளினதும், ஜி.நா.வின் உறுப்பு அரசுகளினதும் பெரும் கவனத்தை ஈர்த்தது. Universal Periodic Review (UPR) என ஆங்கிலத்தில் அழைக்கப்படுகின்ற உலகளாவிய மனித உரிமை மீளாய்வானது ஜி.நா.வின் மனித உரிமை அல்லது பாதுகாப்பு பொறிமுறைகளில் ஒன்றாகக் காணப்படுவதுடன், அது நான்கு ஆண்டு கணக்கு ஒரு முறை ஜென்வாவில் இடம்பெறுகின்றது. அந்தவகையில் இக் கட்டுரையானது உலகளாவிய மனித உரிமை மீளாய்வு (Universal Periodic Review) தொடர்பான தெளிவினையும், 2012ஆம் ஆண்டு இடம் பெற்ற மீளாய்வில் இலங்கை தொடர்பாக முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துகளையும் முன்வைப்பதாக அமைந்துள்ளது.

Universal Periodic Review (இனி UPR என பயன்படுத்தப்படும்) என்பது ஜி.நா.வின் உறுப்பு நாடுகளின் மனித உரிமை நிலை குறித்த பதிவுகளை மீளாய்வு செய்கின்ற ஒருமைத்தன்மை கொண்ட செயன்முறையாகும். சகல நாடுகளும் சமத்துவம் என்ற கருப்பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஜி.நா. வின் மனித உரிமைப் பேரவையால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட புத்தாக்கச் செயற்பாடாகும். இது சகல உறுப்பு நாடுகளும் மனித உரிமை நிலையினை முன்னேற்றுவதற்கு தாம் மேற்கொண்டு வரும் நடவடிக்கைகளையும் மனித உரிமையினைப் பாதுகாத்துப் பலப்படுத்துவதில் காணப்படும் சவால்களையும் வெளிப்படுத்துவதற்கான, அது குறித்து கருத்துப் பகிரவு செய்வதற்கான பரந்த கட்டமைப்பினை உருவாக்கியுள்ளது. இது மனித உரிமை பாதுகாப்பு தொடர்பாக உலகளாவிய ரீதியில் பின்பற்றப்படும் சிறந்த நடைமுறைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளலும் அது குறித்து திறந்த மனத் தடத் தேவையிலேயே வாய்ப்பினை வழங்குகின்றது.

UPR ஆனது 2006ஆம் ஆண்டு மார்ச் 15ஆம் திங்கி ஜி.நா.வின் 60/251ஆவது பொதுச் சபை தீர்மானத்தின் ஊடாக தாபிக்கப்பட்டது. ஜி.நா.வின் தீர்மானமானது மனித உரிமை பேரவைக்கு நம்பத்தகுந்த தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மனித உரிமை தொடர்பான

உறுப்பு நாடுகளின் கடப்பாடு மற்றும் அர்ப்பணிப்பு என்பவற்றினை நிறை வேற்றுவதற்கு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள் குறித்து மீளாய்வு செய்யும் அதிகாரத்தை வழங்கியது.

உலகில் வாழும் கலை பிரஜை களினுடைம் மனித உரிமை நிலையினை மேம்படுத்துவது UPR இறுதி இலக்காகக் காணப்படுகின்றது. இது அடி மட்டத்தில் மனித உரிமையினைப் பலப்படுத்தல் மற்றும் பாதுகாத்தலை துரிதப்படுத்தவும் அதற்கு ஆதரவளிக்கவும் அதனை விஸ்தரிக்கவும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந் நோக்கினை அடைவதற்காக உறுப்பு நடுகளின் மனித உரிமை நிலை தொடர்பான பதிவுகளை மதிப்பிடுவதுடன், மனித உரிமை மீறல்கள் இடம் பெறுகின்ற சந்தர்ப்பங்களை முன் நிலைப்படுத்துகின்றது. இதன் பிறிதொரு நோக்கம் மனித உரிமை தொடர்பாக உறுப்பு நாடுகள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களையும் பிரச்சினைகளையும் விணைத்திறன் மிக்க வகையில் கையாள்வதற்கான ஆற்றலை விருத்தி செய்து மனித உரிமையினை பாதுகாக்க, பலப்படுத்த அவசியமான பயனுறுதி மிக்க உபாயங்களையும் தொழில்நுட்ப உதவிகளையும் வழங்குவதாகும்.

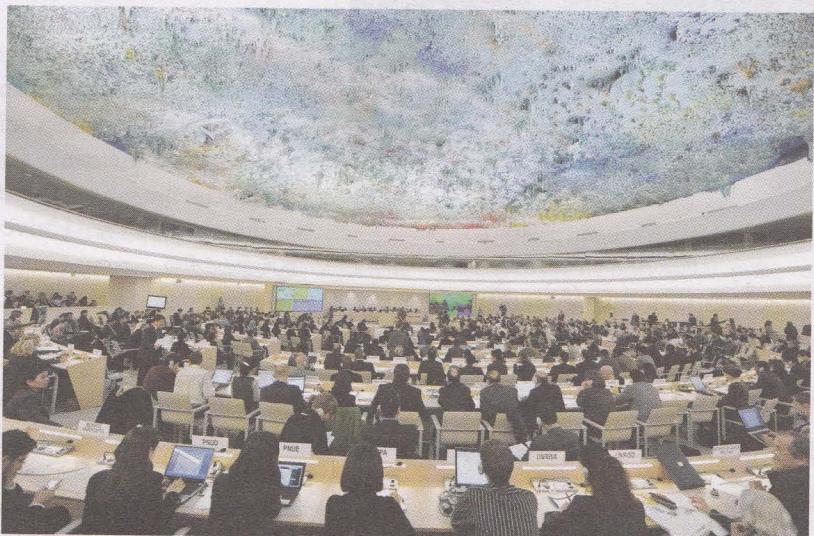
உறுப்பு நாடுகளின் மனித உரிமை தொடர்பான மீளாய்வுகள் UPR செயற்பாடு குழுவின் கூட்டங்களின் போது (meetings of UPR working group) இடம் பெறும். இந்த மீளாய்வுகளை மனித உரிமை பேரவையின் 47 உறுப்பு நாடுகள் மேற்கொள்ளும். இந்நாடுகள் வெவ்வேறு செயற்பாட்டுக் குழுக்களாக (Working Groups) பிரிந்து இம் மீளாய்வினை மேற்கொள்கின்றன. ஆயினும் எந்த ஒரு ஐ.நா. உறுப்பு நாடும் மீளாய்வு செய்யப்படும் நாடுகள் தொடர்பான கலந்துரையாடல்களில் ஈடுபட முடியும். குறித்த நாடு தொடர்பான மீளாய்வு மூன்று மனித உரிமைப் பேரவையின் உறுப்பு நாடுகளினால் மேற்கொள்ளப்படும். மனித உரிமை தொடர்பான மீளாய்வானது அரசுகளால் சமர்ப்பிக்கப்படும் மீளாய்வு

தேசிய அறிக்கை (National Report) ஐ.நா.வின் சுதந்திர மனித உரிமை நிபுணர்கள் மற்றும் குழுக்களால் சமர்ப்பிக்கப்படும் அறிக்கையில் உள்ள தகவல்கள், மனித உரிமை உடனபடிக்கைகள் (treaty bodies), ஐ.நா.வின் ஏனைய சிறப்பு முகவரான்மை நிறுவனங்களால் வழங்கப்படும் அறிக்கைகளில் உள்ள தகவல்கள், தேசிய மனித உரிமை நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் வழங்கும் தகவல்கள் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படும்.

மீளாய்வானது ஐ.நா. உறுப்பு நாடுகளுக்கும், மீளாய்வுக்கு உட்படும் நாடுகளுக்கிடையிலான கலந்துரை

கவனத்தில் கொள்ளப்படும். அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் வழங்கும் தகவல்களினை UPR செயற்பாட்டுக் குழுவின் கூட்டங்களின் போது எந்த ஒரு உறுப்பு நாடும் சுட்டிக் காட்டி கலந்துரையாட முடியும். அதே வேளை, அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் UPR இறுதி அறிக்கை மனித உரிமை பேரவை அமர்வுகளில் கவனத்தில் கொள்ளப்படும் போது தமது கருத்துக்களை முன்வைக்க முடியும். இலவங்கை தொடர்பான மீளாய்வுக் கூட்டங்களில் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் பங்கேற்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

உன்மையில் மீளாய்வுகளின் போது குறித்த நாடு எந்தளவுக்கு மனித உரிமையினைப் பாதுகாப்பதில்

யாடல் மூலம் இடம் பெறும். UPR செயற்பாட்டுக் குழுவின் கூட்டங்களின் போது இடம் பெறும் கலந்துரையாடல்களின் போது எந்தவொரு ஐ.நா. உறுப்பு நாடும் மீளாய்வுக்கு உட்படும் நாட்டின் மீது கேள்விகளை தொடுக்கவும், கருத்துகளை, பரிந்துரைகளை முன்வைக்கவும் முடியும். சுமார் மூன்று தொடக்கம் மூன்றாறை மனிதத்தியாலம் வரை இம் மீளாய்வு இடம் பெறும். இம்மீளாய்வுகளில் அரசுகள் மாத்திரமன்றி அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் பங்கேற்க முடியும். இவை வழங்கும் தகவல்கள் ஏனைய பங்குதாரர்களின் (Other Stakeholders) அறிக்கையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு மீளாய்வின் போது

கடப்பாட்டினைக் கொண்டுள்ளது என்பது ஆராய்ப்படும். அதில் ஐ.நா. பட்டயம் (UN Charter) அனைத்துலக மனித உரிமைப் பிரகடனம், நாடுகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மனித உரிமை பொருத்தனைகள், அரசுகளால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ள மனித உரிமை தொடர்பான தேசிய கொள்கைகள் அல்லது நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள், பிரயோகிக்கக் கூடிய சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டங்கள் என்பன அதிகம் கவனத்தில் கொள்ளப்படும். மீளாய்வின் இறுதியில் மீளாய்வினை மேற்கொண்ட நாடுகள் மீளாய்வுக்கு உட்பட்ட நாட்டின் ஈடுபாட்டுடன் ஓர் அறிக்கையினை தயாரிக்கும்.

இதனை வெளியீட்டு அறிக்கை (outcome report) என அழைக்கின்றார்கள்.

இவ்வறிக்கையில் கலந்துரையாடவின் சாராம்சம், ஏனைய நாடுகளால் தொடுக்கப்பட்ட விளாக்கள், கருத்துகள் மற்றும் பரிந்துரைகள் என்பன காணப்படும். அத்துடன் கேட்கப்பட்ட விளாக்களுக்கு மீளாய்வுக்கு உட்பட்ட நாடு முன்வைத்த பதிலுருப்புகளும் காணப்படும். இந்த அறிக்கை பின்னர் அனைவரும் பங்கேற்கும் மனித உரிமைப் பேரவை அமர்வில் (plenary session) ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும். இந்த அமர்வின் போது மீளாய்விற்கு உட்பட்ட நாடு ஏற்கனவே உறுப்பு நாடுகளால் கேட்கப்பட்ட விளாக்களுக்கு விடையளிக்க முடியும். அத்துடன் முன்வைக்கப்பட்ட பரிந்துரைகளுக்கும் பதிலளிக்க முடியும். இதன் போது மீளாய்விற்கு உட்பட்ட நாடு தொடர்பாக வெளியிடப்பட்ட வெளியீட்டு அறிக்கை தொடர்பாக உறுப்பு அரசுகள், அவதானிப்பாளர்கள், தேசிய மனித உரிமை நிறுவனங்கள், அரசு சார்பற் அமைப்புகள் தமது அபிப்பிராயங்களை வெளிப்படுத்த நேரம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மீளாய்விற்கு உட்பட்ட நாடு வழங்கப்பட்ட பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதனை அடிப்படைப் பொறுப்பாகக் கொள்ள வேண்டும். எல்லா அரசுகளும் மனித உரிமை நிலையில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம், தோல்வி குறித்து பொறுப்புடன் செயற்பட வேண்டும் என்பதனை UPR உறுதி செய்கிறது. அடுத்த மீளாய்வு இடம்பெறும் போது குறித்த நாடு வழங்கப்பட்ட பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்த எடுத்த நடவடிக்கைகள், மனித உரிமைகள் நிலையில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் என்பன தொடர்பான தகவல்களை வழங்க வேண்டும். சர்வதேச சமூகம் மனித உரிமையில் நலன் கொண்டுள்ள நாடுகளின் ஆலோசனையிடன் வழங்கப்பட்ட பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான தொழில்நுட்ப உதவிகள்

எனதான் ஆற்றல் அபிவிருத்தி பயிற்சிகளையும் வழங்கும். அரசுகள் இது விடயத்தில் ஒத்துழையாத போது மனித உரிமை பேரவை அத்தகைய விடயங்களைக் கையாளும் அதேவேளை, அதற்கு அவசியமான தீர்மானங்களையும் மேற்கொள்ளும்.

மனித உரிமை பேரவையின் நிறுவன அபிவிருத்திக் கொள்கைகளுக்கிணங்க (Institutional Building) UPR செயற்பாட்டுக் குழு இரண்டு அல்லது மூன்று அமர்வுகளை ஒரு வருடத்தில் நடாத்தும். ஒவ்வொரு அமர்வுகளிலும் 16 நாடுகளின் மனித உரிமை நிலை தொடர்

இலங்கை பெரியளவில் தப்பியது எனலாம். எவ்வாறாயினும் இலங்கை தொடர்பாக கலந்துரையாடப்பட்ட விடயங்களை விரிவாக நோக்குவது அவசியமாகும். 15 பேர் கொண்ட இலங்கைக் குழுவானது பெருந்தோட்ட கைத்தொழில் அமைச்சரும் மனித உரிமை தொடர்பான ஜனாதி பதியின் விசேட பிரதிநிதியுமான அமைச்சர் மலூந்த சமரசிங்க தலைமையில் மனித உரிமை மீளாய்வு அமர்வில் பங்கேற்றனர். இலங்கை தொடர்பான மீளாய்வு பெனின், இந்தியா மற்றும் ஸ்பெயின் ஆகிய நாடுகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

பான பதிவுகள் மீளாய்வு செய்யப்படும். ஆகவே ஒரு வருடத்தில் 48 நாடுகள் மீளாய்வு செய்யப்படும் அதேவேளை, மூன்று வருடங்களில் 192 நாடுகள் அல்லது ஒட்டு மொத்த ஐநா. உறுப்பு நாடுகளும் மீளாய்வு செய்யப்படும்.

இலங்கையில் மனித உரிமை நிலை தொடர்பான மீளாய்வு

- ஒரு பார்வை

இலங்கையில் மனித உரிமைகள் பதிவுகள் குறித்த மீளாய்வு பெரும் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு உள்ளாகியிருந்ததுடன், இலங்கைக்கு எதிராக இம் முறையும் மனித உரிமைப் பேரவை தீர்மானங்களை நிறைவேற்றும் என பெரியளவில் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆயினும் இந்தியாவின் ஆதரவால்

இந்த மீளாய்வின் போது இலங்கை அரசாங்கம் மனித உரிமையினைப் பாதுகாத்து பலப்படுத்துவதற்கு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகளாக பின்வரும் விடயங்களை குறிப்பிடது.

முதலாவது UPR இனை தொடர் ந்து மனித உரிமைகளைப் பாதுகாத்து பலப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் தேசிய கொள்கைத் திட்டம் ஒன்றை உருவாக்கியமை. அது சிறுவர், பெண்கள் உரிமைகள் என எட்டு கருப்பொருளைக் கொண்டமைந்துள்ளனமை.

“காணாமல் போதல் தொடர்பான விடயங்களுக்கு பதிலுறுப்பதற்கு செயற்பாட்டுக் குழு ஒன்றினை தாயித்தமை. அது குறித்த விசாரணைகளை மேற்கொள்ள பிரதிப் பொலிஸ்மா அதிபர் நியமிக்கப்பட்டமை. (அரசாங்கத் தற்பினர் 2010இல் 7940

பேர்காணாமல் போனதாகவும் அதில் 6653 பேர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், 2011இல் 7296 பேர்காணாமல் போனதாகவும் அதில் 5185 பேர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகவும் தமது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளது)

“2012 மே மாதம் கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் மீள் நல்லினைக்க ஆணைக்குமுவின் அறிக்கையின் நடைமுறைப்படுத்தலை கண்காணி க்க ஜனாதிபதியின் செயலாளர் தலைமையில் ஒரு பணிக்குமுவினை அமைக்க அமைச்சரவை தீர்மானித்தமை.

“2012ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் நல்லினைக்க ஆணைக்குமுவின் பிரதான பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக தேசிய செயற்பாட்டு திட்டத்துக்கு அனுமதி கிடைத்தமை.

“காணாமல் போனோர் தொடர்பான தகவல் மூலம் உருவாக்கப்பட்டமை, தடுப்பில் உள்ளோரில் விசேடதேவையுள்ளோரை அடையாளம் காணுதல், ஊடகச் சுதந்திரம் நிலை நாட்டப்பட்டமை,

முன்னாள்

இத்தடைவு மீளாய்வின் முடிவில் வழங்கப்பட்ட பரிந்துரைகளை

இலங்கை அரசாங்கம் 2016க்கு முன்னர்

நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அதன்

போது மனித உரிமைகள்

நிலைவரத்தில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னோற்றங்களை

பிரகடனப்படுத்த வேண்டும். இது

அரசாங்கத்தின் கடப்பாடு. ஆனால்,

அது எவ்வளவு தூரம் நடைமுறைக்குச் சாத்தியப்படும்

போராளிகள் மறுவாழ்வளிக்கப்பட்டு மீண்டும் சமூகத்துடன் இணைக்கப்பட்டமை, கண்ணி வெடிகள் அகற்றப்பட்டமை ஆகிய நல்லினைக்க ஆணைக்குமு பரிந்துரைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டமை.

“நல்லினைக்க ஆணைக்குமு அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இறுதி யுத்தத்தின் போதான சிவிலியன்கள் மீதான தாக்குதல் சனல் 4 வீடியோ ஆகியவற்றை புலன் விசாரணை செய்வதற்கான 5 பேர் கொண்ட நீதிமன்றம் தாபிக்கப்பட்டமை.

“வடக்கில் இராணுவப் பிரச்சனை குறைக்கப்பட்டமை, இடம்பெயர்ந்தோர் வாழும் முகாம்களில் உள் ஆலோசனை, சட்ட ஆலோசனை வழங்க பெண்கள் நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டமை, பாவியல் துஷ பிரயோகங்களைத் தடுக்க பெண்கள் பாதுகாப்பு பிரிவுகள் தாபிக்கப்பட்டமை, மிலேனிய அபிவிருத்தி இலக்குகளை அடைவதில் சரியான பாதையில் செல்லுதல் என்பவற்றை மனித உரிமையினைப் பாதுகாக்க பலப்படுத்த மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளாக குறிப்பிட்டனர்.

அத்துடன் மேற்கூறிய விடயங்கள் தொடர்பாகவும் இலங்கையில் நீதித்துறை சுதந்திரம், மனித உரிமை பாதுகாவலர்கள் மீதான பழிவாங்கல்கள், கடந்த கால மனித உரிமை மீற்ற தொடர்பான பொறுப்புக்குறல் ஆகியன் தொடர்பாகவும் வினாக்கள் எழுப்பப்பட்டதுடன், அது தொடர்பான விவாதங்களும் இடம்பெற்றன. இந்த கலந்துரையாடலில் 99 நாடுகள் பங்குபற்றின. அதில் 37 நாடுகள் மனித உரிமைப் பேரவையில் உறுப்பு ரிமை கொண்டுள்ளவையாகவும் எண்ணைவை அவதானிப்பாளர்களாகவும் காணப்பட்டன. இலங்கையில் மனித உரிமை நிலையினை முன்னேற்றுவதற்கான பயனுறுதி மிக்க செயற்பாடுகளில் காணப்படும் குறைபாடுகள் தொடர்ச்சியான மனித உரிமை மீற்றுக்கொண்டு பொறுப்புக்கூறாமை ஆகிய பல காரணிகள் இலங்கை தொடர்பான மீளாய்வினை முக்கியத்துவப்படுத்தியதுடன், அது

தொடர்பான கரிசனையினையும் குவித்தது.

எவ்வாறாயினும் வழைமை போல இம்முறையும் அரசு பிரதிநிதிகள் தமது வாதத் திறமைகளையும் உண்மைக்குப் புறம்பான விடயங்களையும் கூறி கருத்து தாக்குதல்களில் இருந்தும் ஏனைய அழுத்தங்களில் இருந்தும் தப்பித்துக் கொண்டனர். இதற்கு இந்தியாவும் பெரியளவில் ஆதரவு அளித்தது. உண்மையில் இலங்கையில் கடந்த முறை இடம் பெற்ற மனித உரிமை மீளாய்வுக்குப் பின்னர் எத்தகைய குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றமும் மனித உரிமை பரப்புகளில் ஏற்படவில்லை என்பது வெளிப்படையான யதார்த்தமாகும். இன்று தேசிய மனித உரிமை ஆணைக்குமுற்றும் மனித உரிமைக்காகச் செயற்படும் சிவில் அமைப்புகள் ஆகியன பெரிதும் செயலிழந்த நிலையிலேயே காணப்படுகின்றன. இதற்கு போருக்குப் பின்னரான அரசியல் சூழலும், இன்ததுவ ஆட்சியும், அதிகாரம் குவிக்கப்பட்ட ஜனநாயக விழுமியங்களுக்குப் புறம்பான ஆட்சியும் காரணமாக உள்ளது.

இலங்கை தொடர்பான மீளாய்வு இடம்பெற்ற பின்னர் மீளாய்வினை மேற்கொண்ட குழு மனித உரிமையினைப் பாதுகாத்துப் பலப்படுத்துவது தொடர்பாக பின்வரும் பிரச்சினைகளையும் விளாக்களையும் எழுப்பினர். அந்த வகையில் நல்லினைக்க ஆணைக்குமு பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்த முழுமையான நடவடிக்கை எடுத்தல், கடந்த கால போரின் போது குற்றம் செய்தவர்கள் சட்டத்தின் பிடியில் இருந்து தப்பிப்பதனை முறியடித்தல், சிறைகள் மற்றும் தடுப்புக் காவலில் இடம்பெறும் சித்திரவதை, இழிவான நடத்துகைகளைத் தடுத்தல், நீதித்துறை சுதந்திரத்துக்கு மதிப்பளித்தல், பெண்கள், சிறுவர்களின் பாதுகாப்பினை உறுதி செய்வதற்கான கொள்கைகள் மற்றும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள், மனித உரிமை பாதுகாவலர்களின் உரிமைகளையும், ஊடகவியலாளர்களின் உரிமைகளையும் பாதுகாத்தல் ஆகிய விட

யங்களில் திருப்தியற்ற நிலை காணப்படுவதாக கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டன. ஆயினும் அரசு தரப்பு பிரதிநிதிகள் இப்பிரச்சினைகளைச் சரி செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து வருவதாக குறிப்பிட்டனர். ஆயினும் இதில் எந்தாவதுக்கு உண்மையுள்ளது என்பது சந்தேகத் துக்குரிய விடயமாகும்.

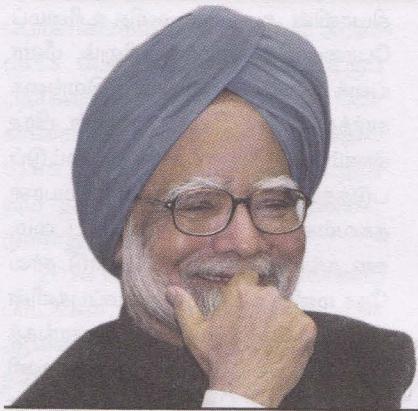
மீளாய்வின் முடிவில் இலங்கையின் மனித உரிமை நிலை தொடர்பாக பல்வேறு பரிந்துரைகள் முன்வைக்கப்பட்டன. இப் பரிந்துரைகள் போருக்குப் பின்னரான நிலையான அமைதி, அபிவிருத்தி, மீள் நல்லினாக்கம், தேசிய ஒருமைப்பாடு ஆகிய இலக்குகளை நோக்கிய பயணத்துக்குப் பெரிதும் அவசியமான தாக அமைந்துள்ளன. இதன் அவசியத்தை உணர்ந்து அரசாங்கம் செயற்படுமா என்பதே இங்குள்ள வினாவாகும். பரிந்துரைகளாக: நல்லினாக்க ஆணைக்குமுனின் பரிந்துரைகளை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தல், இறுதிப் போரின் போது சர்வதேசமனிதாயிமானச் சட்ட மீறல் தொடர்பாக முழுமையான, வெளிப்படையான விசாரணை மேற்கொள்ளல், பலவந்த காணாமல் போதலைத் தடுக்க, குற்றத்தில் இருந்து விடுபடும் உரிமையினைத் தடுக்க, சட்டத்துறையைப் பலப்படுத்தி வெளிப்படைத் தன்மையை ஏற்படுத்தல், உள்ளுரில் இடம்பெயர்ந்தோர் தொடர்பாக முழுமையான கொள்கைத் திட்டமொன்றைத் தீட்டி அதன் மூலம் தடுப்புக் காவலில் உள்ளோர் மற்றும் காணாமல் போனோர் தொடர்பான விடயங்களைக் கையாள பொறி முறை ஒன்றை உருவாக்குதல், சித்திரவதை, இழிவான நடத்துகைகளை தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்தல், காணாமல் போனோர் மற்றும் தடுப்புக் காவலில் உள்ளோரை அவர்களின் குடும்பத்தினர் மற்றும் சட்ட உதவி வழங்குவோர் நாடுவதற்கு ஏதுவாக மத்திய பதிவு முறை ஒன்றை ஏற்படுத்தல், மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் ஊடகவியலாளர்கள் மீதான தாக்குதல், குற்றம்

சுமத்தல்களை தடுக்க தேசிய கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்தல், நீதித் துறை சுதந்திரத்துக்கு மதிப்பளித்தல் (அன்மைய பிரதம நீதியரசருக்கு எதிரான குற்றப்பிரேரணை உள்ளிட்ட) பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களுக்கு எதிரான வன்முறை மற்றும் துஷ்பிரயோகம் என்பவற்றை தண்டனைக்குரிய குற்றமாக்க அவசியமான கொள்கைகளை, நிகழ்ச்சித் திட்டங்களைத் தீவிரப்படுத்தல், சிறுவர்களுக்கு எதிராக குற்றங்களைப் புரிவோரை நீதிக்கு முன்னால் கொண்டுவருவதனை உத்தரவாதம் செய்தல், ஐ.நா. வின் மனித உரிமை விசேஷ தாதுவர்களுக்கு அழைப்பு விடுதல், சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேச பொருத்தனையில் இரண்டாவது விருப்பத் தெரிவினை ஏற்றுக் கொள்ளுதல், வலது குறைந்தோர் மற்றும் பலவந்த காணாமல் போனோர் தொடர்பான சர்வதேச சமவாயங்களை ஏற்றல், சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்துக்கான ரோம் சமவாயத்தினை ஏற்றுக் கொள்ளல் ஆகியன முக்கிய பரிந்துரைகளாக அமைந்தன.

மீளாய்வின் முடிவில் தயாரிக்கப்பட்ட வெளியீட்டு (outcome report) அறிக்கை நவம்பர் 5ஆம் திகதி மனித உரிமை பேரவையின் அமர்வில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இங்கு இலங்கை தொடர்பாக வினாக்கள், ஆலோசனைகள், பிரச்சினைகள் எழுப்பப்பட்டதுடன், அதற்கான பதில்களும் அரசதரப்பு பிரதிநிதிகளால் வழங்கப்பட்டது. மேலும் பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான பயனுறுதியிக்க நடவடிக்கைகளை அடுத்த மீளாய்வுக்கு முன்னர் மேற்கொள்ள வேண்டும் எனவும் அது தொடர்பான முன்னேற்றங்களை ஆவணப்படுத்த வேண்டும் எனவும் மனித உரிமை பேரவை அரசு தரப்பினரை வலியுறுத்தியது. உண்மையில் இம்முறையும் மனித உரிமை பேரவையில் இலங்கைக்கு எதிராகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படும் என எதிர்பார்க்கப்பட்ட போதும் அது சாத்தியமாகவில்லை. அதற்கு இந்

தியாவின் ஆதரவும் மனித உரிமைப் பேரவையின் அமர்வுகளிலும், மீளாய்வுக் கூட்டங்களிலும் இலங்கை சார்ந்த சிலில் அமைப்புகளின் பிரச்சனை, கருத்து வெளியீடு மட்டுப் படுத்தப்பட்டிருந்தமை உண்மையான தகவல்கள் மறைக்கப்பட்டமை, ஊடகங்கள் மீதான கட்டுப்பாடு, சர்வதேச மனித உரிமை அமைப்புகளின் செயற்பாடுகள் மீதான அரசாங்கத் தின்கட்டுப்பாடு போன்ற பல காரணங்கள் பாதிப்புச் செலுத்தின. எவ்வாறா யினும் இம் முறை மீளாய்வின் முடிவில் வழங்கப்பட்ட பரிந்துரைகளை அரசாங்கம் 2016ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். காரணம் அடுத்த உலகளாவிய மனித உரிமை மீளாய்வு 2016ஆம் ஆண்டு இடம்பெறும். அதன்போது மனித உரிமை நிலையில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்களை பிரகடனப்படுத்த வேண்டும். அது அரசாங்கத்தின் கடப்பாடுகும். ஆயினும் அது எவ்வளவு தூரம் நடைமுறைக்கு சாத்தியப்படும்? அரசாங்கம் அதற்கான ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்ளுமா? மனித உரிமை விடயத்தில் கடப்பாட்டினை, அர்ப்பணிப்பினை கொண்டுள்ளதா? அதற்கான அரசியல் விருப்பம் இலங்கையில் உண்டா? என்பதனை பொறுத்திருந்தே பார்க்க வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் அப்பால் பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்த வில்லையென இலங்கைக்கு எதிராக சட்டரீதியான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் அதிகாரம் மனித உரிமைப் பேரவைக்கு இல்லை என்பது உலகளாவிய மனித உரிமை மீளாய்வு தொடர்பான நம்பிக்கையினை வலுவிழிக்கச் செய்துள்ளது. ஆயினும் இத்தகையதொரு பொறிமுறை இன்றைய தேவையாக இருப்பதனை மறுதலிக்க முடியாது.

(இரா.ரமேஷ், பேரதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் அரசியல் விஞ்ஞானத்துறை விரிவுரையாளர்)

மன்மோகன் சிங் அரசு தப்பிப்பிழைக்குமா?

காங்கிரஸை மீண்டும் வெற்றிக்கு வழிநடத்திச் செல்வதற்கு பிரதமர் பக்கமே இப்போதும் காங்கிரஸ் காரர்கள் திரும்புகிறார்கள் என்பதை வெளிக்காட்டியிருக்கும் சராஜ்காண்ட மாநாடு

இந்தியப் பாராளுமன்றத்தின் முக்கியமான கூட்டத் தொடரொன்று இம்மாதம் 22-ஆம் திகதி ஆரம்பமாகிறது. பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு பெருவாரியான சட்ட மூலங்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன என்பதனால் மாத்திரமல்ல, மேற்குவங்காள மாநில முதலமைச்சர் மமதா பானரஜி தலைமையிலான திரிநாமுல் காங்கிரஸ் வெளியேறிய பிறகு முதற் தடவையாக பாராளுமன்றத்தை மன் மோகன்சிங் அரசாங்கம் எதிர்நோக்கு வதால், வாழ்வா, சாவா என்று அமையக்கூடியதனாலும் இக்கூட்டத் தொடர் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகிறது. செல் விலை அதிகரிப்பையும் சில்லறை வியாபாரத்தில் வெளிநாட்டு நேரடி முதலீட்டை அனுமதிப் பதற்கு தீர்மானிக்கப்பட்டதையும் எதிர்த்து திரிநாமுல் காங்கிரஸ் ஆளும் ஜக்கிய முற்போக்கு கூட்டணியில் இருந்து விலகியது தெரிந்ததே. அந்தக் கட்சிக்கு தற்போதைய லோக்சபாவில் 19 எம்.பி.க்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த கூட்டத்தொடரில் வெளிநாட்டு நேரடி முதலீட்டுக்கு எதிராக பிரேரணையொன்றை கொண்டுவரப் போவதாக மமதா பானரஜி அச்சுறுத்தல் விடுத்திருக்கிறார். பாரதீய ஐந்தா கட்சி மற்றும் அதன் நேச அணிகளும் இடதுசாரிக் கட்சிகளும் ஆதரிக்கும் என்பது இப்போது தெளிவாகியிருக்கிறது.

545 ஆசனங்களைக் கொண்ட லோக்சபாவில் ஜக்கிய முற்போக்கு கூட்டணியின் பலம் திரிநாமுல் காங்க

கிரஸ் வெளியேறுவதற்கு முன்னதாக 273 ஆக இருந்தது. தற்போது அது 254 ஆகக் குறைந்துவிட்டது. மமதா பானரஜி முயற்சியைத் தோற்கடிப்பதற்கான பிரயத்தனங்களை காங்கிரஸ் ஆரம்பித்துவிட்டது. உத்தராவை இடதுசாரிக் கட்சிகள் விலக்கிக் கொண்டதையுடத்து அரசாங்கத்துக்கு எதிராக நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை கொண்டுவரப்பட்ட போது) முதலாவது புதலிக் காலத்தில் மன்மோகன் சிங் அரசாங்கத்தை வீழ்ச்சியில் இருந்து காப்பாற்றின என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பகுஜன் சமாஜ் கட்சியும் (தற்போது உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்தில் ஆளுங்கட்சியாக இருக்கும்) சமாஜ்வாதிக் கட்சியும் அவற்றின் ஆதரவை வழங்குவதற்கு கடுமையான பேரத்தைப் பேசுகின்றன. இவ்விரு கட்சிகளின் தும் ஆதரவு இல்லாவிட்டால் மன்மோகன் சிங் அரசாங்கம் தப்பிப்பிழைக்க முடியாது என்பதே இதற்குக் காரணம். அதேவேளை, மூலாயம் சிங் யாதவ மீதும் மாயாவதி மீதும் நெருக்குதல்களைப் பிரயோகிப்பதற்கு காங்கிரஸ் தலைமையிலான அரசாங்கம் மத்திய புலனாய்வுப் பணியக்கத்தை (சி.பி.ஐ.)யும் பயன் படுத்துவதாகக் கூறப்படுகிறது. வருமானத்துக்கு பொருத்தமில்லாத

எம்.பி.வித்தியாதரன்

ஹரியாணா மாநிலத்தில் கராஜ்
காண்டுக்கு பஸ்ஸில் பயணம்
செய்யும் ராகுல் காந்தி

டில்லி ராம்லீலா மைதானத்தில்
அண்மையில் நடைபெற்ற
காங்கிரஸ் பேரணியில்
தொண்டர்கள்

வகையில் சொத்துகளைச் சேர்த்த தாகவும் வேறுபல ஊழல் நடவடிக்கைகள் தொடர்பாகவும் வழக்கு களை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருப்பதால், யாதவும் மாயாவதியும் சட்டப் பிரச்சினைகளைத் தவிர்ப்பதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தின் மீது ஓரளவுக்கு தங்கியிருக்கிறார்கள்.

நிலைவரம் இவ்வாறாக சிக்கலான தாகவும் நிச்சயமற்ற தன்மையுடனான தாகவும் இருக்கின்ற அதேவேளை, ஜக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணியின் இன்னொரு பங்காளிக் கட்சியான மு.கருணாநிதி தலைமையிலான திரா விட முன்னேற்றக்கழகமும் அதன் பலத்தைக் காண்பிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது. சூல் விலையுயர்வையும் சில வரை வியாபாரத்தில் வெளிநாட்டு நேரடி முதலிட்டை அனுமதிக்கும் தீர்மானத்தையும் வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று கருணாநிதி மத்திய அரசாங்கத்தைக் கோரியது ஏதோ உண்மைதான். ஆனால், இப்போது வெளிநாட்டு நேரடி முதலிட்டு விவகாரத்தில் தனது நிலைப்பாட்டை பாராஞ்சுமன்றத்தில் வைத்தே தெரியப்படுத்தப் போவதாக தி.மு.க. அறிவித்திருக்கிறது. 2ஜி அலைக்கற்றை ஒதுக்கீடு ஊழல் விவகாரத்தில் முன்னாள் தொலைத்தொடர்புகள் அமைச்சர் ஆ.ராசாவும் கருணாநிதியின் மகள் கனிமொழியும் கைதுசெய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டதையுடத்து வெறுப்புணர்வுடனிருக்கும் பங்காளிக் கட்சியான தி.மு.க. ஜக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசாங்கத்துக்கு அளித்துவருகிற ஆதரவுக்காக சாத்தியமானவுக்கூடுதல்பட்ச பேரத்தை பேசுவதற்கு என்னம் கொண்டுள்ளது. ஜக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணியின் தந்திரோபாயங்களுக்கு நன்கு பழக்கப்பட்டுப்போன அரசியல் அவதானிகள் (கடந்த காலத்தில் இடம்பெற்றதைப் போன்று, மூலாயம் சிங்கின் ஆதரவு காரணமாக) அரசாங்கம் தப்பிப்பிழைத்துக் கொள்ளும் என்று கூறுகின்ற போதிலும், ஒருவித புதிரான நிலை பாராஞ்சுமன்றத்தின் இக்கூட்டத்தொடர் குறித்து நிலவே செய்கிறது.

கடன்பள்ளினால் நெருக்கடிக்குள் ளாகியிருக்கும் ஒரு மாநிலத்தை நிருவகிக்க வேண்டியிருக்கும் மூலாயம் சிங் யாதவ் கட்சியின் அரசாங்கத்துக்கு மத்திய அரசின் நிதியுதவி அவசரமாகத் தேவைப்படுகிறது. அத் தகைய இடராந்த ஒரு சூழ்நிலையில் யாதவினால் மன்மோகன் சிங் அரசுக்கு எதிராக வாக்களிக்க இயலுமாக இருக்குமா என்றதொரு பெரிய கேள்வி எழுகிறது. அத்துடன் யாதவின் மிகப்பெரிய அரசியல் எதிரியாக மாயாவதி விளங்குகிறார். எனவே, மூன்றாவது அணியொன்றை அமைத்து அதற்குத் தலைமை தாங்கி இந்தியாவின் பிரதமராகுவதற்கு கனவுகண்டுகொண்டிருக்கும் யாதவ், ஜக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசை தோற்கடிப்பதன் மூலமாக உரிய காலத்துக்கு முன் கூட்டியே பொதுத் தேர்தல் ஒன்றை நிர்ப்பந்திக்கக் கூடிய தாக இருக்குமென்று நிச்சயப்படுத் திக்கொண்ட பிறகு மாத்திரமே எதிராக வாக்களிக்க முன்வருவார்.

அதன் காரணத்தினால் தான் ஒரு தடவை மமதா பானர்ஜியுடனும், மற்றைய தடவைகளில் இடதுசாரிக் கட்சி களுடனுமென்று அரசாங்கத்தின் எதிராளிகளுடன் அணி சேர்ந்து நின்று விட்டு திடீரென்று யாதவ் பின்வாங்கிக் கொண்டார். ஜக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணியை யாதவ் கைவிடுவாரேயானால், மூன்றாவது அணியின் தலைவர் பதவியை அவருக்கு வழங்குவதற்கு இடதுசாரிக்கட்சிகள் மகிழ்ச்சியுடன் முன்வரும். மமதா பானர்ஜியும் பாரதிய ஜனதா தலைமையிலான கூட்டணியில் அங்கம் வகிக்கும் பீஹார் முதலமைச்சர் நிதிஷ்குமாரும் மூன்றாவது அணியில் இணைவதற்கு முன்வரக்கூடும்.

மூலாயம் சிங் யாதவ் 18 எம்.பி.க்களைக் கொண்ட தி.மு.க.வின் தலைவர் கருணாநிதியும் மன்மோகன் சிங் அரசாங்கத்தை அதிகாரத்திலிருந்து தூக்கியெறிய வாக்களிக்க முன் வருவார்களா? மத்திய புலனாய்வுப் பணியகத்தின் மூலமாக நெருக்குதல் களைக் கொடுக்கும் மத்திய அரசாங்கத்தின் தந்திரோபாயங்களை மனதிற்

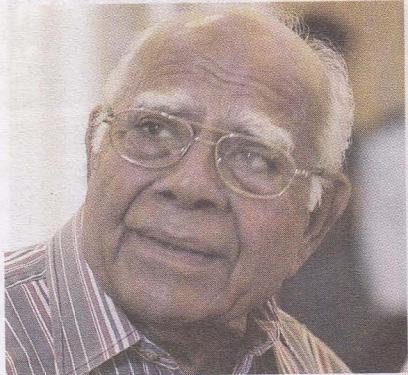
கொண்டு நோக்குகையில், அவர்கள் அவ்வாறு எதிராக வாக்களிக்கத் துணிச்சல் கொள்வார்களா? பாராஞ்சு மன்றம் கூடவிருக்கும் நிலையில் இந்தியத் தலைநகரில் கேட்கப்படுகின்ற கேள்வி இதுதான்! ஊழல் விவகாரங்கள் தொடர்பாக எழுந்த சர்க்கை காரணமாக எதிர்க்கட்சிகள் பாராஞ்சுமன்றத்தைப் பகிள்கிறத்து குழப்பம் விளைவித்ததால் கடந்த இரு கூட்டத் தொடர்களுமே வீணாகிப் போயின. இத்தடவை கூட்டத் தொடரில் லோக் பால், நிலச்சுவீகரிப்பு, கல்விக் சீர்திருத்தங்கள், பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்கள் போன்ற பல முக்கியமான சட்டமூலங்கள் பரிசீலனைக்கு எடுக்கப்படவிருக்கின்றன. 2014 முற்பகுதியில் நடைபெறவிருக்கும் அடுத்த பொதுத் தேர்தலுக்குத் தயாராவதற்காக இந்தச் சட்டமூலங்களுக்கு அங்கீகாரத்தைப் பெற வேண்டிய அவசியம் அரசாங்கத்துக்கு இருக்கிறது.

காங்கிரஸ் அவசர ஆலோசனை மாநாடு

காங்கிரஸ் காரர்களைக் கூட திருப்திப்படுத்தத் தவறிய கடந்த மாதத்தைய அமைச்சரவை மாற்றத்தையடுத்து காங்கிரஸ் கட்சி டிலிக்கு அண்மையாக ஹரியானா மாநிலத்தின் சராஜ் காண்டில் ஆலோசனை மகாநாடொடையைக் கூட்டியது. அடுத்தபொதுத் தேர்தலுக்குத் தயாராவதற்கும் எதிரணியின் காய்நகர்த்தல்களுக்கு எதிரான தந்திரோபாயங்களை வகுப்பதற்குமான நோக்கத்துடனேயே இந்த மகாநாடு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

சுகல தலைவர்களும் மகாநாட்டுக்கு பஸ்களிலேயே சென்றார்கள். அமைச்சர்கள் தங்கள் ஆடம்பரக்கார்களை விட்டுவிட்டு, காங்கிரஸ் தலைமையகத்தினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஆடம்பர பஸ்களில் ஏறிக்கொண்டார்கள். பிரதமர், சோனியா காந்தி மற்றும் ராகுல் காந்தியும் கூட பஸ்லில் செல்வதற்கு முன்வந்தனர். ஆனால், அவ்வாறு செல்ல வேண்டாமென்று பாதுகாப்பு பிரிவினர் ஆலோசனை

னாழல் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு உள்ளாகியிருக்கும் நிதின் கட்காரி தொடர்ந்தும் பாரதிய ஜனதா தலைவராக இருப்பதை ராம் ஜெத்மலாணி கடுமையாக கண்டித்திருக்கிறார். அரசாங்கத்திற்கு எதிராக உருப்படியான தாக்குதலை தொடுக்க முடியாத நிலையில் கட்சி இருக்கிறது

கூறினர். ஒரு பகல் பூராவும் நடைபெற்ற மகாநாட்டில் பிரதமரும் காங்கிரஸ் தலைவரியும் தங்கள் கருத்துகளை முன்வைத்தனர். அடுத்த லோகசபா தேர்தலுக்குத் தயாராகுமாறு சோனியாகாந்தி காங்கிரஸ்காரர்களைக் கேட்டுக்கொண்டார். எவ்வாறென்றாலும் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு எதிர்க்கட்சிகள் முயற்சிப்பதாகக் குற்றஞ்சாட்டிய காந்தி, “பொய்ப்பிரசாரங்களுக்கு” எதிராக ஆக்ரோசமான பதிலடி கொடுக்குமாறு தனது கட்சியினரை வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டார்.

அடுத்த பாராஞ்மன்றத் தேர்தலுக்கு இன்னமும் 18 மாதங்களே இருப்பதை மனதிற்கொண்டு பேசிய சோனியாகாந்தி, “நாம் மிகவும் கடுமையான சவாலுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியிருக்கின்ற போதிலும், கடந்த எட்டு வருடங்களிலும் நமது ஆட்சி நிகழ்த்திய சாதனங்களை முன்னிட்டு நாம் பெருமைப்பட முடியும். சாதாரண மக்களின் நலன்களில் அக்கறை கொண்டு செயற்பட்டிருக்கிறோம்” என்று குறிப்பிட்டார். இந்த அக்கறையே தங்களது தரமம் என்று சொன்ன காந்தி, நிகரற் திட்டங்கள் மூலமாகவும் சட்டங்கள் மூலமாகவும் காங்கிரஸ் தலைமையிலான அரசாங்கிய கட்சி இருக்கிறது

கிய மேற்குவங்காளம், கேரளா ஆகிய மாநிலங்களிலும் படுதோல் வியே அவர்களுக்குக் கிடைத்து. லோகசபாவில் 60 எம்.பி.க்களைக் கொண்டிருந்த இடதுசாரிகள் தற்போது இருபதுக்கும் குறைவான ஆசனங்களுடனேயே இருக்கின்றனர்.

இந்த மகாநாட்டிலிருந்து காங்கிரஸாம் அரசாங்கமும் எடுத்துக் கொள்வதற்கு பல விடயங்கள் இருக்கின்றன. பரஸ்பர அக்கறைக்கும் முன்னுரிமைக்குமுரிய விடயங்கள் குறித்து கூடுதலான அளவுக்குத் தெளிவு இருக்கிறது. மானிய அடிப்படையிலான எல்.பி. எரிவாயு சிலின்டர் களுக்கான உச்சவரம்பு அதிகரிக்கப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பெட்ரோல் அல்லது எல்.பி எரிவாயு விளைகளை அதிகரிப்பது போன்ற மக்கள் விரும்பாத தீர்மானங்கள் இனிமேல் எடுக்கப்படமாட்டாது என்று நம்பலாம். பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களுக்கான பெருமையையும் மக்கள் விரும்பாத தீர்மானங்களை மேற்கொண்ட பொறுப்பையும் எடுத்துக் கொள்வதற்கு காங்கிரஸ் இனிமேலும் பயப்படவேண்டியதில்லை.

மன்மோகன் சீங் தனது 80ஆவது வயதில் பிரதமர் புதவியில் 8ஆவது வருடத்தில் இருக்கிறார். பெருவாரியான ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு முகங்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு கட்சி, புதிய சிந்தனைகளையோ முன் மூயற்சிகளையோ கூட கொண்டாக இல்லை. அதை மீண்டும் வெற்றி நோக்கி வழிநடத்துவதற்கு சிறந்த ஒரு தலைவராக திரும்பவும் மன்மோகன் சீங்கே தோன்றுகிறார். ராகுல்காந்தி “அரசியல் முறையை” மாற்ற வேண்டிய அவசியம் குறித்துப்

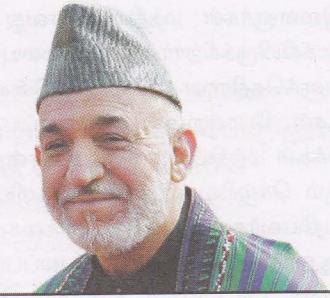

டில்வி ராஷ்டிரபதி பவன் வளாகத்தில் அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பில் ஐனாதிபதி முகர்ஜி, பிரதமர் சிங் சுகிதம் கார்சாய்

AUNG SAN SUU KYI

இந்தியத் தொழிலதிபர் ஆப்கானிஸ்தானில் முதலீடு செய்வதற்கு தயங்கத் தேவையில்லை என்று கைரியமூட்டிய கார்சாய், பெரும் எண்ணிக்கையில் வருமாறு வேண்டுகோள் விடுத்துடன், செங்கம்பள வரவேற்பு அளிக்கப்படும் என்றும் கூறினார்

பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். சில தினங்களுக்கு முன்னர் டிலி ராம் லீலா மைதானத்தில் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருந்த பிரமாண்டமான பேரணி யில் உரையாற்றியபோது ராகுல் காந்தி குறைந்தது 13 தடவைகள் “முறைமாற்றம்” என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியதைக் காணக்கூடிய தாக இருந்தது.

தற்காப்பு நிலையில் பாரதிய ஜனதா

பிரதான எதிர்க்கட்சியான பாரதிய ஜனதா அரசாங்கத்துக்கு எதிராகக் கணக்களைத் தொடுப்பதற்கு உண்மையில் இதுவே சரியான தருணம். ஆனால், சிலில் சமூகச் செயற்பாட்டாளராக இருந்து தற்போது அரசியல் வாதியாக மாறியிருக்கும் அரவிந்த கெஜ்ரிவால் சுமத்தியிருக்கும் ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளின் விளைவாக பாரதிய ஜனதா பெரும் சிக்கவில் மாட்டுப்பட்டிருக்கிறது. கட்சியின் தலைவரான நிதின் கட்காரியின் கம்பனிகளில் இடம்பெற்றிருக்கும் முறைகேடுகளை கெஜ்ரிவால் அம்பலப்படுத்தியிருக்கிறார். இப்போது பாரதிய ஜனதாவின் பல தலைவர்கள் கட்காரியை தலைவர் பதவியிலிருந்து விலகுமாறு கேட்கத் தொடங்கியிருக்கின்ற போதிலும், அவரோ பதவியில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கவே தீர்மானித்திருக்கிறார் போலத் தெரிகிறது. பாரதிய ஜனதாவின் இருதேசிய நிறைவேற்றுக்குழு உறுப்பினர்களான மகேஷ் ஜெத் மலானியும் ஜக்தீன் ஷெட்டிகாரும் இராஜிநாமாச் செய்தி ருக்கும் அதேவேளை, புகழ்பெற்ற வழக்கறிஞரும் எம்.பி.யுமான் ராம் ஜெத்மலானி கட்சித் தலைவராக கட்காரி தொடர்ந்தும் இருப்பதைக்

கடுமையாகக் கண்டனம் செய்திருக்கிறார்.

கெஜ்ரிவால் ஊழல் குற்றச்சாட்டு களைச் சுமத்துவதற்கு முன்னதாக கட்காரி இரண்டாவது தடவையாகவும் கட்சியின் தலைவராகக்கப்பட விருந்தார். நிமோற் கொண்ட்ரோலி னால் பாரதிய ஜனதாவை இயக்கிக் கொண்டிருக்கும் ராஷ்டிரிய சுயம் சேவக் (ஆர். எஸ்.எஸ்) கின் விருப்பத்துக்கு இணங்க கட்சியின் அரசியலமைப்பு திருத்தப்பட்டு கட்காரி மேலும் ஒரு மூன்று வருடங்களுக்கு தலைவராகக்கப்படுவதற்கு வழி சமைக்கப்பட்டிருந்தது.

கட்சியின் தலைவர்களைக் கொண்டு கோரிக்கையை நிராகரிக்கச் செய்து அறிக்கைகளை விடுவிப்பதன் மூலம் கட்காரி தொடர்ந்தும் தலைவர் பதவியில் இருப்பதற்கே இன்னமும் முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஆனால், பொது மக்கள் தரப்பிலிருந்து வரும் நெருக்குதல் கடுமையானதாக இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கும் ஊழல் குற்றச்சாட்டு களை முன்னிலைப்படுத்திப் பிரசாரத்தில் இறங்க வேண்டிய கட்சிக்கு கட்காரி ஒரு சுமையாக மாறிவிட்டார் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஊழல் குற்றச்சாட்டுக்கு உள்ளாகியிருக்கின்ற தலைவர் சுயாதீனமான விசாரணை நடத்தப்படுவதற்கு முன்னதாகப் பதவியில் இருந்து இறங்கத் தயாரில்லை என்று பிடிவாதமாக நிற்கின்ற நிலையில், பாரதிய ஜனதா வினால் அரசாங்கத்துக்கு எதிராக எந்தவொரு உருப்படியான தாக்குதலையும் தொடுப்பதற்கான சாத்தியமுமில்லை. ஆர்.எஸ்.எஸ்.வின் தத்துவஞானி எஸ். குருமூர்த்தி குற்றச்சாட்டுகளை ஆராய்ந்தார்.

ஆனால், கட்காரி ஊழலற்றவர் என்று முன்னர் தெரிவித்திருந்த கருத்துக்கு முரணான அறிக்கைகளையே குருமூர்த்தி இப்போது விடுத்துக் கொண்டிருப்பதைக்காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

சௌனியாகாந்தியும் மருமகன் நோபேர்ட் வத்ரோவையும் கட்காரி யையும் அம்பலப்படுத்திய பிறகு அரவிந்த கெஜ்ரிவால் தொழிலதிபர் களுக்கும் அரசியல்வாதிகளுக்கும் இடையேயான தொடர்புகள் மீது கவனம் செலுத்த ஆரம்பித்திருக்கிறார். குறிப்பாக அவரின் கவனம் ரிலையன் இன்டஸ்ரீஸ் மீதே செல்கிறது. அடுத்து அவர் எச்.எஸ்.பி.வி வங்கி மீது குற்றம் சுமத்தியிருக்கிறார். கறுப்புப் பணத்தை வெள்ளைப் பணமாக்கி சுவிஸ் வங்கிகளில் வைப்பிலி டுவதற்கு எச்.எஸ்.பி.வி உதவுவதாக அவர் கூறுகிறார். முகேஸ் அம்பானி, அனில் அம்பானி, ஜெட் எயார்வே யினின் நாரேஸ் கோயால், காங்கிரஸ் எம்.பி.யான அனுரங்கோடோன் மற்றும் டாபூர் லிமிற்டெட்றின் பார்மான்ஸ் ஆகியோர் எல்லாம் சுவிஸ் வங்கியில் கறுப்புப் பணத்தை பதுக்கி வைத்திருப்பதாக கெஜ்ரிவால் பெயர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். குற்றச்சாட்டை நிராகரிக்கும் அவர்களில் சிலர் கெஜ்ரிவாலுக்கு எதிராக மான நஷ்ட வழக்கைத் தொடர்ப்போவதாக அச்சுறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரை எவருமே அவரை நீதிமன்றத்திற்கு இழுக்கவில்லை. அதனால் குற்றச்சாட்டுகள் ஆதாரமற்றவை என்று நம்புவது கஷ்டமாக இருக்கிறது.

இந்த மாதம் தமது புதிய கட்சிக்கு பெயரை அறிவிக்கவிருக்கும் கெஜ்ரிவால் எதிரணியின் வெளியை குறைந்தபட்சம் ஊடகங்களிலும்

இளைஞர்கள் மத்தியிலுமாவது தன தாக்கியிருக்கிறார். விலையுயர்வு களுக்கெதிரான (டில்லி மின்சாரம், ஷஸ் போன்றவை) போராட்டத்தை மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் சென்றிருக்கும் கெஜ்ஜிவால் விவசாயிகளினதும் வறியவர்களினதும் கோரிக்கைகளை ஆதரிக்கிறார். அவர் அம்பலப்படுத்துகின்ற விடயங்கள் தினமும் செய்திகளை ஆக்கிரமிக்கின்றன. அரசியல் வாதிகள் தங்களுக்கெதிராக கெஜ்ஜிவால் எதையாவது கோரிவிடப்போகிறாரோ என்று அஞ்சிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள்.

டில்லியில் கார்சாய், குகி

கடந்த இருவாரங்களில் புதுடில் இருவெளிநாட்டுத் தலைவர்களின் முக்கியமான விஜயங்களைக் கண்டது. ஆப்கானிஸ்தான் ஜனாதிபதி ஹமீட் கார்சாயும் மியன்மாரின் ஜனநாயக இயக்கத்தலைவியும் அண்மைய எதிர்காலத்தில் அந்த நாட்டின் அரசாங்கத் தலைவராக வரக்கூடிய சாத்தியத்தைக் கொண்டவருமான ஆங் சான் குகியுமே அவ்விருவருமாவர். இந்த விஜயங்கள் அயல் நாடு களுடன் தேச உறவுகளை வலுப்படுத்திக் கொள்வதில் இந்தியாவிற்கு இருக்கின்ற ஆர்வத்தையும் அதன் வெளிநாட்டுக் கொள்கையில் இருக்கக்கூடிய முரண்பாடுகளையும் பிரதிபலிப்பதாக இருக்கிறது.

தனது 5 நாள் விஜயத்தின்போது கார்சாய் தனது நாட்டில் முதலீடு செய்யுமாறு இந்தியக் கம்பனிகளுக்கு அழைப்பு விடுத்தார். அவரின் இந்த அழைப்பை உறுதியாக ஆதரித்த இந்தியப் பிரதமர் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட நாட்டின் உறுதிப்பாட்டுக்கும் பிராந்தியத்தின் வளர்ச்சிக்கும் பொருளாதார அபிவிருத்தி பெரிதும் உதவும் என்று சொன்னார். தனது நாட்டுக்கு இந்திய தொழில் அதிபர்களை அழைத்த கார்சாய் ஆப்கானிஸ்தானில் இருந்து முதலீடுக்கான வாய்ப்புகள் பெருமளவில் கண்ப்படுகின்றன. ஆப்கானிஸ்தானியர்கள் எதிர்காலத்தில் கூடுதல் நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்

பிட்டார். பிரதமர் மன்மோகன் சிங் கைச் சந்தித்து பல்வேறு விடயங்கள் குறித்தும் கலந்துரையாடிய கார்சாய் இந்த விஜயம் 2014ஆம் ஆண்டு ஆப்கானிஸ்தானில் இருந்து பெரும் பாலான நேட்டோ துருப்புகள் விலகிக் கெல்வதற்கு முன்பதாக பிராந்தியத்தில் பாதுகாப்பை வலுப்படுத்தும் முயற்சிகளில் ஒரு அங்கமாக கருதப்படுகிறது.

நெடுஞ்சாலைகள், ஆஸ்பத்திரிகள் மற்றும் கிராமிய மின்விளியோகத் திட்டங்கள் உட்பட ஆப்கானின் உள்கட்டமைப்பு நிர்மாணங்களில் 200 கோடி ரொலர்களுக்கும் அதிகமான பணத்தை இந்தியா முதலீடு செய்திருக்கிறது. ஆப்கானிஸ்தானின் பாதுகாப்பு முழுவதையும் ஆப்கான் படைகள்

கையேற்கவிருக்கும் 2014ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு அந்த நாட்டில் செல்வாக்கைப் பெறுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு புதுடில்லி செயற்படுகிறது. இந்தியாவின் அயல் நாடுகளான சீனாவும் பாகிஸ்தானும்கூட தங்களது செல்வாக்கை ஆப்கானிஸ்தானில் அதிகரித்துக் கொள்ள முயற்சி செய்து கொண்டுள்ளன. அந்த நாட்டில் உள்ள பெருமளவு இயற்கை வளங்கள் மீது சீனா கண் வைத்திருக்கிறது. பிராந்தியத்தில் அமைதியை உறுதிப் படுத்துவதில் அக்கறை கொண்டுள்ள இந்தியா சீனாவுடன் ஒத்துழைப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. இந்தியாவும் ஆப்கானிஸ்தானும் 4 உடன் படிக்கைகளில் கைச்சாத்திட்டிருக்கி ண்றன. இவற்றில் சுரங்கத்துறை மற்றும் சுல்தான் குகி

இங்சான் சூக்ஷியிற்கு பதுடில்லி ஒரு அரசுமுறை விஜயத்திற்கு ஒத்த வரவேற்பை அளித்த போதிலும் இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கைகளில் இருக்கின்ற முரண்பாடுகளை பகிரங்கமாக சுட்டிக்காட்ட அவர் தயங்கவில்லை.

றும் சிறிய ரக தொழில்துறை சம்பந்தப்பட்ட உடன்படிக்கையும் அடங்கும்.

இந்தியாவை முந்திக்கொண்டு 5 அல்லது 6 வருடங்களுக்கு முன்ன தாக வந்த கீஸர்கள் தனது நாட்டில் 2 அல்லது 3 பாரிய கொந்தராத்துக்களை ஏற்கனவே பெற்றுக்கொண்டதாக குறிப்பிட்ட கார்சாய், இந்திய தொழிலதிபர்கள் ஆப்கானிஸ்தானில் முதலீடு செய்வதற்கு தயங்கத் தேவை யில்லை என்று தெரியமுட்டினார். இந்திய தொழிலதிபர்களை பெரும் எண்ணிக்கையில் தனது நாட்டுக்கு வருமாறு வேண்டுகோள் விடுத்த ஆப்கானிஸ்தான் ஜனாதிபதி அவர்களுக்கு செங்கம்பள வரவேற்பளிக்கப்படும் என்றும் குறிப்பிட்டதையும் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கைக்கு கண்டனம்

கார்சாயும் மன்மோகன் சிங்கும் பெரும்பாலும் ஓரே தொனியில் பேசிய அதேவேளை, சூக்ஷியின் கருத்துகள் சற்று மாறுபட்ட தொனியில் இருந்தது. அவர் சூக்ஷிய சில விடயங்கள் இந்திய அரசாங்கத்துக்கு சில அசெளாரியங்களை ஏற்படுத்தின. 40 வருடங்களுக்கும் கூடுதலான காலத்திற்குப் பிறகு இந்தியாவிற்கு வருகை தந்த ஜனாயகத்துக்கான தேசிய கழகத்தின் தலைவியான சூக்ஷியின் விஜயத்தை ஒரு அரசுமுறையான விஜயம் போன்று புதுடில்லி கணித்த போதிலும் இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கைகளில் இருக்கின்ற முரண்பாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கு அவர் தயங்கவில்லை. சுலப அயல்நாடுகளுடனும் உறவுகளை மேம்படுத்துவதில் அக்கறை

கொண்டு செயற்படும் மன்மோகன் சிங் அரசாங்கம், சூக்ஷிக்கு சொங்கம்பளம் வரவேற்பை அளித்தது. இருதலைவர்களும் சந்தித்தபோது மியன் மாரின் நல்லினக்க செயல்முறைகள் மற்றும் ஜனநாயக மயமாக்கல் உட்பட பலவேறுபட்ட விவகாரங்கள் குறித்து ஆராய்ந்தார்கள். இருநாடுகளின்னும் பாராளுமன்றங்களுக்கும் நீதித்துறைகளுக்கும் இடையிலான பரந்தாவு ஒத்துழைப்பு குறித்து பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கு மேலதிகமாக இந்திய மக்களுக்கும் மியன் மார் மக்களுக்கும் இடையேயான உறவுகளின் முக்கியத்துவம் குறித்து இருவரும் உணர்ந்துகொண்டனர்.

இங்குமில்லாமல் அங்குமில்லாமல் இந்தியா ஒருவிதமான கழைக்கத்தாடி வெளியிழவுக் கொள்கையை கடைப்பிடிப்பது குறித்து சூகி பகிரங்கமாக விமர்சனம் செய்தார். இந்த வகையான கொள்கை ஏற்கனவே இலங்கைத் தமிழர்களையும் ஏன் இலங்கை அரசாங்கத்தையும் கூட அதிருப்தி குள்ளாக்கி விட்டது. ஜவஹர்லால் நேரு நினைவுப்பேரவழியை நிகழ்த்திய சூகி தனது நாட்டில் இராணுவ சர்வாதிகாரிகளை சர்வதேச சமூகம் தனிமைப்படுத்திய வேளையில் அவர்களுடன் ஒத்துழைத்துச் செயற்பட்ட இந்தியாவின் அனுகுமுறை தனக்கு பெரும் ஏமாற்றத்தைத் தந்ததாகக் குறிப்பிட்டார்.

“மோசமான நெருக்கடிகளை நாம் எதிர்நோக்கிய காலகட்டத்தில் இந்தியா எம்மிடம் இருந்து தூர விலகி இருந்தது எனக்கு கவலையைத் தந்தாலும் எங்களுக்கிடையிலான நிலையான உறவுகளில் எனக்கு என்றுமே நம்பிக்கை இருந்தது. நான் இந்தியா மீதான நம்பிக்கையை இழக்க

வில்லை. ஏனென்றால், இருநாடுகளுக்கும் இடையேயான உறவுகள் மக்களுக்கிடையிலான நட்புறவின் அடிப்படையில் அமைந்தவையாகும். நட்புறவென்பது அரசாங்கங்களுக்கிடையிலான உறவுகளை அல்ல, மக்களுக்கிடையிலான உறவுகளை என்றே அடிப்படையாகக் கொண்ட மைதல் வேண்டும். அரசாங்கங்கள் வரலாம் போகலாம். எமது போராட்டத்தின் இறுதிக் கட்டடத்தில் இந்திய மக்கள் எம்முடன் இருப்பார்கள். பல வருடங்களாகத் தொடரக்கூடியதாக இருந்த பாதையில் அவர்கள் எம்முடன் அருகருகாக நடந்துவருவார்கள்” என்று சூகி நம்பிக்கை வெளியிட்டார்.

இயற்கை வளங்கள் நிறைந்த மியன்மாரில் சீனாவின் செல்வாக்கின் அதிகரிப்பை தடுக்கும் நோக்குடனும் வட கிழக்கு இந்தியாவின் இடம் பெறுகின்ற கிளர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்தும் முயற்சியாகவும் சுமார் இருதசாப்தங்களாக இந்தியா அந்தநாட்டின் இராணுவ ஆட்சியாளருடன் ஒத்துழைத்துச் செயற்பட்டது. கடந்த மே மாதத்தின் மியன்மாருக்கு விஜயம் செய்த மன்மோகன் சிங் ஜனநாயக இயக்கத் தலைவி சூக்ஷியைச் சந்தித்த போது இந்தியாவின் கொள்கைகளில் இருந்திருக்கக்கூடிய தவறுகளைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும் என உணர்ந்தார். இந்தியாவிற்கு வருகை தருமாறு காங்கிரஸ் தலைவி சோனியா காந்தி விடுத்த அழைப்பையும் மன்மோகன் சிங் அப்போது சூக்ஷியிடம் கையளித்திருந்தார். மியன் மாரில் முன்னெடுக்கப்படுகின்ற அரசியல் மாற்றங்களை ஆதரிக்கின்ற அதேவேளை, இந்தியா இன்னமும் கூட கழைக்கத்தாடித்தனமான

அணுகுமுறையையே முன்னெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஜனாதிபதி தீயன் சீனின் கீழான மியன்மாரை இந்தியா தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கான வாயிலாக மாத்திரமல்ல சீனா வக்கான வாயிலாகவும் பார்க்கின் றமையே இதற்குக் காரணமாகும்.

ஜவஹர்லால் நேரு நினைவுப் பேரூரையை நிகழ்த்த குகியை அழைத்து உரையாற்றிய சோனியாகாந்தி அவரை “எமது காலத்தில் மிகவும் முக்கியமான தலைவர்களில் ஒருவர். அவர் கிழக்கினதும் மேற்கினதும் சிறந்த அம்சங்களை உள்வாங்கிக் கொண்ட ஒரு தலைவி” என்று வர்ணித்தார்.

சர்வதேச அனர்த்தம்

மியன்மாரில் பெஸ்தர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் இடையேயான வன்முறைகளை படுமோசமான சர்வதேச அனர்த்தம் என்று குகி வர்ணித்

தார். பங்களாதேஷில் இருந்து சட்ட விரோத குடியேற்றவாசிகள் மியன் மாருக்கு வருவதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திய அவர், அன்மையில் இடம்பெற்ற இரத்தக் களரிக்குப் பிறகு நல்லினாக்கத்தை ஊக்குவிக்க தான் விரும்புவதால் எல்லையோரத்தின் இருமருங்கிலும் வாழும் நாடற்ற நொலிங்கியா மூல்விமகளுக்காக வெளிப்படையாகப் பேசுவதை தவிர்ப்பதாகவும் கூறினார்.

மியன்மாரின் மேற்குப் பகுதி மாகாணங்மான ராக்கினில் கடந்த ஜூன் மாதத்திற்குப் பிறகு இடம்பெற்ற இருபாரிய வன்முறைகளின் விளைவாக ஒரு லட்சத்திற்கும் அதிகமான மக்கள் இடம்பெயர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்த மாகாணத்தில் கடந்த மாதம் மீண்டும் மூண்ட வன்முறைகளில் கூமார் முப்பதாயிரம் மக்கள் வீடுவாசலை விட்டு வெளி

யேறியிருக்கிறார்கள்.

“இருதரப்பினருமே வன்முறை களில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதை மறந்துவிடாதீர்கள். அதன் காரணத்தினால் தான் எந்தவொரு பக்கத் திற்கும் சார்பாக நான் பேசவில்லை. அத்துடன் நல்லினாக்கத்தை நோக்கி சொயற்படவும் நான் விரும்புகிறேன். பங்களாதேஷாடனான எல்லையோரம் இன்னமும் கூட பெருமளவு சட்டவிரோத ஊடுருவல்கள் இடம்பெறுகின்றன என்றால் அதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளியைவைக்க வேண்டும். அல்லாவிட்டால் இந்தப் பிரச்சி கைக்கு ஒருபோதுமே முடிவு வராது. இந்த மக்கள் எல்லோரும் மியன்மாரில் இருந்து வந்தவர்கள் என்று பங்களாதேஷ் கூறும் அவர்கள் எல்லோரும் பங்களாதேஶில் இருந்து வந்தவர்கள் என்று மியன்மார் கூறிக்கொண்டிருக்கும்” என்று குகி குறிப்பிட்டார்.

தக்காரே மறைவுக்கு இரங்கல் தெரிவிக்க மறுத்த நீதியரசு

பால் தக்காரேயின் மரண ததிற்கு அநேகமாக ஹபாமாவையும் விளாடிமிர் புடினையும் தவிர எல்லோரும் இரங்கல் தெரிவித்துவிட்டனர். இறந்த வார்த்தைகள் குறித்து நல்ல வார்த்தை சொல்வது என்றொரு மரபு நமக்குண்டல்லவா? ஆனால் இறந்து போனார் என்பதற்காக்கூட என்னால் இந்த மனிதனைப் பற்றி நல்ல வார்த்தை கூற இயலாது என்கிறார் நமது மரியாதைக்குரிய நீதியரசர் மார்க்கண்டேய கட்ஜா.

அதற்கு அவர் கூட்டும் காரணம், தக்காரேயின் மன்னின் மைந்தர் கொள்கைதான். அது நமது அரசியல் சட்டத்திற்கு மட்டுமல்ல, அடிப்படை மனித நெறிகளுக்கே அப்பாற்பட்டது. அப்படி மன்னின் மைந்தர்கள்தான் இங்கே வாழமுடியும் என்றால் பில்கள், கோண்டாக்கள், சந்தாவிகள், தோடார்கள் தான் இங்கே வாழ இயலும். இந்தியத்துணைக்கண்டமும் வட அமெரிக்காவைப்போல ஒரு குடியேறிகளின் நாடு என்பதை

மறந்து விடலாகாது என்கிறார் கட்ஜா. ஆரியர்கள் மட்டுமல்ல தீராவிடர் களும் கூட ஒரு வகையில் இன்னும் பழமையான வந்தேரிகள்தானே.

தக்காரேயின் அரசியலுக்கு ஜனநாயக நெறிமுறைகளில் இடமில்லை. குண்டர்கள், உதிரிகள் ஆகியோரைத் திரட்டி ஒரு வெறுப்பு அரசியலைக் கட்டமைத்தவர் தக்காரே. அவரது முதல் இலக்கு தொழிற்சங்கங்களுக்கு எதிராகத் தொடங்கியது. தொழிற்சங்கங்களும் கம்யூனிஸ்மும் மராத்தாவிலையைப் பலவீனமாக்கும் என்பது தக்காரேயின் ஹிட்லர் அரசியல்.

அடுத்து அந்த இலக்கு தன்னிந்தியர்களை, குறிப்பாகத் தமிழர்களை நோக்கித் திரும்பியது. தமிழ் உழைக்கும் வர்க்கம் இலக்காக்கப்பட்டனர். அடுத்து அவரது இலக்கு மூஸ்லிம் கள். பாபர் மகுதி இடிப்பை ஓட்டி மும்பையில் ஏற்பட்டுக் கலவரத்தில் சிவசேனா ரவுடிக் கும்பல்கள் மூஸ்லிம்களை வெட்டிச் சாய்த்தன. கிருஷ்ண ஆணையம் தக்காரேயைக் குற்றம் சாட்டியும், அவர் மீது வழக்குகள் பதியப்பட்டும் சாகும்வரை காவல்துறை தக்காரேயை நெருங்கவில்லை. மலேகான் குண்டு வெடிப்பில் கைதான் சாமியாரினி பிரக்ஞாதாகர், இராணுவ அதிகாரி உபாத்யாயா போன்ற பயங்கரவாதிகளின் பின் இந்துச் சமூகம் திரளா வேண்டும் எனப் பகிரங்கமாக அறிவித்தார் தக்காரே. ஒரு நிமிடம் சிந்தித்துப் பாருங்கள், தீவிரவாதக் குற்றம்சாட்டப்பட்டுள்ள ஒரு மூஸ்லிமின் பின்னால் மூஸ்லிம் சமூகமே திரளா வேண்டும் என இங்கே ஒரு மூஸ்லிம் தலைவர் வாய்திறக்க இயலுமா?

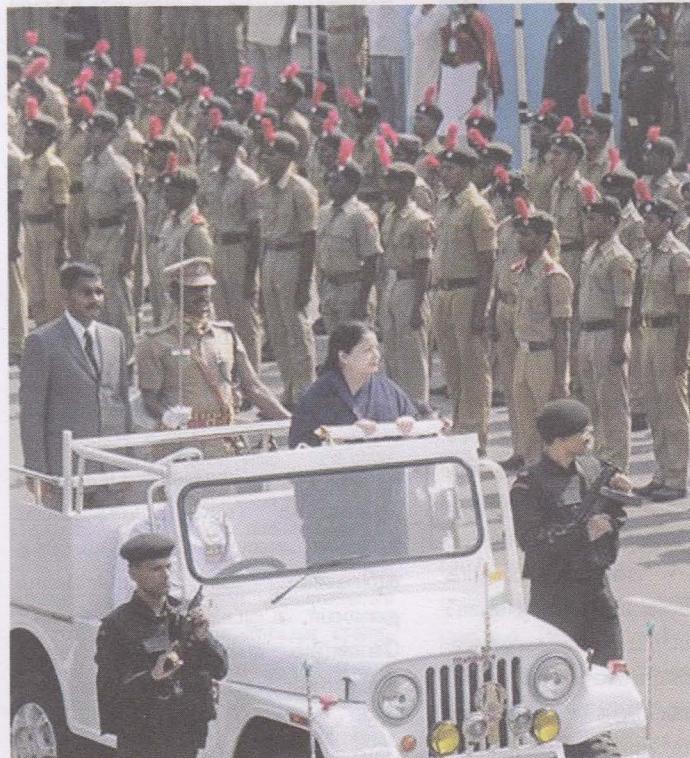
சென்னை முழுமில்

முத்தையா காசிநாதன்

தமிழக முதல்வரின் அதிரடி நடவடிக்கை

எக்ஸ்பிரஸ் வேகத்தில் செல்லுமா இந்திய பொலிஸ் சர்த்திருத்தம்?

இந்திய காவல்துறை வரலாற்றில் ஒரு அதிசயம் நடந்திருக்கிறது. அதுவும் அதை மாநில அரசே செய்திருக்கிறது. ஆம்! தமிழ்நாடு காவல்துறை தலைவராக 1978-ஆம் வருட பேட்சைச் சேர்ந்த ஐ.பி.எஸ். (இந்திய காவல் பணி) அதிகாரி கு.ராமானுஜம் நியமிக்கப் பட்டுள்ளார். அது அனைவரையும் ஆச்சரியப்பட வைக்கவில்லை. ஏனென்றால் இவர் நேர்மையான அதிகாரிதான்! ஆனால் இந்த மாதம் (நவம்பர்) 30ஆம் திங்கி தனது அறுபது வயதை அடைந்து ஓய்வு பெறப்போகும் ராமானுஜத்தை தமிழக காவல்துறை அதிகாரியாக நிய மித்ததோடு மட்டு மல்லாமல், அவரை இரு வருடங்கள் தொடர்ந்து தமிழக காவல்துறைத் தலைவராக இருக்க அனுமதி வழங்கி மாநில அரசு உத்தரவு பிறப்பித்துள் எதுதான் அகில இந்தியாவில் உள்ள ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகளின் புருவங்களை உயர்த்தியிருக்கிறது. ஓய்வு பெறப் போகும் அதிகாரியை இரு வருடங்களுக்கு எப்படி நியமித்தார்கள் என்பதுதான் அனைவரும் எழுப்பும் கேள்வி. அதற்கு விடை கொடுக்கும் வழக்குத்தான் புகழ் பெற்ற பிரகாஷ் சிங் வழக்கு!

தேசிய பொலிஸ் கமிஷன்!

இந்தியாவில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் சட்டம்-ஓழுங்கை நிலைநாட்டும் பொறுப்பு அந்தந்த மாநிலத்தில் உள்ள பொலிஸ் அதிகாரிகள் கையில்தான் இருக்கிறது. அந்தப் பொலிஸ் அதி காரிகள் சப்-இன்ஸ்பெக்டரில் ஆரம்பித்து டி.ஐ.பி. வரை இருக்கிறார்கள். மாநிலத்தில் உள்ள காவல்துறையை நிர்வகிக்கும் நேரடிப் பொறுப்பு தமிழக காவல்துறைத் தலைவராக பொறுப்பேற்கும் ஐ.பி.எஸ்.அதிகாரியான டி.ஐ.பி.க்குத் தான் இருக்கிறது. அப்பதவிக்கு வருபவர் தனக்கு “ஆமாம் சாமி” போடுபவராக இருக்க வேண்டும் என்றே ஒவ்வொரு மாநில முதலமைச்சர்களும் நினைப்பார்கள். ஏனென்றால் பெரும்பாலான மாநிலங்களில்

“பொலிஸ்” என்ற இலாகா பெரும்பாலும் முதலமைச்சர்களின் கையிலேயே இருக்கும். பொதுவாக பொலிஸ் அதிகாரிகள் என்றாலே அரசியல்வாதிகள் தங்கள் இஷ்டத்திற்கு பந்தாடி விடுவார் என்ற எண்ணம் மாநிலங்களில் உண்டு. நேர்மையான அதிகாரிகள், ஆட்சியிலிருப்போரின் உத்தரவுக்கு அடிபணிந்து நடக்காதவர்கள் போன்றோரின் தலைக்கு மேல் எப்போதும் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் கத்திதான் “டிரான்ஸ்பர்” என்ற ஆயதம். குறிப்பாக இந்தியாவில் நெருக்கடி நிலைமை (எமெர்ஜென்ஸி) அமுலில் இருந்தபோது பொலிஸ் அராஜகமும், அடக்கு முறைகளும் தலைவரித்தாடின. எமெர்ஜென்ஸிக்குப் பிறகு இந்தியப் பிரதமராக வந்த மொராஜி தேசாய் தலைமையிலான ஐந்தா அரசு அமைத்ததுதான் இந்த தேசிய பொலிஸ் கமிஷன். “பொலிஸ் ரிபார்மஸ்” பற்றி பரிந்துரைக்க 1977இல் அமைக்கப்பட்ட பொலிஸ் கமிஷனுக்குத் தலைவராக இருந்தவர் தரம்வீர் என்ற முன்னாள் கவர்னர். டி.ஐ.பி. அந்தஸ்தில் இருந்தவர்கள் மூன்று பேர் உறுப்பினர்கள். இவர்கள் தவிர கமிஷனின் ஒரு உறுப்பினரான ஓய்வுபெற்ற சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி என்.கே.ரெட்டியும், தமிழகத்தைச் சேர்ந்த ஐ.பி.எஸ். அதிகாரி சி.வி. நரசிம்மன் செக்ரட்டரியாகவும் இருந்தார். இவர்களில் நரசிம்மன் சி.பி.ஐ. டைரக்டராக இருந்தபோது தான் இந்திரா காந்தியை கைது செய்தார். அதனால் அவரை 1980களில் திரும்பவும் ஆட்சிக்கு வந்த இந்திரா காந்தி அந்த கமிஷனில் இருந்து நீக்கினார். இந்தியாவில் போலிஸ் ரிபார்மஸ்காக இந்த கமிஷன் எட்டு அறிக்கைகள் கொடுத்தது. அத்தனை அறிக்கைகளும் ஊறுகாய் பானையில் போடப்பட்டன. அதற்கு முக்கியகாரணம் “பொலிஸ்” என்ற சப்ஜெக்ட் மாநில அரசின் அதிகாரத்தின் கீழும், அந்த பொலிஸை நிர்வகி க்கும் முக்கிய அதிகாரிகளான “ஐ.பி.எஸ்” அதிகாரிகளின் பணி தொடர்பான அதிகாரங்கள் மத்திய

அரசு வசமும் இந்திய அரசியல் சட்டப்படி வழங்கப்பட்டிருப்பதுதான். மத்தியில் உள்ள அரசுக்கும், மாநிலங்களில் உள்ள அரசுகளுக்கும் “பொலிஸை” சுதந்திரமாக இருக்கவிடக்கூடாது என்பதில் இனம்புரி யாத ஒற்றுமை உண்டு. அதனால் “தேசிய பொலிஸ் கமிஷனின்” பரிந்துரைகள் மீது சீரியல் கவனம் செலுத்தவில்லை.

ராமானுஜம் நியமன விவகாரத்தில் உச்ச நீதிமன்றம் அடுத்த மாதம் எந்த முடிவை எடுக்கப்போகிறது என்பதை அறணத்து மாநிலங்களும் உண் னிப்பாக அவதானித்துக் கொண்டிருக்கிறது

இப்படியே 25 வருடங்களுக்கும் மேலாக உருண்டோடன். 1997 வாக்கில் இந்திய உள்துறை அமைச்சராக இருந்த இந்திரஜித் குப்தா அனைத்து மாநில முதலமைச்சர்களுக்கும் ஒரு கடிதம் எழுதினார். அரசியல் வாதிகளின் பகடைக்காய்களாக பொலிஸ் ஆகிவிட்டது என்ற நினைப்பில் எழுதப்பட்ட அக்கடிதத்தில் தேசிய பொலிஸ் கமிஷன் பரிந்துரைகளை அமுல்படுத்த ஒவ்வொரு மாநில அரசும் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். ஆனால் அது செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கு போன்று ஆனது. “பொலிஸ் ரிபார்மஸ்” பற்றி தேசிய பொலிஸ் கமிஷன் கொடுத்த பரிந்துரைகள் “ஏட்டுச்சரக்காய்” போலவே “கறிக்கு” உதவாமல் இருந்தன. இந்திலையில் சி.ஆர்.பி.எப் (சென்டிரல் ரிசர்வ் பொலிஸ் ஃபோர்ஸ்) பிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பிரகாஷ் சிங் என்ற டி.ஐ.பி. இந்த பொலிஸ் ரிபார்மஸ் களை அமுல்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்திய சப்ரீம் கோர்ட்டில் பொது நல வழக்குப் போட்டார். அந்த வழக்

கிளை விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொண்ட இந்திய சப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதிகள் சபர்வால்தலைமையிலான பெஞ்சு அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் நோட்டீஸ் அனுப்பியது. அனைத்து மாநிலங்களும் வழக்கில் பங்கேற்று தங்கள் கருத்துகளை தெரிவித்தன. ஆனால், எந்த மாநிலமுமே “காவல் துறையை சீரமைக்க வேண்டும்” என்ற நோக்கத்தை குறை கூறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்க அம்சம். ஆனால் நடைமுறையில் அந்த பரிந்துரைகளை அமுல்படுத்தாமல் இருப்பதிலேயே குறியாக அனைத்து மாநிலங்களும் இருந்தன.

இந்திய சப்ரீம் கோர்ட்டின் ஏழ கட்டளைகள்!

ஆகவே வழக்கு விசாரணை முடிந்தது. 2006-ஆம் ஆண்டு தீர்ப்பு வெளிவந்தது. “இந்திய காவல் துறையை சீரமைக்க” ஏழ முக்கிய கட்டளைகளை இந்திய சப்ரீம் கோர்ட் பிறப்பித்தது. அந்த ஏழ கட்டளைகள் என்னென்ன? ஒவ்வொரு மாநிலமும் “மாநில பாதுகாப்பு ஆணையம்” (ஸ்டேட் செக்யூரிட்டி கமிஷன்) அமைக்க வேண்டும். இந்த கமிஷனில் யார் யாரெல்லாம் தலைவர், உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம், ரிபைரோ கமிட்டி, சோவி சொர்பாஜி கமிட்டி (இவை எல்லாமே காவல்த்துறை சீர்திருத்தம் பற்றி அறிக்கை கொடுத்த கமிட்டிகள்) ஆகியவற்றின் அறிக்கைகளில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ள ஏதாவது ஒரு மாதிரியை கடைப்பிடிக்கலாம். மாநிலத்தில் உள்ள காவல்துறை சம்பந்தப்பட்ட ஒட்டுமொத்த விடயங்களும் இந்த கமிஷனின் அதிகார வரம்பிற்குள் வரும். இது முதல் கட்டளை. இதன் சிறப்பமாக என்ன வென்றால் மாநில முதலமைச்சர் அல்லது உள்துறை அமைச்சர் தலைமையில் நிறுவப்படும் இந்த கமிஷனின் உறுப்பினராக அம்மாநில சட்டமன்றக் கட்சியின் எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் இருப்பார் என்பதுதான்!

மாநில காவல்துறை தலைவர், அதாவது டி.ஐ.பி. மாநிலத்தில் உள்ள மூன்று சீனியர் மோஸ்ட் ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகளில் இருந்து நியமிக்கப்பட வேண்டும். அந்த மூன்று சீனியர் மோஸ்ட் அதிகாரிகள் மூன்று சீனியர் பப்ஸிக் சர்வீஸ் கமிஷனால் (இந்திய ஆட்சிப் பணி, காவல்ப்பணி உள்ளிட்ட பல்வேறு அகில இந்திய சர்வீஸ் அதிகாரிகளை தேர்வு செய்யும் மத்திய அரசு அமைப்பு) அந்தப் பதவி உயர்வுக்கு தகுதியானவர்கள் என்று தேர்வு செய்யப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். அப்படி மாநிலத் தின் டி.ஐ.பி.யாக நியமிக்கப்படுவர் அந்தப் பதவியில் இரு வருடங்கள் இருக்க வேண்டும். அவர் ஓய்வு பெறும் வயதை எட்டுபவராக (இந்தியாவில் ஐ.பி.எஸ் அதிகாரியின் ஓய்வு பெறும் வயது 60) இருக்கிறார் என்பதை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பது இரண்டாவது கட்டளை. மாநிலத்தில் டி.ஐ.பி.க்கு அடுத்த ரேங்கில் உள்ள கூடுதல் டி.ஐ.பி. முதல் காவல்நிலையங்களில் இருக்கும் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வரை “பீல்டு ஆப்பரேஷனில்” உள்ள பொலிஸ் அதிகாரிகளுக்கு ஒரு பதவியில் இரு வருடங்கள் தொடர அனுமதிக்க வேண்டும் என்பது மூன்றாவது கட்டளை. பொலிஸை சுட்டம் ஒழுங்கு, புலனாய்வு என்று பிரித்து, “புலனாய்வுக்கு” என்று தனிப்பிரிவை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது நான்காவது கட்டளை. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் “பொலிஸ் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் போர்டு” அமைக்க வேண்டும். டி.எஸ்.பி மற்றும் அவரது ரேங்கிற்கு கீழ் உள்ள அதிகாரிகளின் டிரான்ஸ்பர் விவகாரங்களை டி.ஐ.பி. தலைமையில் உள்ள இந்த போர்டு கவனிக்கும். அது மட்டுமன்றி, எஸ்.பி. (மாவட்ட பொலிஸ் அதிகாரியாக இருப்பவர்) மற்றும் அவரது ரேங்கிற்கு மேல் உள்ள அதிகாரிகளின் டிரான்ஸ்பர்கள் பற்றி மாநில அரசுக்கு இந்த போர்டு பரிந்துரை செய்யும் அதிகாரம் உள்ளதாக இருக்கும். இது ஜந்தாவது கட்டளை. அடுத்ததாக “பொலிஸ்

கம்பளையன்ட் அத்தாரிட்டி” அமைக்க வேண்டும் என்றும் சுபர்ம் கோர்ட் உத்தரவிட்டது. அப்பாவி மக்கள் பொலிஸ் தொந்தரவுகளில் சிக்கிக் கொள்வதை தவிர்க்க சுபர்ம் கோர்ட் எடுத்த நடவடிக்கை இது. இந்த அத்தாரிட்டி மாவட்ட அளவில் மாவட்ட நீதிபதி தலைமையில் இயங்கும். மாநில அளவில் ஓய்வு பெற்ற உயர் நீதிமன்றம் அல்லது உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி தலைமையில் இயங்கும். பொலிஸ் அதிகாரிகள் மீது வரும் புகார்களை விசாரிக்கும் அதிகாரம் படைத்த இந்த அமைப்புகளையும் உருவாக்க வேண்டும் என்பது ஆறாவது கட்டளை. இந்த ஆறு கட்டளைகளும் இந்தியாவில் உள்ள மாநிலங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டியவை.

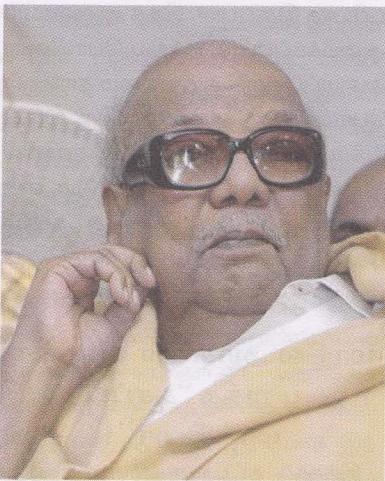
இந்திய அரசுக்குப் பிறப்பித்த ஏழாவது கட்டளை!

இந்திய அரசுக்கும் சுபர்ம் கோர்ட் கட்டளை பிறப்பித்தது. அதுதான் ஏழாவது கட்டளை. அதன்படி தேசிய அளவில் “தேசிய பாதுகாப்பு ஆணையம்” (நேஷனல் கெக்யூரிட்டி கமிஷன்) ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டது. இது என்ன என்றால் மத்திய அரசின் கட்டுப் பாட்டில் சில பொலிஸ் அமைப்புகள் வருகின்றன. அவை “மத்திய பொலிஸ் அமைப்புகள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றன. அவற்றில் சி.பி.ஐ. (மத்திய புலனாய்வு ஏஜென்ஸி) சி.ஆர்.பி.எப். (மத்திய பாதுகாப்புப் படை), சி.ஐ.எஸ்.எப். (மத்திய தொழிற் பாதுகாப்புப் படை) “பி.எஸ்.எப்” (பார்டர் கெக்யூரிட்டி ஃபோர்ஸ்), “மத்திய உளவுத்துறை” (இன்டெலிஜன்ஸ் பீரோ) உள்ளிட்ட பல அமைப்புகள் வருகின்றன. இந்த ஆணையத்தின் தலைவராக மத்திய உள்துறை அமைச்சர் இருப்பார். மத்திய பொலிஸ் அமைப்புகளின் தலைவர்கள் மற்றும் இரு கெக்யூரிட்டி எக்ஸ்பிளெர்ட்டுகள் உறுப்பினர்களாகவும் இருப்பார். மத்திய உள்துறை செயலாளர் ஆணையத்தின் செக்கர்ட்

பரியாக இருப்பார். இந்த ஆணையம் அமைக்கப்பட்டு, மத்திய பொலிஸை அமைப்புகளுக்கு தலைமை தாங்கும் பொலிஸ் அதிகாரிகளும் இரு வருடங்கள் தொடர்ந்து அந்தப் பதவியில் இருக்க அனுமதிக்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்திய அரசுக்கு சுபர்ம் கோர்ட் பிறப்பித்த ஏழாவது கட்டளை.

மாநில அரசுகள் விழுங்க மறுத்த “கசப்பு மாத்திரை”!

இந்தக் கட்டளைகளை இந்திய அரசும், மாநில அரசுகளும் ஏற்றுக் கொண்டனவா? இன்றுவரை அது நடக்கவில்லை. ஏனென்றால் “காவல்துறை சீரமைப்பு” என்பது ஆட்சிக்கு வரும் அரசியல் வாதிகளுக்கு அப்படியொரு கசப்பு மாத்திரை. சுபர்ம் கோர்ட்டின் கட்டளைகளைச் சட்டமாக மாற்ற இதுவரை மத்திய அரசும் முன்வரவில்லை. மாநிலங்களும் முன்வரவில்லை. பல முறை இந்த வழக்கு சுபர்ம் கோர்ட் முன்பு விசாரணைக்கு வந்தது. மாநிலங்கள் சார்பில் இந்த கட்டளைகளை மாற்ற அல்லது மத்திய அரசுக்கு உத்தரவிட பல வேறு மனுக்கள் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. “கொஞ்சம் டைம் கொடுங்கள்” என்று கோரிக்கைகள் வைக்கப்பட்டன. ஆனால் ஒரு கட்டத்தில், “நீங்கள் நிறைவேற்றவில்லை என்றால் நீதிமன்ற அவமதிப்புக் குற்றத்திற்கு ஆளாவீர்கள்” என்றே எச்சரித்தது சுபர்ம் கோர்ட். இந்திலையில், சிக்கிம், ராஜஸ்தான், பஞ்சாப், கேரளா, கர்நாடகா, இமாசலப்பிரதேஷ், ஹரியானா, குஜராத், சட்டஷ்கர், பீஹார், அஸாம், உத்தரகாண்ட் உள்ளிட்ட 12 மாநிலங்கள் சட்டம் நிறைவேற்றின. மேற்கு வங்கம் சட்டம் முன்வடிவை மட்டும் கொண்டு வந்தது. கோவா வும், டெல்லியும் வெறும் மசோதாக்களை மட்டுமே தயார் செய்தது. இதே மாதிரி தமிழ்நாடும் “தமிழ்நாடு காவல்துறை மசோதா-2008” என்று கென்ற தி.மு.க. ஆட்சியில் கொண்டு வந்தது. அதையும் நிறைவேற்றாமல், சட்டமன்ற செலக்ட் கமிட்டிக்கு

அனுப்பியது. இப்படிச் சட்டங்களும், மசோதாக்களும் கொண்டு வந்த மாநிலங்கள் கூட சுப்ரீம் கோர்ட் கொடுத்த ஆறு கட்டளைகளையும் அப்படியே அமுல்படுத்த முன்வர வில்லை. குறிப்பாக டி.ஐ.பி. நியமனத்தில் தங்கள் இங்டம்போல் கமிட்டிகளை உருவாக்கிக் கொண்டார்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும். சுப்ரீம் கோர்ட் சொன்ன யூனியன் பப்லிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் தேர்வு செய்யப்பட வேண்டும் என்ற பரிந்துரையைக் கூட முழு வீச்சில் அமுல் படுத்தவில்லை. அதேபோல் டி.ஐ.பி. க்கு இரு வருடங்கள் “பதவிக்காலம்” கொடுக்கிறோம். ஆனால் அது அவர் ஒய்வு பெற்ற பிறகு அல்ல என்றே அனைத்து மாநிலங்களும் இன்றளவும் அடம்பிடிக்கின்றன. இதற்கு மாநிலங்கள் சொல்லும் காரணம் என்னவென்றால், “அகில இந்திய சர்வீஸ்ஸ் சட்டப்படி ஜி.பி.எஸ். அதிகாரி தன் 60 வயதைப் பூர்த்தி செய்யும் போது ஒய்வு பெற்று விடுகிறார். அப்படியிருக்கும் போது ஒய்வு பெறும் நிலையில் இருக்கும் அதி காரியை டி.ஐ.பி.யாக நியமித்தால் நாங்கள் எப்படி அவருக்கு இரண்டு வருடம் பதவிக்காலம் கொடுக்க முடியும்? எங்களுக்கு எங்கே அதிகாரம் இருக்கிறது?” என்றெல்லாம் கேள்வி எழுப்பின. இன்னும் சொல்லப் போனால் கர்நாடக மாநிலம் சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கே சென்று, “நீங்கள் போட்ட உத்தரவுப்படி டி.ஐ.பி. ஒய்வு பெற்ற பிறகும் இரு வருடங்கள்

பதவிக்காலம் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் ஆல் இந்திய சர்வீஸ்ஸ் சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டு வர மத்திய அரசுக்கு உத்தரவிடுங்கள்” என்றே மனுப் போட்டது. அந்த மனு சுப்ரீம் கோர்ட் முன்பு நிலுவையில் உள்ளது.

இப்படி காவல்துறை சீரமைப்பு விவகாரத்தில் மாநிலங்கள் கொண்டு வந்த சட்டங்கள், மசோதாக்கள் எல்லாம் சுப்ரீம் கோர்ட் உத்தரவுப்படி இல்லை என்பதால், இவற்றை ஆராய்ந்து அறிக்கை கொடுக்க ஒரு கமிட்டியை சுப்ரீம் கோர்ட்டே நியமித்தது. அதற்கு ஒய்வு பெற்ற சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதி தோமஸ் தலைமை

வருகின்ற டிசம்பர் மாதம் 4-ஆம் தேதி இந்திய சுப்ரீம் கோர்ட் தலைமை நீதிபதி அல்டாமஸ் கபீர் முனிலையில் விசாரணைக்கு வருகிறது. அன்றைக்கு இந்த “பிரகாஷ் சிங்” வழக்கில் அதிரடி நடவடிக்கைகள் வரும்.

முன்னோடி மாநிலமாக தமிழகம்!

இது போன்ற சூழ்நிலையில், அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் முன்னோடியாக தமிழகம் திகழ்கிறது. ஜி.பி.எஸ். அதிகாரி ராமானுஜத்தை டி.ஐ.பி.யாக நியமித்து, ஒய்வு பெறப் போகும் நிலையில் இருக்கும் அவருக்கு இரு வருடங்கள் அதே பதவியில் தொடர உத்தரவும் பிறப்பித்திருக்கிறார் தமிழக முதல்வர் ஜெயலலிதா. இந்த வகையில்

சில்லறை வணிகத்தில் வெளிநாட்டு நேரடி முதலீட்டை அனுமதிக்கும் தீர்மானத்திற்கு தி.மு.க. வின் ஆதரவைப் பெறுவதற்கு தலைவர் கருணாநிதியை சாந்தப்படுத்த அமைச்சர் சிதம்பரத்தை அனுப்பிய மத்திய அரசு

வகிக்கிறார். அவரும் இவற்றையெல்லாம் பரிசீலித்து விட்டு, “அநே கமாக அனைத்து மாநிலங்களுமே காவல்துறை சீரமைப்பு பற்றி சுப்ரீம் கோர்ட் கொடுத்த கட்டளைகளை முழுமையாக நிறைவேற்றவில்லை” என்று “கைவிரித்து” அறிக்கை கொடுத்து விட்டார். சரி மத்திய அரசாவது சுப்ரீம் கோர்ட் கட்டளைகளை நிறைவேற்றியதா? அதுவும் இல்லை. அதை விட டி.ஐ.பி. பதவி குறித்த இரு முக்கிய கட்டளைகளையும் எதிர்த்தே சுப்ரீம் கோர்ட்டில் மனுத்தாக்கல் செய்திருக்கிறது. இந்நிலையில், இந்த வழக்கு விசாரணை

“பிரகாஷ் சிங்” வழக்கில் இந்திய சுப்ரீம் கோர்ட் போட்ட உத்தரவில், டி.ஐ.பி நியமன விவகாரத்தில் உள்ள கட்டளைகளை நிறைவேற்றிய முதல் மாநிலம் தமிழ்நாடு என்ற பெயரைத் தட்டிச் சென்றுள்ளது. “பொலிஸ் ரிபார்மெண்ட்” விவகாரத்தில் சென்ற தி.மு.க. ஆட்சி நிறைவேற்றிய சட்ட முன்வடிவில் ஒய்வு பெறும் வயதிற்கு உட்பட்டு இரு வருடங்கள் டி.ஐ.பி.யின் பதவிக்காலம் என்று முடிவு செய்யும் வகையில் இருந்தது. அந்த நிலைப்பாட்டை மாற்றி ஒய்வு பெற்றாலும் சரி டி.ஐ.பி.க்கு இரு வருடங்கள் பதவிக்காலம் என்பதை ராமானுஜம் விடயத்தில் உறுதி செய்து சுப்ரீம் கோர்ட்டின் உத்தரவை கடைப்பிடித்துள்ளார் தமிழக முதல்வர் ஜெயலலிதா. இந்தியாவில் உள்ள ஒவ்வொரு மாநில காவல்து

துறையையும் சீரமைக்க சுப்ரீம் கோர்ட் போட்ட கட்டளைகள் முத்தானவை! அனைத்து மாநிலங்கள் ஞம், ஏன் மத்திய அரசுமே இந்த கட்டளைகளை நிறைவேற்றினால், எதிர் காலத்தில் மக்களின் பாதுகாப்பைப் பேணிக் காப்பாற்றும் காவல்துறை அரசியல்வாதிகளின் ஒட்டுமொத்த “உடும்புப்” பிடியிலிருந்து தப்பிக்கும். டி.ஐ.பி. நியமனம் என்பது மாநில அரசின் அதிகாரம். ஆனால் ஓய்வு பெறும் நிலையில் உள்ள டி.ஐ.பி. ஒருவருக்கும் சுப்ரீம் கோர்ட் கட்டளைப்படி இரண்டு வருடங்கள் பதவிக்காலம் கொடுப்பது மாநில அரசின் அதிகாரமா? இந்திய அரசின் அதிகாரமா? என்பது ராமானுஜம் நியமன விவகாரத்தில் முடிவுக்கு வரும். ஆகவே, வருகின்ற டிசம்பர் மாதம் 4-ஆம் தேதி இந்திய சுப்ரீம் கோர்ட் என்ன முடிவு எடுக்கப் போகி றது என்பதை அனைத்து மாநிலங்களும் உள்ளிப்பாக கவனித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அதை வைத்து காவல்துறை சீரமைப்பு விவகாரத்தில் சுப்ரீம் கோர்ட் போட்டுள்ள அடுத்து த்த கட்டளைகளை மற்ற மாநிலங்களும் நிறைவேற்ற வாய்ப்புகள் பிரகாசமாகியிருக்கிறது.

தேர்தல் குழுவிற்கு ராகுல் தலைமை: தி.மு.க. அப்செட்!

சில்லறை வணிகத்தில் அந்திய முதலீடு விவகாரத்தில் இந்தியப் பிரதமர் மன்மோகன் சிங் தர்மசங்கடத்தில் சிக்கிக் கொண்டுள்ளார். பாரதீய ஐனதாக் கட்சி, இடதுசாரிகள் எல்லாம் எதிர்க்கின்ற நிலையில், தமிழகத்தில் உள்ள கூட்டணிக் கட்சியான திராவிட முனைஸ்ரக் கழகமும் (தி.மு.க.) எதிர்க்கிறது. மாநிலத்தை ஆளும் கட்சியான அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முனைஸ்ரக் கழகமும் (அ.தி.மு.க.) எதிர்க்கிறது. இரு கட்சிகளும் தங்களுக்குள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வர்த்த கர்களின் வாக்கு வங்கிக்கு குறி வைத்து காய் நகர்த்திக் கொண்டிருக்கின்றன. தி.மு.க.வைப் பொறுத்தமட்டில் காங்கிரஸிடமிருந்து விலகிச்

செல்கிறது. அதன் சமீபத்திய நிகழ்வு அமைச்சரவை மாற்றத்தில் பங்கேற காதது. தி.மு.க. வின் மத்திய அமைச்சராக இருந்த ஜெகத்ரட்சகனுக்குக் கூட முக்கிய இலாகா கிடைக்கவில்லை. பிறகு அவருக்கு வேண்டிய இலாகா மாற்றத்தை அக்கட்சியின் முன்னணி நிர்வாகியாக இருக்கும் முன்னாள் அமைச்சர் துரைமுருகனின் பரிந்துரையின் பேரில் தி.மு.க. மேவிடம் வேண்டா வெறுப்பாகவே பிரதமரிடம் கோரிக்கை வைத்துப் பெற்றது. எரிசக்கி இணை அமைச்சராக கிடைக்கப் பெற்ற பொறுப்பு “இன்டஸ்ட்ரீஸ் அன்ட் காமர்ஸ்” இலாகாவாக அப்படித்தான் ஜெகத்ரட்சகனுக்கு கிடைத்தது. இதற்குப் பிறகு சில்லறை வணிகத்தில் தி.மு.க.வை “கூல் பண்ணி” ஆதாவைத் திரட்ட மத்திய நிதி அமைச்சர் ப.சிதம்பரமே தி.மு.க. தலைவர் கருணாநிதியைச் சந்தித்தார். அப்போது, “கூட்டணிக் கட்சிகளுடன் முக்கிய பிரச்சினை களில் கலந்து ஆலோசித்து முடிவு எடுப்போம் என்றுதானே நீங்கள் முன்பு சொன்னீர்கள். இப்போது நீங்களாகவே சில்லறை வணிகத்தில் அந்திய முதலீட்டை அறிவித்து விட்டு ஆதாவு கேட்டால் எப்படி?” என்று கேள்வி எழுப்பியே அனுப்பி வைத்துள்ளார். இந்த விடயத்தில் மத்திய அரசை ஆதாரிக்குமா தி.மு.க. என்ற கேள்விக்கு “அது சல்பென்ஸ்” என்று தி.மு.க. தலைவர் கருணாநிதி கூறியிருக்கிறார்.

அதே நேரத்தில் வருகின்ற 2014 பாராளுமன்றத் தேர்தலை ராகுல் காந்தியின் தலைமையில் சந்திப்ப தற்கு காங்கிரஸ் வியூகம் வகுத்துள்ளது. அதை மனதில் வைத்து தேர்தல் ஒருங்கிணைப்புக் குழுத் தலைவராக ராகுல் காந்தியை காங்கிரஸ் நியமித்துள்ளது. இங்குதான் தி.மு.க.விற்கும், காங்கிரஸுக்கும் மற்றுமொரு மோதல் வெடிக்கப் போகிறது. ஏனென்றால் கடந்த 2011 சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கு முன்பு தமிழகம் வருகின்ற நேரங்களில் எல்லாம் தி.மு.க. தலைவர் கருணாநிதியை கூட்டணிக் கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில்

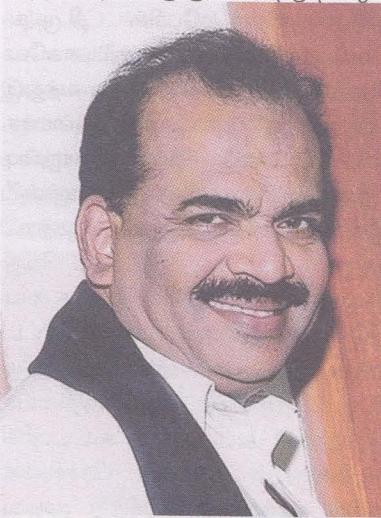
ஒரு முறை கூட ராகுல் காந்தி சந்திக்கவில்லை. அது மட்டுமன்றி, கட்ட மன்றத் தேர்தல் கூட்டணி பற்றிப் பேச டில்லிக்குச் சென்று சோனியா காந்தியைச் சந்தித்தார் கருணாநிதி. அந்தச் சந்திப்பு போட்டோவைக் கூட எடுக்க விடாமல் தடுத்து விட்டார் ராகுல் காந்தி. கருணாநிதியின் டில்லி விலிட் வரலாற்றில் ஒரு தலைவரைச் சந்தித்து விட்டு போட்டோ எடுக்காமல் வந்தது அது தான் முதல்முறை. இந்தக் கசப்புணர்வு கருணாநிதி மனதில் இருக்கிறது. இப்படியொரு சூழ்நிலையில் ராகுல் காந்தி தலைமையில் தேர்தல் ஒருங்கிணைப்புக் குழு என்றால், வருகின்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் கூட்டணியில் தி.மு.க. இடம்பெறுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் மாங்கிக் கொண்டே போகின்றது. இதையெல்லாம் மனதில் வைத்து, உத்தரப்பிரதேச அரசியல்வாதிகளான மாயாவதியும், மூலாயம் சிங் யாதவும் மத்தியில் உள்ள காங்கிரஸ் அரசுக்கு ஆதாவை வாபஸ் பெறுவார்கள் என்பது உறுதியானால் 18 எம்.பி.க.களை வைத்துள்ளன தி.மு.க.வும் எதிர்த்து வாக்களித்துவிடும். அந்த வாய்ப்பு கணியும்வரை தி.மு.க. பொறுமைகாத்திருக்கும் என்பதுதான் லேட்டஸ்ட் நிலைவரம். அதுவரை “தி.மு.க.-காங்கிரஸ் கூட்டணி” தொடராது என்பதற்குத் தேவையான முஸ்தீபுகளில் இரங்கி வருகிறது அக்கட்சித் தலைமை.

அ.தி.மு.க.வும் இப்போதைக்கு மத்திய அரசுடன் மோதல் போக்கிற்கு கொஞ்சம் “பிரேக்” போட்டிருக்கிறது என்பது தெரிந்ததே! அதற்குக் காரணம் அடுத்துடெது காங்கிரஸ் கட்சி தலைமையிலான மத்திய அரசு அ.தி.மு.க.விற்கு பச்சைக் கொடி காட்டுவதுதான். இந்த முறை முதல்வரான ஜெயலலைதா காங்கிரஸ் கட்சியையோ, பா.ஜ.க.வையோ, இடது சாரிக் கட்சிகளையோ பெரிய அளவில் பகைத்துக் கொள்ளவில்லை. ஏனென்றால் 1998இல் ஒரு முறை “சோனியா காந்தி வெளிநாட்டவர்” என்ற கூறிவிட்டு, ஏற்குறைய 13

வருடங்களாக காங்கிரஸ் கட்சியுடன் கூட்டணி வைக்க முடியாமல் போய் விட்டதுள்ளபடை ஊர்ந்திருக்கிறார். அவரது அனுசரணையான நடவடிக்கையைப் பார்த்து காங்கிரஸ் தலைமையிலான மத்திய அரசும் தமிழக முதல்வர் ஜெயலலிதாவுடன் நேசக்கரம் நீட்டுகிறது. கடங்குளம் அனுமின் நிலைய விவகாரத்தில் முதல்வர் ஜெயலலிதா உதவி செய்கிறார் என்று பிரதமர் அலுவலக இணை அமைச்சர் நாராயணசாமியே பேட்டி கொடுத்தார். பிரதமரின் ஆலோசகர் நாயர் சென்னையில் வந்து தமிழக முதல்வர் ஜெயலலிதாவை சந்தித்துப் பேசினார். நவம்பர் 17ஆம் தேதி சென்னையில் நடைபெற்ற கடற்படைத் வார விழாவில் தமிழக முதல்வர் பங்கேற்றார். அந்த விழாவில், “அமைதி மற்றும் நல்வினாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் எங்கள் முயற்சிக்கு தமிழக அரசும், முதலமைச்சரும் உறுதுணையாக இருந்து வருகிறார்கள்” என்று கிழக்கு பிராந்திய கடற்படை தளபதி அனில் சோப்ரா பாராட்டிப் பேசியுள்ளார். இது மாதிரி அடுத்துத் தமிழ்வங்கள் மத்திய அரசிடமிருந்து அ.தி.மு.க. தலைமைக்கு வரும் “பாலிட்டிவ்” அம்சங்கள். மத்தியபாதுகாப்புத்துறை அமைச்சர் ஏ.கே. அந்தோனிதான் 2014 பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கான “கூட்டணி பேசும் கமிட்டித் தலைவராக” இருக்கிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கடற்படை நிகழ்ச்சி க்கும், கூட்டணிக்கும் சம்பந்தமில்லை என்றாலும், கடற்படை அதிகாரியின் பாராட்டு அ.தி.மு.க. அரசிக்கு பாலிட்டிவ் இமேஜை ஏற்படுத்தும் செயல் என்றும், காங்கிரஸ் அதை நோக்கிப் பயணிக்கிறது என்றும் தி.மு.க. வட்டாரம் முடிச்சுப் போட்டுப் பார்க்கிறது.

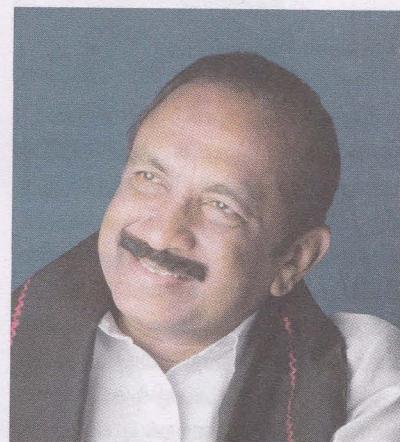
அதேபோல் இந்திய குடியரசுத் தலைவர் பிரணாப் முகர்ஜி பதவி யேற்ற பிறகு இருமுறை தமிழகத்தின் முக்கிய நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ள ஒப்புதல் தந்துள்ளார். முதலில் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தின் 150-ஆவது ஆண்டு விழாவில்

முதல்வர் ஜெயலலிதாவுடன் பங்கேற்றார். இப்போது இந்த மாத இறுதியில் நடக்கப்போகும் தமிழக சட்டமன்ற வைரவிழாவில் பிரணாப் முகர்ஜி முதல்வருடன் பங்கேற்று சிறப்பிக்கிறார். அடுத்து வரும் பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்குப் பிறகு பிரதமர் பதவிக்கான “ரேஸ்” தீவிரமாக இருக்கும். அந்தப் பதவிக்கு குறி வைத்து தமிழக

வைகோவுடன் நாஞ்சில் சம்பத் முரண்டு பிடிக்கிறார் என்றாலும் அவரை கட்சியை விட்டு விலக்காமல் வைத்திருக்கிறார் வைகோ. யாரையும் கட்சியை விட்டு நீக்குவது அவரின் கொள்கை அல்ல

போட்டியிட்ட போது அ.தி.மு.க. அவருக்கு ஆதரவாக வாக்களிக்க வில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தமிழக சட்டமன்ற வைரவிழா நிகழ்ச்சியில் தி.மு.க. தலைவர் கரணாநிதி பங்கேற்கமாட்டார் என்பதே இப்போதைய நிலைவரம். இது மாதிரி சூழ்நிலையில் கூட, 9 எம்.பி. க்களை வைத்துள்ள அ.தி.மு.க., சில வரை வணிகத்தில் அந்திய முதலீட்டு விவகாரத்தில் மத்திய அரசுக்கு ஆதரவாக நடந்து கொள்ளும் என்பது உறுதியாகவில்லை. அதே நேரத்தில் தி.மு.க.வும் எதிர்த்து வாக்களித்த பிறகு, மத்திய அரசு தப்பிக்கும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் அப்போது அ.தி.மு.க. மத்தியில் உள்ள பிரதமர் மன்மோகன்ஸிங்கிற்கு கை கொடுக்கலாம். ஏனென்றால் தமிழகத்தில் நிலவும் கடும் மின்வெட்டடைச் சமாளிக்க மத்திய அரசுடன் நேசமாக இருப்பது உதவும். அது பாராளுமன்றத் தேர்தலில் அ.தி.மு.க.விற்கு அதிக வெற்றி வாய்ப்பைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் என்பது முதல்வர் ஜெயலலிதாவின் விழுக்காமாக இருக்கலாம் என்பதே தமிழக அரசியல் வட்டாரப் பேச்சு.

முதல்வரும் தேர்தல் பணிகளை தமிழகத்தில் முடுக்கி விட்டுள்ளார் என்பது தெரிந்ததே. ஆகவே பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்குப் பிறகு உள்ள அரசியல் சூழ்நிலைகளில் குடியரசுத் தலைவருடன் இப்போது நட்பு பாராட்டுவது உதவும் என்றே தமிழக முதல்வர் விழுக்கும் அமைத்து செயல் படுகிறார். இத்தனைக்கும் பிரணாப் குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில்

வைகோவின் பாதயாத்திரை வைகோ தலைமையிலான மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் திடீர் சலசலப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அக்கட்சியின் கொள்கை விளக்க அணிச் செயலாளராக இருந்த நாஞ்சில் சம்பத் போர்க்கொடி தூக்கியிருக்கிறார். வைகோவை விமர்சித்து தாழுமாறாக பேட்டி

களைக் கொடுத்து வருகிறார். கட்சியின் மாவட்டச் செயலாளர்களை மதிக்காமல் நடந்து கொள்கிறார் நாஞ்சில் சம்பத் என்ற குற்றச்சாட்டின் அடிப்படையில் வைகோ அவர் மீது தீவிர விசாரணை நடத்தினார். அதனால் இந்த மோதல் உருவாகி விட்டது. 1993இல் ம.தி.மு.க. தொடங்கிய போது அக்கட்சிக்கு தி.மு.க.வில் ருந்து 9 மாவட்டச் செயலாளர்கள் வைகோவுடன் வந்தார்கள். 1996 சட்டமன்றத்தில் தோற்றுவுடன் ம.தி.மு.க.வை விட்டு வெளியேறிய முதல் மாவட்டச் செயலாளர் திருச்சி செல்வராஜ். ஒரேயொரு மாவட்டச் செயலாளரை கட்சியை விட்டு நீக்கினார் வைகோ. அவர் திருநெல் வேலி மாவட்டச் செயலாளர் டி.ஏ.கே. இலக்குமணன். இந்த ஒன்பது மாவட்டச் செயலாளர்களில் ஈரோடு கணேசமுர்த்தி, ரத்தினராஜ் ஆகியோர் மட்டுமே எஞ்சியிருக்கிறார்கள். ம.தி.மு.க.வில் மத்திய அமைச்சர் பதவியை அனுபவித்த சென்சி ராமச்சந்திரன், மு, கண்ணப்பன் போன்றோர் எல்லாம் விலகி னார்கள். அக்கட்சியின் அவைத் தலைவராக இருந்த எல். கணேசன் கூட விலகி “போட்டி ம.தி.மு.க. பொதுக்குழு” எல்லாம் நடத்திப் பார்த்தார். ஆனால் வைகோவின் வாக்கு வங்கி பெரிதாகப் பாதிக்க வில்லை. இது போன்ற நிலையில் நாஞ்சில் சம்பத் இப்போது முரண்டு பிடிக்கிறார். ஆனால் அவரை கட்சியை விட்டு நீக்காமல் வைத்திருக்கிறார் வைகோ. ஏனென்றால் யாரையும் கட்சியை விட்டு நீக்குவது அவரது “பாலிலி” அல்ல!

இதற்கிடையில் நாஞ்சில் சம்பத் சலசலப்பு பற்றி கவலைப்படாமல் தமிழகத்தில் மதுவிலக்கை அமுல் படுத்த வேண்டும் என்று பாதயாத்திரை நடத்துகிறார் வைகோ. வருகின்ற டிசம்பர் மாதம் 12ஆம் தேதி திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தொடங்கி கிறிஸ்மஸ் தினமான டிசம்பர் 25ஆம் திங்கித் மதுரையில் பொதுக் கூட்டத்துடன் முடிக்கிறார். பாதயாத்திரை எந்த ஊரை இரவில் கடக்கி

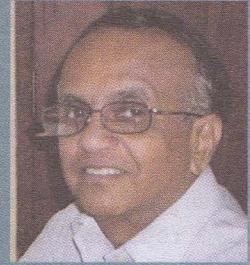
றதோ அந்த ஊரில் எல்லாம் பொதுக்கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்துள்ளார்கள். பாதயாத்திரையில் பங்கேற்கும் தொண்டர்களைப் பாதுகாக்கத் தனியாக “தொண்டர் படை” உருவாக்கும் பணியில் இப்போது மாவட்டங்களுக்குச் சென்று வரும் வைகோ மூன்று மாவட்டத்திற்கு முன்னால் பேர் வீதம் தமிழகம் முழுவதும் தேர்வு செய்கிறார். பாதயாத்திரை வைகோவிற்கு புதிதல்ல. கட்சி துவங்கியதும் முதலில் “எழுச்சி நடைபயணம்” ஆரம்பித்தார். அது கண்ணியாகுமரியிலிருந்து சென்னை வரை அடுத்ததாக “நதிகளை தேசிய மயமாக்க வேண்டும்” என்று கோரிக்கை வைத்து திருநெல்வேலியிலிருந்து சென்னை வரை நடைபயணம் மேற்கொண்டார். மூன்றாவதாக மதுரையிலிருந்து தேனி மாவட்டம் வரை மூல்லைப் பெரியாறு அணைப் பிரச்சினையை (கேரளா மாநிலத்திற்கும், தமிழகத்திற்கும் இது தொடர்பாக பெரும் போராட்டம் நடந்து வருகிறது) முனினிறுத்தி பாதயாத்திரை போனர் வைகோ. இப்போது மதுவிலக்கை அமுல்படுத்தக் கோரும் வைகோவின் நடைபயணம் நான்காவது பாதயாத்திரை. அநேகமாக தமிழக அரசியல் தலைவர்களில் அதிக பாதயாத்திரை நடத்தியவர் வைகோவே!

இந்த பாதயாத்திரைக்கு முக்கிய அரசியல் பின்னணி இருக்கிறது. விஜயகாந்த் தலைமையிலான தேசிய முற்போக்கு திராவிடர் கழகம் இப்போது அ.தி.மு.க. கூட்டனியில் இல்லை. அக்கட்சியின் அவைத் தலைவராக இருக்கும் பன்றுட்டி ராமச்சந்திரனே தி.மு.க. கூட்டனிக்கு “களியரங்ஸ்” கொடுத்து விட்டதாக தகவல்கள் கசிந்துள்ளன. வைகோவைப் பொறுத்தவரை தி.மு.க. கூட்டனியில் சான்ஸ் மிகக் குறைவு ஏனென்றால் அங்கே ஏற்கனவே “ஸ்டாவிள், கனிமொழி, அழகிரி” என்ற பனிப்போரில் வைகோவும் இன்னொரு “ஜோதி யாக்” சேர வேண்டிவரும். அதனால், வைகோவை சேர்க்க தி.மு.க.

தலைமை தயக்கம் காட்டும். அதுவும், தே.மு.தி.க. -தி.மு.க. கூட்டனி உருவானால் அங்கே வைகோ இடம்பெற முடியாது. ஆனால், அ.தி.மு.க.விடம் காங்கிரஸ் என்னதான் நெருங்கி வந்தாலும், அது தேர்தல் கூட்டனியாக மாறாது என்று வைகோ என்னுகிறார். அப்படியொரு சூழ்நிலையில், அ.தி.மு.க. கூட்டனியில் வைகோ விற்கு வாய்ப்பு பிரகாசமாக இருக்கும். ஏனென்றால் விஜயகாந்த் இல்லாத பலவீண்ட்தை வைகோ அவரது “பிரசாரத் திறமை” போன்றவற்றை வைத்துச் சமாளிக்கலாம் என்று அ.தி.மு.க. தலைமை கருதக்கூடும். சமீபத்தில் கூட தன்னைச் சந்தித்த தென் மாவட்ட அ.தி.மு.க. எம். எல்.ஏ. ஒருவரிடம், “வைகோவும், ராமதாஸாம் நம் ஆட்சியை கடுமையாக இந்தமுறை விமர்சிக்கவில்லை. அதனால் உரிய நேரத்தில் அவர்களை கூட்டனியில் சேர்க்கும் விடயம் பற்றி அம்மா (தமிழக முதல்வர் ஜெயலலிதா) முடிவு எடுப்பார்” என்று தமிழக கேபிளென்டில் உள்ள மூத்த அமைச்சர் ஒருவர் கூறியிருக்கிறார். ஆகவே, சென்ற சட்டமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிடாத ம.தி.மு.க. வருகின்ற பாராளுமன்ற தேர்தலைச் சந்தித்தே தீர வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இருக்கிறது. அதை மனதில் வைத்தே தன் கட்சியின் வாக்கு வங்கியை இப்போதே ஸ்திரப்படுத்திக் கொள்ள இந்த நடைபயணத்தை மேற்கொள்கிறார் வைகோ. “இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையை மட்டுமே பேசுகிறார்” என்று வைகோ பின் மீது ஒரு தவறான குற்றச்சாட்டு உண்டு. அதையும் நீக்கும் வகையில் இப்போது தமிழகப் பிரச்சினைகளில் மேலும் அதிக கவனம் செலுத்துகிறார் வைகோ. அதனால்தான் மதுவிலக்கை அமுல்படுத்தக் கோரி நடைபயணம் போகிறார். இது பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கான முன்னோட்டமே. நாஞ்சில் சம்பத் போன்றவர்களின் சலசலப்புக்கு எல்லாம் வைகோ அஞ்சமாட்டார்” என்கிறார் ம.தி.மு.க.வின் தென்மாவட்ட சீனியர் வழக்கறிஞர் ஒருவர்.

அல்சியம் செய்ய முடியாத சத்தம் குழந்தையின் அழுகுரல் மட்டுமே

ஏன்?

வைத்தியக் கலாநிதி
எம்.கே. முருகானந்தன்

“காது கொடுத்துக் கேட்டேன் குவா குவா சுத்தம்.” எம்.ஜி.ஆர் வாய்சைத்துப் பாடியது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. மனைவியின் வயிற்றில் காது வைத்துக் கேட்டபடி அவர் பாடினார். உண்மையில் காது கொடுத்தும் அவரால் குழந்தையின் சுத்தத்தைக் கேட்டி ருக்க முடியாது. ஆனால் அவளின் கவர்ச்சி யான வயிற்றில் தனது காதை வைத்ததில் அவர் கிளர்ச்சியடைந்தார் என்பதே நிஜம். அது காமக் கிளர்ச்சி.

காது கொடுத்துக் கேட்காவிட்டாலும் மாறாக, காது கொடுத்துக் கேட்காவிட்டால் கூட எந்தக் குழந்தையின் திங்கள் அழுகைச் சுத்தம் எழும்போதும் நாம் கிளர்ச்சியடைகிறோம். ஆனால் அது ஆனந்தக் கிளர்ச்சியல்ல. என்னவோ எதுவோ எனப் பதற வைக்கும் சஞ்சலக் கிளர்ச்சி.

குழந்தையின் அழுகைச் சுத்தம் மிகவும் வீரியம் மிக்கது. ஒரு தியேட்டரில் படம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது, கடற்கரையில் காற்று வாங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது அல்லது பஸ்லில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருக்கையில் திடீரன் ஒரு குழந்தையின் வீரிட்டு அழும் சுத்தத்தைக் கேட்டால் யாராலும் அதை அச்சடை செய்ய முடியாது. செய்யும் காரியத்தை பட்டெனக் கைவிட்டு என்ன வாயிற்று எனப் பார்க்கத் தூண்டும். ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என ஓடிச் சென்று உதவும்படும்.

பதப்படுத்தப்படும் முனை இதற்குக் காரணம் என்ன? எமது முளையானது அதற்குப் பதப்படுத்தி

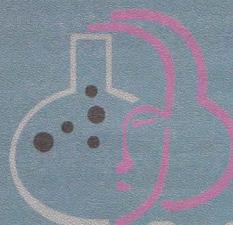
வைக்கப்பட்டுள்ளது என்று விஞ்ஞானிகள் தமது ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் கூறுகிறார்கள்.

ஒரு தாயானவள் தான் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது கூட தனது குழந்தையின் அழுகுரல் கேட்டவுடன் பதறி எழுகிறாள். அது அவளது குழந்தை அதற்கு என்ன வாயிற்றோ என்ற அவளது தனிப்பட்ட பாசம் காரணம் என்று சொல்லலாம்.

ஆனால் விஞ்ஞானிகளின் ஆய்வு அதற்கு அப்பாலும் செல்கிறது. தாயாக இருக்க வேண்டியதில்லை, தந்தையாகவும் இல்லை, அவர்கள் வீட்டுக் குழந்தையாகக் கூட இருக்க வேண்டியதில்லை. இதுவரை தாயாகவோ தந்தையாகவோ அனுபவப் பட்டிருக்க வேண்டியது கூட இல்லை.

எந்தக் குழந்தையின் அழுகையும் எந்த ஒரு நபரையும் அதிர்வுக்கு ஆட்படுத்தும் என்கிறார்கள்.

ஆங்கிலத்தில் படித்த ஒரு கவிதையின் இருவரிகள் இவ்விடத்தில் ஞாப கம் வருகிறது. “புயலாக

அறிவியல்
களாரி

எழுந்து இடிமுழுக்கமாக அதிர்..” வைக்கிறது குழந்தையின் அழுகை என்கிறது.

A baby's cry is like a storm like the thunder in the sky.

கவிஞரை மட்டுமல்ல எவரை யுமே அவ்வாறு அதிர் வைக்கும் என்பது உண்மையே.

“குழலிலிருந்து எழும் மற்றெந்தச் சத்தங்களையும் விட குழந்தையின் அழுகுரல் எமது மூளையின் கவனத்தை ஈர்க்கிறது” என்கிறார் ஒக்ஸ் போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தைச் சார்ந்த Katie Young. இவர்தான் “குழந்தையின் அழுகுரல் எவ்வாறு மூளையைப் பாதிக்கிறது” என்பது பற்றிய

ஆய்வு செய்த குழுவின் தலைவரா வார்.

வேகமாகக் கணிக்கும் விசேட ஆய்வு

ஆய்வு செய்தது எப்படி என்கிறீர்களா?

28 பேரின் மூளையை ஸ்கான் செய்தார்கள். வழமையான ஸ்கான் அல்ல. magneto encephalography, என்ப்படும் அதிவேகமாக மூளையின் செயற்பாட்டைக் கணிக்கக் கூடிய விசேட ஸ்கான் அது. குழந்தையின் அழுகுரலைக் கேட்கும் போது மட்டுமன்றி, பெரியவர்கள் அழும்போது, நாய், பூனை போன்ற மிருகங்கள் வேதனையில் அனுங்கும் போதும் அவர்களது மூளையை ஸ்கான் செய்து பார்த்தார்கள்.

குழந்தையின் அழுகுரல் கேட்டவுடன் மூளையின் சில பகுதிகளில் திடீரென அதிகளவு செயற்பாடுகள் ஆரம்பிக்கின்றன. 100 மில்லிசெக்கன்ட் இடைவெளியின் பின்னர் கடுமையான செயற்பாடுகள் பிரதிபலிப்பாக மூளையில் ஆரம்பிக்கின்றன.

மூளையின் இந்தப் பிரதிபலிப்புச் செயற்பாடானது வேறெந்தச் சத்தங்கள் எழும்போதும் அவ்வளவு தீவிரமாக இருக்கவில்லை. மூளையின் இரண்டு வெவ்வேறு பகுதிகளில் இவை பிரதானமாகத் தென்பட்டன. முதலாவது temporal gyrus என்ற மூளையின் பகுதியாகும். இதுதான் உணர்ச்சிகளை உரிய முறையில் செயற்படுத்தும் (emotional processing) மற்றும் பேச்சாற்றலுடன் தொடர்புடையதுமான பகுதி. orbitofrontal cortex என்ற மற்றுப் பகுதியானது ஒரு செயலாளது நன்மையளிக்கக் கூடியதா அல்லது பாதகமானதா என்பதை உணர்த்தக் கூடியது என்பதுடன், உணர்ச்சிகளை உரிய முறையில் செயற்படுத்தவும் உதவுகிறது.

சிந்தனைக்கு முன் செயற்பாடு

உணர்ச்சிகளோடு தொடர்புடைய மூளையின் பகுதிகளில் குழந்தையின் அழுகையானது திடீரென செயற்பாடுகளை அதிகரிக்கச் செய்வதை நாம் முக்கியமாகக் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும். ஏனெனில் மூளையானது சிந்தித்துச் செயற்படுவதற்கான கால இடைவெளிக்கு முன்னரே உணர்ச்சிகள் தன்னிச்சையாக வெளிப்பட்டு விடுகிறது.

உதாரணத்திற்கு நெருங்கிய உறவி னின் மரணத்தைக் கண்டதும் சட்டென எம்மையறியாமலே அழுகை வந்துவிடும். தொலைக் காட்சியில் கோமாளித்தனமான செயற்பாடுகளைக் கண்டதும் திடீரெனச் சிரிப்பு வந்துவிடுகிறது. சார்ஸி சப்ளின், சந்திரபாபு அல்லது நாகேசின் உடல் மொழிகளானவை காரணம் தெரியாது எம்மில் பக்கெனச் சிரிப்பை வரவழைக்கும். இவை உணர்ச்சிகளோடு தொடர்புடையவை.

வேறுபாடானது கலைவாணர், விவேககின் நகைச்சவைகள். கண்டவுடன் சிரிப்பு வராது. சிரிக்க ஒரு கணம் தாமதமாகும். ஏனெனில் இங்கு கேட்பதைச் சிந்தித்து உணர்ச்சு நேரம் தேவைப்படுகிறது.

சிந்திக்க முதலே சிரிப்பது அல்லது அழுவதற்கும் அல்லது அது போன்ற எல்லா உணர்ச்சிகள் எழும்போது, மூளையின் முற்குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் செயற்பாடுகள் அதிகரிப்பதற்கு காரணம் என்ன?

எழும் மூளையில் “இவை முக்கிய மான விடயங்கள்” என ஏற்கனவே பதியப்பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட விடயத்தை மூளையானது பகுத்தாய்ந்து முடிவெலுக்கு முன்னரே உடனடியாக விணையாற்றும்படி மூளைக்கு கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது. அல்லது அதற்கேற்ப மூளையானது பதனப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

வாழ்வா? சாவா? என்பது போல மூளையின் மற்றொரு பகுதியையும் குழந்தையின் அழுகுரல் எழும்

போது பரிசோதித்தார்கள். இது மூளையின் sub-cortical area எனும் பகுதியாகும். இது எதற்கு முக்கிய மானது.

திடீரென ஒருவன் கத்தியை ஏந்திய படி உங்களைக் குத்த வருகிறான் என வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இது மிக அச்சமூட்டக் கூடிய கணம். கரணம் தப்பினால் மரணம் என்பது போல உயிராபத்தை ஏற்படுத்தும் தருணம். ஒரு நிமிடம் தாமதித்தாலும் பேரா பத்து ஏற்படும்.

நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள். தப் பூட முயல்வீர்கள். அல்லது கத்திக் குத்தைத் தடுக்க முயல்வீர்கள். இங்கு நீங்கள் சிந்தித்துச் செயற்படுவ தில்லை. உங்களை அறியாமலே உடனடியாகச் செயற்படுவீர்கள். உணர்க்கி வயப்பட்டு உறுதியாகச் செயற்படாது தாமதிக்கும் விடயமல்ல. fight-or-flight response என ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவார்கள். மூளையானது உடனடியாக எச்சரிக்கை நிலைக்குத் தள்ளப்படும்.

உடனடியாகவும், தருணத்திற்கு ஏற்ப வும் உங்களையறியாமல் செயற்பட ஆரம்பிப்பீர்கள்.

எத்தகைய தருணத்தில் ஒருவர் உடனடியாகவும் திறமையாகவும் செயற்படுகிறார் என்பதை அறிய whack-a-mole என்ற விளையாட்டை ஆட வைத்தார்கள். மற்றெந்த அழுகுரலையும் விட குழந்தையின் அழுகையின் பின்னர் ஆய்விற்கு உட்பட்டவர்கள் மிகச் சிறப்பாக அந்த விளையாட்டை ஆடினார்கள்.

இது ஏனெனில் குழந்தையின் அழுகுரலானது கேட்பவரது உடலை எச்சரிக்கை நிலைக்கு கொண்டு வந்து பாதுகாப்பு அல்லது பராமரிப்பு அளிப்பதற்குத் தயாராக்குகிறது.

இதனால்தான் குழந்தையின் குரலை எங்கு எப்பொழுது எத் தருணத்தில் கேட்டாலும் நம்மால் அலட்சியம் செய்ய முடிவதில்லை எதாவது செய்யத் தூண்டுகிறது. ●

whack-a-mole விளக்கம் தேவையாயின்

Whack-A-Mole is an arcade redemption game. A typical Whack-A-Mole machine consists of a large, waist-level cabinet with five holes in its top and a large, soft, black mallet. Each hole contains a single plastic mole and the machinery necessary to move it up and down. Once the game starts, the moles will begin to pop up from their holes at random. The object of the game is to force the individual moles back into their holes by hitting them directly on the head with the mallet, thereby adding to the player's score. The quicker this is done the higher the final score will be.

GET சுதாலம் DELIVERED TO YOUR HOME

3 months 600/-

6 months 1200/-

1 Year 2,400/-

Subscription rates (inclusive postage)
and delivery within Colombo.

ORDER FORM :

Manager Subscriptions

Samakalam

No. 185, Grandpass Road, Colombo - 14,
Sri Lanka.

Tel : +94-11-7322783 / +94-11-7322741

Fax : +94-11-4614371

SUBSCRIBER INFORMATION :

Title : Last Name :

First Name :

Organization :

Address :

FOLD HERE Phone : Mobile :

Fax : E-mail :

Payment : Amount Rs.

Cash Cheque

Payable to : Express Newspapers (Cey.) (Pvt) Ltd.

Bank : Cheque No :

Signature :

மலாலாவின் கனதை நன்வாக்குதல்

தி விரவாதிகள் நிறை ந்த சுவற் பள்ளத் தாக்கில் பெரும் அச்சுறுத்தல்களுக்கு மத்தி யிலும் கல்வியைத் தொடர் ந்தமைக்காக பாகிஸ்தானின் முதலாவது தேசிய சமாதான விருது துணிச்சல்மிக்க சிறுமி மலாலா வுக்கு கிடைத்தபோது கூட, அவளைப்பற்றி உண்மையில் பாகிஸ்தானியர்களில் அதிகப் பெரும்பான்மையானவர்களுக்குத் தெரியாது.

14வயதான அந்தச் சிறுமியை தலிபான்கள் துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொலை செய்ய முயற்சித்ததைய டுத்து பாகிஸ்தானியர்களின் கவனம் மாத்திரமல்ல, முழு உலகினதும் கவனமும் அவள்மீது குவிந்தது. அதற்குப் பிறகு உலகம் பூராகவுமுள்ள சாதாரண மக்களும் அரசாங்கத் தலைவர்களும் இந்த மாணவப் போராளிமீது தங்களது நிபந்தனையற்ற ஒரு மைப்பாட்டைச் சொரிய ஆரம்பித்தன.

இங்கிலாந்தில் தற்போது சிகிச்சை பெற்றுத் தேறிவரும் மலாலா தவிபான்களுக்கு எதிரான உணர்வுகளின் சின்னமாக மாறியிருக்கிறார். மலாலாவுக்கு நோபல் சமாதானப் பரிசு வழங்கப்பட வேண்டுமென்று ஜக்கிய நாடுகள் செயலாளர் நாயகம்பான் கீ-மூன் சிபாரிசு செய்திருப்பதையும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அவளுக்கு சமாதானப் பரிசு நியமனத்துக்காக இலட்சக்கணக்கான மக்கள் இணையத்தள மனுக்களில் கைச்சாத்திட்டிருக்கிறார்கள்.

இதைவிட, பாகிஸ்தானின் வறியிப்ரதேசங்களில் உள்ள 30 இலட்சம் பாகிஸ்தானியக் குடும்பங்கள் அவற்றின் பின்னைகளை பாடசாலைக்கு அனுப்புவதை ஊக்குவிப்பதற்கு

பண உதவி வழங்கும் திட்டமொன்றுக்கு நிதியுதவி செய்வதற்கு உலக வங்கியும் பிரிட்டனும் முன்வந்திருக்கின்றன. ஜக்கிய நாடுகள் நவம்பர் 7ஆம் திகதி "மலாலா தினத்தை" அனுஷ்டித்ததையுடுத்து இந்தச் செய்தி வெளியாகியது. பாகிஸ்தான் ஐனாதிபதி அசீல் அலிசர்தாரியும் உலகளாவிய கல்விக்கான ஜக்கிய நாடுகள் செயலாளர் நாயகத்தின் விசேட தூதுவரான முன்னாள் பிரிட்டிஷ் பிரதமர் கோர்டோன் பிரவனும் இத்திட்டம் தொடர்பிலான அறிவிப்பைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

இத்திட்டம் உகந்தமுறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுமானால், நிச்சயமாக அது பாகிஸ்தானில் பெண்களின் கல்வியில் அனுகூலமானதொரு மாற்றத்தைக் கொண்டுவரும். பாகிஸ்தானின் மிகவும் வறிய மாகாணங்களான, குறிப்பாக மலாலாவின் சொந்தப் பிரதேசமான கைபர்-பாக்டுங் காவாவும் பலாசிஸ்தானும்- மிகவும் கீழ்நிலையிலான பெண்கள் படிப்பறிவு மட்டத்தைக் கொண்டவையாகும். பெற்றோர் தங்கள் பெண்பின்னைகளின் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை ஏனென்றால்,

பெண்கள் குடும்பத்தின் பிரதான உழைப்பாளிகளாகக் கருதப்படுவதில்லை. பெண்களின் கல்வி என்று வரும் போது பெற்றோர்களே பெரும் முட்டுக் கட்டையாக இருக்கிறார்கள் என்று சமுதாயத்தின் அடிமட்டமக்களின் கல்வி தொடர்பான விவகாரங்களில் ஈடுபாடுகொண்ட சிவில் சமூக அமைப்புகள் குற்றஞ்சாட்டுகின்றன.

எவ்வாறெனினும், தங்களது மகள் மாரைப் படிப்பிப்பதற்கு அனுமதிப்பதற்கு பெற்றோர்களுக்கு பண ஊக்குவிப்பு வழங்கப்படுமேயானால், அந்தப் பின்னைகள் வீட்டுவேலைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்காமல் அவர்கள் பாடசாலைக்கு அனுப்புவதில் கூடுதலான அளவுக்கு ஆர்வம் காட்டுவார்கள். பாகிஸ்தானில் இலட்சக் கணக்கான சிறுமிகளுக்கு ஒரு அருமையான வாய்ப்புக் கிட்டுவதற்கு மலாலா வழிவகுத்திருக்கிறார். அவளின் கனவு கைகளுடுவதை உறுதிப்படுத்த வேண்டியது இப்போது தலைவர்களினதும் மக்களினதும் கைகளிலேயே இருக்கிறது.

கடைசிப் பக்கம்

தப்பித்தலே வாழ்வாகிவிட முடியுமா?

உழைப்பின் மீது அதீத நம்பிக்கை கொண்டவன் நான்.

“தெய்வத்தால் ஆகா தெனினும் முயற்சிதன் மெய் வருந்தக் கூவிதரும்”

என்ற திருக்குறளின் கருத்தியலில் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டவன். உழைப்பு என்பது வெறும் தொழில் சார்ந்தது மட்டுமல்ல அது பன்முகப்பட்டது. பலகருத்துகளை உள்ளடக்கியது. இலக்குகளை நோக்கிப் பயணிக்கும் எவருக்கும் தாரக மந்திரம் போன்றது இது.

இந்தப் பீடிகையுடன் நமது இளைஞர் சமூகத்தின் பால் எனது கவனம் குவிகிறது. கடும் முயற்சிக்கும் உழைப்புக்கும் தன்னை ஈடுபடுத்தி வந்த சமூகம் ஒன்றின் ஏச்சங்கள் கடந்த சில தசாப்த அலைக்கழிப்புகளால், தீசைமாறிய பயணிகளாய் அலைவதை அவதானிக்க முடிகிறது. தான் நிற்கும் நிலம், தன்னை ஊன்றித் தாங்கியுள்ள நிலவியல் சார்ந்த பண்பாடு யாவற்றையும் ஒரு நொடியில் உதறித் தள்ளிவிட்டு தீசைமாறிய பறவைகளாய் மேற்கத்தேய நாடுகளுக்குப் பறக்கப் பார்க்கின்ற அதீத புனைவுவாதிகளாய் அலைவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

நம்மிடையே புலம்பெயர் கருத்துநிலை ஆழமாகப் புதைந்தது ஒன்றுதான். “தீரை கடலோடியும் திரவியந் தேடு” என்ற சொல்வடை நம்மிடையே நிலைபெற்றிருக்கின்ற தென் பது புலம்பெயர்தவின் அவசியத்தை ஆழமாக அர்த்தப்படுத்துகிறது. ஆயின் புலம்பெயர்தல் சீந்தனை என்பது அர்த்தத் துடன்தான் நிலைபெற்றது. வணக்கநோக்கில், அரசியல் நோக்கில் இது இடம்பெற்றது. பின்னர் படித்த முனைசாலிகள், தொழில்நுட்பியலாளர்கள் என்றவைகயில் மதிப்பறு புலம் பெயர்வு இடம்பெற்றது. ஆயின், கடந்தகாலப் போர் அன்றதங்கள் இவற்றையெல்லாம் புரட்டிப் போட்டன. “அகதி” என்ற அந்தஸ்தில் இது நிகழ்ந்தேறியது.

இந்தப் புள்ளியில்தான் நாம் தடுமாறிவிட்டோம். உயிர் அச்சம், பாதுகாப்புணர்வு என்பன ஓர் உயிரியின் உடன் பிறந்ததுதான். அதில் நியாயமும் உண்டு. அந்த உண்மையான தேவின் அடைக்கலத்தின் பின்னிலைவு தடம்மாறிப் போனது தான் அபத்தமானது.

மேலைப்புல வாழ்வுப் புனைவுகளும், நாகரிக இறக்கமும், தொழில்நுட்பசாதனங்களின் பாவணையும், அதீத பணப் புழக்கமும் இன்றுள்ள நமது இளந்தலைமுறையின் மேலைப் புலம் பற்றிய “தேவலோக” அல்லது “சுவர்க்க” புனைவுகளை உள்வாங்கத் தூண்டியுள்ளது.

நம் உயிர் வளர்த்த விவசாயம் போய்விட்டது. கைத்தொழில் முயற்சியாண்மை அறவே இல்லை. கற்றலில் கவனம் என்பது அலட்சியப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. கைபேசியும் மோட்டார் வாகனங்களும் அந்திய உணவுகங்களும் மதுச்சாலைகளும் பழக்கமாகிவிட்டன.

இவை நகரமயமாதவின் பக்கவிலைவு என்று ஒருசாரார் கூறினும் நகரமயமாதல் என்ற செயற்பாடே இல்லாத குக்கிராமங்களிலும் இது சாத்தியமாகின்றது என்பது தான்

**பேராசிரியர்
வல்லிபுரம்
மகேஸ்வரன்**

பேரவைம்.

நாம் இம் மண்ணில் பிறந்தார் நமக்கான மொழியும் கலாசாரமும் உண்டு. நம்முடைய வாழ்வு இந்த மண்ணிலிருந்தே துளிரிவிட வேண்டும். நம் மண்ணில் காலூன்றி நின்று, நமக்கான தேவைகளைப் பூர்த்தியாக்கி, கற்றலிலோ தொழில் வாண்மையிலோ சீறப்பற்று தன்னையும் மண்ணைணும் மக்களையும் சீறப்படையச் செய்து. அதன் அடுத்த பேராக சர்வதேசியப்படுத்தே இன்றைய தேவை. இவ்வாறுதான் நம் முன்னோர்கள் இயங்கினர். அதுதான் நம்மை வாழ்வைத்தது. குழந்தை பிறந்தவுடனேயே அந்தியம் நோக்கிய புனைவுகளுடனும் கற்பணைகளுடனும் இந்த மண்ணுடன் ஒட்டாத வர்களாக உருவாக்குவது எவ்வளவு அபத்தமானது.

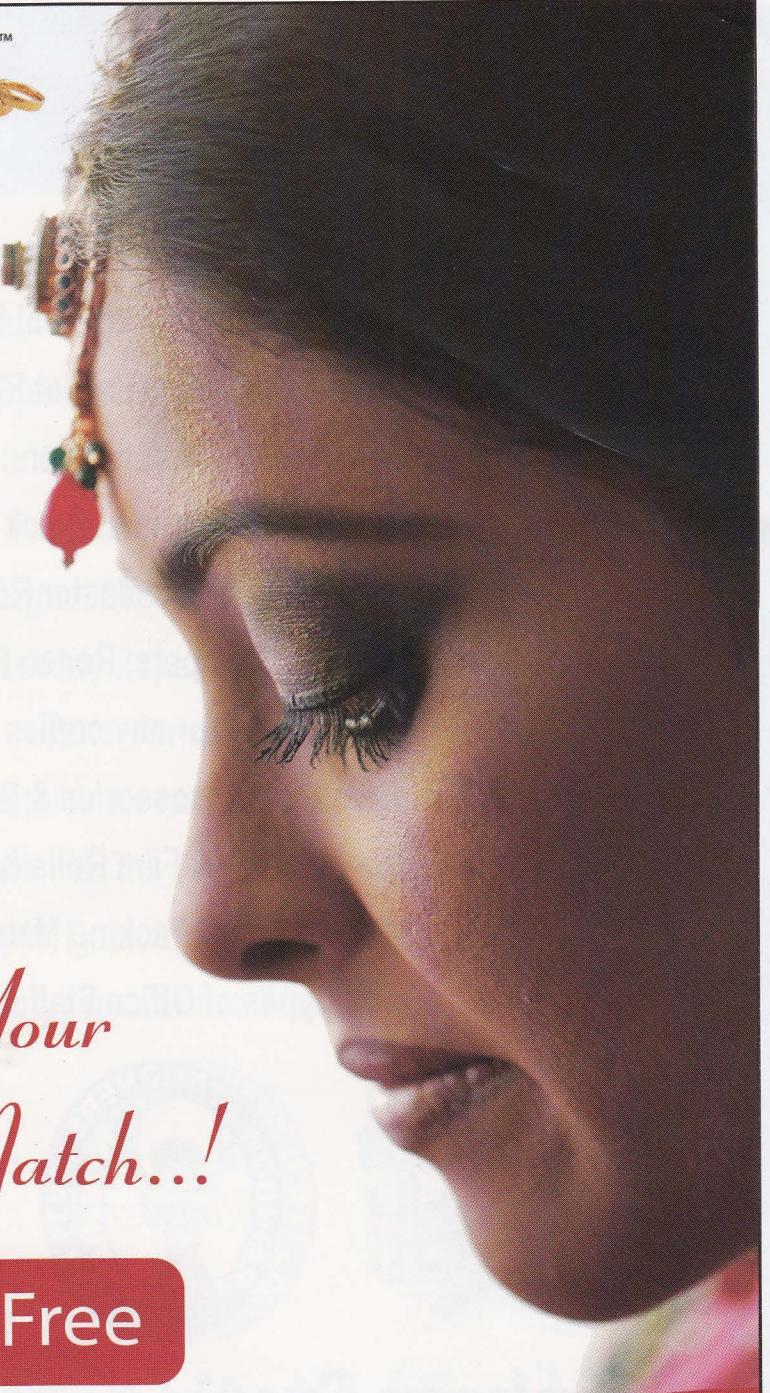
நாம் நமக்கான அடையாளங்களுடன் நம் மண்ணில் வேர்பிடித்து நீற்கவேண்டாமா? போராட்டங்களின் நோக்கங்களும் அதுதானே. “தப்பித்தல்” என்பது அவசரகாலச் செயற் பாடுதானே. தப்பித்தலே (Escapism) வாழ்வாகிவிடமுடியுமா? காற்றடித் தலைவராக அலைதல் கொள்ளாமுடியுமா? கிந்து ஒட்டத்தின் முடிவு எங்கே? உலகப்பந்தில் அலைக்கழிக்கப்படும் இனமாக்கத்தான் தொடர்ந்து நம்மை அடையாளப்படுத்த வேண்டுமா? சாம்பல் மேட்டிலிருந்து உயிர்காண்டெழும் பீனிக்ஸ் பறவையாய் மேலைழுல் நமக்குச் சாத்தியமற்றதா? இவைதான் இன்று நம்மை அச்சுறுத்தும் வினாக்கள்.

இவற்றுக்கான விடையும் நம்மிடம்தான் உண்டு. நமக்கான இருப்பை உறுதிசெய்வதைப்புது அலைதலில் சாத்திய மில்லை. புனைவுகளின் வழி மெய்யாகாது. “கண்களை விற்றுச் சித்திரம் வாங்குதல்” என்பது சாத்தியமற்றது. நம் இருப்பும் வாழ்வும் வளமும் நம்மிடம்தான் உண்டு. நம்மை வளப்படுத்துவதில், நம்மை ஸ்திரப்படுத்துவதில், நம்மை உறுதியுடன் உயர்த்துவதில் அது தங்கியுள்ளது.

நம் ஒவ்வாறுவரது கவனமும் அதை நோக்கியே தீசைக்கப்படுத்தப்படவேண்டும். புலம் பெயர் சொந்தங்களும் கிடற்காகவே உழைத்தல் நின்று. ஆடை, அணைகலன், ஆடம் பரங்களை விட்டு உங்கள் உண்மை உழைப்பை விபரியுங்கள். உங்கள் உடல் உள் உபாதைகளைக் கூறுங்கள். கலாசார வேறு பாடு உங்களை அந்தியப்படுத்துவதை எடுத்துரையுங்கள்.

மேலாக உங்கள் மண்ணும் மக்களும் உய்யும் வழி நோக்கிய பயணத்தை உறுதிப்படுத்துங்கள். உங்கள் முயற்சி நம் இளைஞர்களின் கற்பணைகளைக் கலைத்து அவர்களை யதார்த்தம் புரிந்த இளைஞர்களாக்குங்கள். அதுவே நாம் உய்யும் வழி. அன்றெனில் அலைதலே வாழ்வாய்.

THIRUMANAM.LK™
திருமணம் சேர்ந்தால் திருமணம்

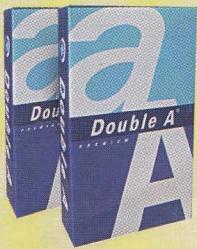
A close-up profile photograph of a woman's face, looking down and to her right. She has dark hair pulled back, a small red earring with a green and yellow stone, and a light makeup look with dark eyeliner and mascara. The background is a soft, out-of-focus white.

*Find Your
Perfect Match..!*

Register Free

Online matrimonial service for
Sri Lankan brides & grooms

www.thirumanam.lk

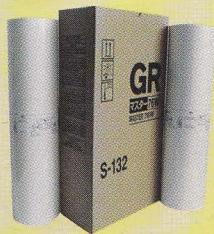

All Models of Computer printer Ribbons

Electronic Typewriter Ribbons

Inkjet Cartridges, Inkjet Refills

Laser Printer Toners,

Digital Duplicating Inks, Black & Colour

Digital Stencil Master Rolls

Photocopy Papers, Roneo Papers

Toner for any copies

Computer Accessories & Papers

Fax Papers, Fax Ink Film Rolls & Cartridges

Paper, Board Packing Materials

All types of Office Stationery

Rainbow Stationers (Pvt) Ltd.

IMPORTERS, DEALERS IN PAPER & STATIONERY

No. 18, Maliban Street, Colombo 11, Sri Lanka.

Voice : 2433906 (Hunting) 2433907, 2433908 Fax : +94 11 2433904

e-mail: rainbowst@slt.net.lk Website : www.rainbowsts.com

Join the Largest Stationery House